20 років

1949–1969

ЗБІРНИК З НАГОДИ 20-РІЧЧЯ ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ В НЮ ЙОРКУ

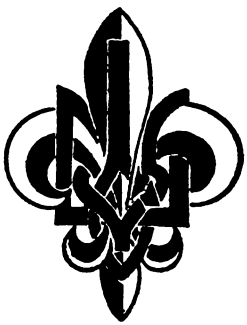

XX РОКІВ

ЗБІРНИК З НАГОДИ 20-РІЧЧЯ ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ В НЮ ЙОРКУ

1949 – 1969

НЮ ЙОРК 1969

Редакційна Колегія:
Ніна Ільницька, Ольга Кузьмович, Володимир Савчак.
Обкладинка: Богдан Хомут
Репродукція знимок: Тиміш Білостоцький

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ НЮ ЙОРК
144 Second Avenue
New York City, N. Y. 10003

Коли у 1948-1949 роках українські поселенці вступили на американську землю, одним із перших проявів організованого громадського життя були пластові осередки, що поставали усюди, де тільки розпаковували свої наплечники пластуни.

Відродження Українського Пласту на нових місцях поселення супроважали турботи чи зможе українська молодеча організація згуртувати свою молодь, в незнаних умовах нової дійсности, і провадити та закріпити виховну роботу.

В такій атмосфері творилася також Пластова Станиця метрополії світу, в несприятливих умовах сірого „давнтавну" міста Ню Йорку.

Від того трівожного часу минуло рівно двадцять років. Сьогодні, на підставі фактів, чисел, спогадів і живих людей, можемо спокійно ствердити, що завдяки невсипущій праці пластових ентузіястів, пластова організація так в Ню Йорку як і в цілій Америці не лише не пропала, але вдержалася і розбудувалася.

Двадцять років це довгий відтинок часу. За ці роки зросло нове покоління. Багато пластунів безкорисно і з посвятою працювало для своєї організації в цілому і для Пластової Станиці в Ню Йорку. Вони жертвували свій вільний час, мужньо боролися з труднощами і з вірою в ідею Пласту передавали її молодшому поколінню.

Завдяки цим ідеалістам, з малого гурта перших 37 членів. наша Станиця зросла сьогодні до 700 пластунів і пластунок. Коли б зрахувати скільки із членів Станиці виїхало з Ню Йорку, тоді сміло можна сказати, що за двадцять років через виховну систему Станиці перейшло щонайменше півторитисячі молодих людей. Це стало можливим тільки завдяки жертвенній і відданій праці групи пластових виховників та приятелів Пласту.

Треба відмітити, що з-поміж перших піонерів, ще нині багато стоять на своїх відповідальних стійках, а інші хоч і відійшли, на їх місце прийшли вже ними виховані пластуни і пластунки.

Завданням цього збірника є пригадати забутих і показати теперішніх робітників на пластовій ниві; зробити підсумки їх творчої праці і виявити, яку визначну ролю відограла Пластова Станиця міста Ню Йорку в житті нашої громади.

Редакційна Колегія

У 20-ЛІТТЯ ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ В НЮ ЙОРКУ

На протязі своєї 20-літньої діяльности — тихої та скромної, однак багатої на дію й осяги — Пластова Станиця в Ню Йорку послідовно й невсипуще реалізувала свої цілі, в основу яких лягло в першу чергу всебічне самовиховання української пластової молоді.

Пластове виховання, що є ясно визначене в активній і позитивній настанові до національних потреб української спільноти, та завдяки яких Пласт став невід'ємною частиною її суспільно-культурного життя, було й є базоване в українському національному дусі. Реалізування наших дальших завдань в цьому відношенні, є і залишаються незмінним. Не можуть нам у цьому в ніякому випадку перешкодити жадні непригожі впливи, щораз то нові зовнішні ідеї й кличі та в нічому не сприяюче довкілля, в якому ми, як сучасні свідки, маємо можливість це зараз бачити і переживати.

Наші спроби, спроби Пластових Проводів, Пластового Конґресу Другого, й усіх дотеперішніх семінарів, ідуть в напрямі визначити і виразно окреслити виховний ідеал молодого українця поза межами України, й створити умовини для його здійснення.

Першою передумовою в цьому є зберегти нашу національну ідентичність. Виходячи з цього заложення нашим дальшим завданням є правильно розуміти зміст і цілі Пласту. Замало і невистачаючим є для сучасного пластуна зовнішня форма, справне виконування обов'язків, участь у всіх пластових заняттях тощо, але одною з наших дальших вимог є передусім знання української мови в письмі й слові. В цьому відношенні, як і в багатьох інших, зокрема вірність українській Церкві, є для нас необхідна активна допомога батьків.

Розуміння Пласту, його цілей, усвідомлення того, що ми є організацією української молоді, вимагає нашої найтіснішої співпраці з усіма батьками і навпаки. Є необхідним, щоб батьки зрозуміли правильно наші завдання і виховні напрямні.

Впродовж нашої 20-літньої діяльности всі пластові провідники і виховники, кермуючись добром своєї Пластової Орґнізації й української молоді, підходили завжди до своїх обов'язків і їх виконування найбільш сумлінно і по найкращому вмінні. Оцінку, правильну оцінку, із 2-ох десятків років безперервної, жертвенної й затяжної праці на полі виховання молодого покоління можуть дати не самі виховники і пластові провідники та працівники, але в першу чергу батьки пластової молоді, а в не меншій мірі ввесь загал нашого суспільства.

Якраз завдяки запалові і відданій праці пластових виховників і провідників, ми дійшли до розросту і чималих успіхів, а одночасно до доброго імени серед широких кругів нашої громади та знайшли довір'я серед батьків, яких матеріяльну допомогу ми знаходили не в одній пластовій акції.

Саме тому крім загальних святкувань з нагоди 20-ліття Пластової Станиці в Ню Йорку, теперішня Станична Старшина, а зокрема її пресова референтка, взяли собі за обов'язок видати пропам'ятну книгу-збірник нашої Станиці.

Завдання збірника є бодай частинно відзеркалити дотеперішню широку і відповідальну діяльність, яка проходила серед пластової молоді впродовж 20-ти років, а одночасно має віддати наш пластовий вислів подяки усім, що трудилися для добра нашої молоді та старалися її якнайкраще вести, стоячи твердо на 3-ох Головних Обов'язках Пластуна і Пластовому Законі.

З подивом, гордістю і найбільшою вдячністю відмічуємо всіх тих пластунів і пластунок, що своєю прикладною, гідною до наслідування працею, зокрема у виховній ділянці, заслужили собі на нашу всіх, — молодших і старших подруг і друзів та батьків пластової молоді, — щиру подяку та окреме признання.

Наша подяка і признання належиться батькам пластової молоді, згуртованим у Пластприяті, а зокрема тим, що своєю довголітньою працею допомагали завжди в нашій праці.

Маючи виїмкову честь очолювати Пластову Станицю в Ню Йорку в ювілейному році її 20-ліття, нехай буде моїм дальшим привілеєм згадати й окремо відмітити тих, що причинилися до скріплення і розвою нашої Станиці, що вкладали усі свої сили, знання і пластову завзятість у працю із нашою молоддю, вирощуючи характерних пластунів та повновартісних громадян нашої спільноти: всіх Кошових обох Кошів, як також моїх попередників — Станичних. Нехай теплий спомин про них у наших всіх серцях, а зокрема пластунів та їхніх батьків, остануть незабутніми, як признання за їхню повсякчасно віддану працю.

Впродовж нашої 20-літньої діяльності ми мали більші або менші успіхи. Зараз перед нами ще великі завдання; мабуть ще важчі, як до цього часу, бо життєва дійсність приносить нам щораз то складніші питання. Однак в нашій дальшій праці залишилося нам усім одне спільне: бажання та віра. Бажання допомогти нашій молоді прямувати на правильний шлях життя та віра, що Пласт і пластова система завжди будуть цей шлях правильно вказувати.

С К О Б !

пл. сен. Павло Дорожинський

I

1949

1 травня 1949 року — знаменна дата не тільки для нашої ню-йоркської Пластової Станиці — але і для всього пластового життя в Америці. З цим днем починається організаційно оформлене життя **першої Пластової Станиці** на вільній землі Вашінґтона: ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ НЮ ЙОРК.

В домівці „Самопомочі", 33 Схід 7 вулиця на Загальних Основуючих Зборах було присутніх 37 пластунів (5 сеніорів та 32 старшого пластунства й юнацтва.).

З протоколу тих Основуючих Зборів довідуємося одначе, що ню-йоркське пластунство працювало тут вже від 1947 р. Звіт з їх діяльности склали на Зборах пл. розв. Ірина Сквіртнянська і пл. розв. Омелян Стешин. Першою організаційною одиницею був заснований при кінці 1947 р. мішаний Юнацький Курінь . Після Основуючих Зборів Станиці поділено його на два курені: Підготовчий Курінь УПЮ-ів ім. гетьмана Івана Мазепи і Підготовчий Курінь УПЮ-ок ім. Лесі Українки.

На день Загальних Основуючих Зборів Станиці пластунів усіх уладів, разом з сеніорами, було 63.

Основуючі Загальні Збори вибрали першу Станичну Старшину в такому складі:

пл. сен. Мирослав Раковський — Станичний
пл. сен. Лев Попович — Заступник і діловод господ.
пл. сен. Анна Бойцун — Писар і реф. преси і зв'язку
ст. пл. Богдан Підлуський — Кошовий
пл. розв. Лідія Мручкевич — Кошова

Станичну Раду: пл. сен. Осип Стецура, пл. сен. Ярослав Макарушка, ст. пл. Маркіян Бачинський.

В часі праці в складі Станичної Старшини зайшли такі зміни: в червні на місце пл. сен. Анни Бойцун кооптовано ст. пл. Нелю Мерену.

Загальні труднощі і шукання доріг леґалізації Пласту як організації в Америці відбивалося також, в перших роках, і на праці ню-йоркської Станиці. Аж до часу правного оформлення Пласту (25 липня 1950 року) наша Станиця існувала як відділ молоді при „Самопомочі".

Дошкульно відчувався брак власної домівки. Сходини пластунів і засідання Станичної Старшини відбувалися на зміну в домівці православної парохії при 4-ій вулиці і Авеню Ц і в домівці „Самопомочі", 33 Сх. 7 вулиця.

Але завзяття й охота до праці перемагають всі труднощі. Чисельний стан сеніорату, старшого пластунства і юнацтва мінявся з тижня на тиждень, залежно від кількости транспортів з еміґрантами з Европи, а також постійного переїзду з місця на місце пластунів, чи точніше їх батьків, в пошукуванні праці.

Пластуни, що приїздили з Европи, діставали адреси вже осілих тут друзів і, прибувши до Америки, нав'язували зв'язки й голосилися до пластової праці. В архіві збереглося багато таких зголошень, як ось наприклад — відомого нам всім пл. сен., а в той час пластуна розвідувача — Любомира Онишкевича.

Вже в перших місяцях існування Станиці засновано крім діючих Куренів УПЮ-ів і УПЮ-ок два новацькі рої, що їх провадила ст. пл. Ліда Мручкевич.

До ню-йоркської Станиці належали теж пластуни, що мешкали в Джерзі Сіті, Нюарку, Трентоні й інших місцевостях. Щойно згодом в тих місцевостях оформилися окремі пластові групи.

В 1949 році в „Українському Селі" в Бавнд Бруку, Ню Джерзі (відпочинкова оселя Української Православної Церкви в Ню Йорку) заходами Станиці зорганізовано **перші пластові табори:** виховний табір юначок „На червоному камені" (час: 30 червня — 8 липня; учасниць 17; комендантка — пл. сен. Анна Бойцун) і виховно-відпочинковий табір для юнаків і старших пластунів „Січ". (час: 1 — 14 липня; учасників 12; комендант — ст. пл. Маркіян Бачинський).

3-5 вересня 1949 року наша Станиця зорганізувала **Першу Пластову Зустріч** також на „Українському Селі". В ній взяло участь 10 сеніорів, 39 старших пластунів і пластунок та 42 юнаків та юначок з ню-йоркської Станиці, та 16 з інших місцевостей. Зустріч мала характер табору. Відбулися спортові змагання, теренові гри, ватра.

Найважнішою точкою програми була одначе нарада сеніорів і старших пластунів в справі леґалізації Пласту в Америці. Резолюції Зустрічі переслано до розгляду Пластовому Проводові в Німеччині і Уповноваженому ГПС в ЗСА.

24 вересня 1949 року засновано ОП УПС. Головою вибрано пл. сен. Ярослава Падоха. Чисельний стан ОП УПС — 18 пластунів сеніорів.

1 жовтня 1949 року на Основуючих Зборах ОП УСП вибрано головою ст. пл. Нелю Мерену.

Чисельний стан старших пластунів і пластунок — 29.

II

1949 — 1950

2-гі Загальні Збори Станиці відбулися 7 жовтня 1949 року в домівці „Самопомочі", 77 Сх. 7 вул. В зборах взяло участь 16 сеніорів та 15 старших пластунів та пластунок.

На зборах був присутний Командант Пластунів пл. сен. Яро Гладкий.

Загальні Збори вибрали Станичну Старшину в такому складі:

пл. сен. Мирослав Раковський — Станичний
пл. сен. Ярослав Бойдуник — Заступник
пл. сен. Осип Стецура — Писар
пл. сен. Зенон Корчинський — Кошовий
пл. сен. Анна Бойцун — Кошова
пл. сен. Володимир Білоус — Господарський референт
пл. сен. Олександ. Соколишин— Рефенрент преси і зв'язків

Станичну Раду: пл. сен. Петро Пясецький, пл. сен. Володимир Книш, ст. пл. Неля Мерена

В часі каденції 1949-1950 зайшли такі зміни: в березні 1950 року обов'язки кошової перебрала від пл. сен. Анни Бойцун — пл. сен. А. Домбчевська. Пл. сен. В. Білоус не перебрав обов'язків господарського референта, їх виконував спершу пл. сен. Я. Бойдуник, потім ст. пл. Юрій Купчинський, а згодом, після його виїзду, Станична Старшина кооптувала ст. пл. Михайла Юзеніва.

В травні 1950 року виїхав Станичний, пл. сен. Мирослав Раковський і його обов'язки перебрав заступник станичного, пл. сен. Ярослав Бойдуник.

Станиця користувалася домівкою „Самопомочі".

Роки 1949-1950 — це час масового припливу поселенців з Европи.

Присвячено багато праці організації новацтва. Гніздовим новаків став ст. пл. Володимир Гриньків, а пл. сен. Оксана Сіяк — Гніздовою новачок. Вже в березні 1950 року всіх новаків і новачок було 63. Це великий скок, коли порівняти з двома роями в 1949 році.

Зв'язковим Куреня Юнаків ім. гетьмана Івана Мазепи був спершу пл. сен. Іван Близнак. В першому кварталі 1950 року пост зв'язкового перебрав ст. пл. Михайло Юзенів, а в червні ст. пл. Володимир Бакалець.

Зв'язковою Куреня Юначок ім. Лесі Українки була ст. пл. Люба Мисевич.

28 листопада 1949 року відбулися Загальні Збори УСП;

Осередок Праці поділено на два: пластунів і пластунок. Осередковим УСП-ів вибрано ст. пл. Ігоря Раковського; осередковою УСП-ок — ст. пл. Нелю Мерену.

18 грудня 1949 року відбулися Другі Загальні Збори ОП УПС: головою вибрано пл. сен. Іларіона Домбчевського.

В Станиці відбувся ряд імпрез: оба Коші відзначили окремими сходинами річницю Листопадового Зриву; новацтво — свято Св. Миколая; Кіш Пластунок улаштував для цілої Станиці Ялинку і свято Крут; ОП УСП-ок — Свячене для Станиці; заходом обох Кошів переведено „Шевченківське Свято", що на ньому вперше виступив мішаний пластовий хор, під проводом пл. сен. О. Стецури.

Заходами Станиці 26-29 травня 1950 року відбулося в Кренфорді, Н. Дж. перше Свято Весни, в якому взяли участь пластуни із 13 осередків. Комендантом свята був пл. сен. Петро Пясецький, бунчужним ст. пл. Володимир Воловодюк. На святі було 151 учасників.

1-15 липня 1950 року в Нерровзбургу на оселі оо. Василіян відбувся табір юначок „Бескид". Табір мав виховно-вишкільний характер. Було 16 учасниць з Ню Йорку і з Філядельфії. Комендантою табору була пл. сен. О. Домбчевська; бунчужна ст. пл. Тереня Шарко.

6-23 липня в Стретфорді б. Ютіки в маєтку єпископа К. Богачевського відбувся табір юнаків „Підгір'я". Учасників — 15 з Ню Йорку і 2 з Рочестеру. Комендантами табору були по черзі: ст. пл. Володимир Стойко, пл. сен. Ярослав Бойдуник і ст. пл. Володимир Бакалець.

В серпні в Бабилоні відбувся перший табір новачок. 15 учасниць. Комендантка табору: ст. пл. Оксана Білозор.

2-4 вересня 1950 року з ініціятиви нашої Станиці відбулася „Пластова Зустріч" з поблизькими Станицями на фармі п. Микитки в Дінс, Н. Дж. У Зустрічі взяло участь 150 осіб.

Тут слід відмітити, що до 1951 року ніхто крім Станиці Ню Йорк не переводив пластових таборів на терені ЗСА. Щойно в 1951 році почали організувати табори інші пластові осередки (див. Пластовий Листок 1 (28) 1952).

18 серпня 1950 року на чергових Загальних Зборах ОП УСП-ів осередковим вибрано ст. пл. Р. Куціля; згодом його заступив ст. пл. Б. Морозовський.

Чисельний стан Станиці на кінець 1950 року був 290.

III

1950 — 1951

3-ті Загальні Збори Станиці відбулися 17 вересня 1950 року в приміщенні „Демократичного Клюбу". Присутніх 39 сеніорів і 49 старших пластунів.

Збори вибрали Станичну Старшину в такому складі:

пл. сен. Іларіон Домбчевський — Станичний
пл. сен. Ярослав Бойдуник — Заступник
пл. сен. Зенон Корчинський — Кошовий
пл. сен. Ірина Любчак — Кошова
ст. пл. Віра Савойка — Писар
ст. пл. Михайло Юзенів — Фінансовий референт
ст. пл. Володимир Стойко — Реф. зв'язку й інформації

Станичну Раду: пл. сен. Петро Пясецький, пл. сен. Н. Березовська, пл. сен. Володимир Книш.

В жовтні кооптовано на пост імпрезового референта пл. сен. Теодозія Крупу.

1950 рік записаний в історії цілого Пласту в Америці. 25 липня 1950 року Пласт остаточно оформлено в американських урядових чинників, як Організацію Української Молоді. Ця подія відзеркалилася теж і на житті нашої Станиці. Отримавши офіційний „чартер" наша Станиця перестала виступати як відділ молоді при „Самопомочі".

В грудні 1950 року Станиця перенеслася до власної домівки при 101 Авеню „А", яку винайняла до спілки з балетною школою В. Переяславець. Але вже в квітні 1951 року перенеслася до приміщення при 313 Схід 10 вулиця.

29 жовтня 1950 року відбулися Загальні Збори ОП УСПок. Осередковою переобрано ст. пл. Нелю Мерену.

1950 року створено ще одно підготовче гніздо новаків. Гніздовим став ст. пл. Андрій Олексюк.

14 лютого 1951 року відбулися Загальні Збори ОП УПС — головою вибрано пл. сен. Івана Близнака.

В зимі 1950 року постала вперше думка організувати на терені Станиці Кружок Пластприяту. Були навіть намічені вже перші сходини з батьками, але потім з уваги на Крайовий Пластовий З'їзд цю справу відложено.

В тому самому часі велися переговори з „Самопоміччю", яка дала ініціятиву купити спільно 40 акрів грунту на оселю й табори.

В березні 1951 року, пластуни Нюарку, що належали до нашої Станиці, створили власний Пластовий Осередок.

14-15 квітня 1951 року відбувся в Ню Йорку Перший

Крайовий Пластовий З'їзд. Наша Станиця зайнялася технічною підготовкою з'їзду.

Станиця відбула святочні апелі й академії, такі як 1 листопада, 22 січня, та взяла участь у святі Крут, що його підготовила спільно з осередком СУМА і Студентською Громадою.

26-27 травня 1951 року відбулося Свято Весни на фармі п. Микитки в Дінс, Н. Дж., заходами нашої Станиці. В святі взяли участь пластові осередки Джерзі Сіті, Нюарку, Трентону і Пассейку; учасників 200 осіб, переважно юнацтва та новацтва. Комендантом свята був пл. сен. Я. Бойдуник.

Влітку на оселі оо. Василіян в Нерровзбургу, старанням Станичної Старшини, відбулися виховні новацькі й юнацькі двотижневі табори; („Вогник" — комендант пл. сен. Теодозій Самотулка, „Лісові Дзвіночки" — Комендантки пл. сен. Ольга Жарська та пл. сен. Стефа Квасовська, УПЮ-ів „Мала Береза" — комендант пл. сен. Зенон Корчинський) і двотижневі вишкільно-інструкторські для пластунів і пластунок (комендант — пл. сен. Теодозій Крупа), а також перший однотижневий курс новацьких виховників. Загально того літа в Нерровзбургу таборувало 32 новаків, 39 новачок, 68 юнаків, 39 юначок та 16 старших пластунів і 21 старших пластунок. 18 липня табори відвідав Сірий Лев.

В Нерровзбургу також відбувся 25-26 серпня 1951 року старанням ОП УСП-ів в Ню Йорку, Перший Крайовий Загальний Збір УСП в ЗСА.

В серпні 1951 року Крайова Пластова Старшина затвердила Курінь Юначок ім. Лесі Українки і надала йому число 2.

Осінню 1951 року чисельний стан Станиці був 345.

IV

1951 — 1952

4-ті Загальні Збори Станиці відбулися 22 вересня 1951 року в Пластовій домівці при 313 Схід 10 вулиця.

Станичну Старшину знову очолив пл. сен. Іларіон Домбчевський. Заступником залишився пл. сен. Ярослав Бойдуник. Інші вибрані діловоди:

ст. пл. Леся Савин	— Писар
ст. пл. Юрій Ференцевич	— Кошовий
ст. пл. Тереня Шарко	— Кошова
ст. пл. Михайло Юзенів	— Референт фінансів, — як і в попередній каденції

пл. сен. Юрій Федорович — Референт преси і зв'язків
ст. пл. Богдан Титла — Імпрезовий референт
ст. пл. Ігор Раковський — Господарський референт

Вже з кінцем жовтня 1951 року пл. сен. Іларіон Домбчевський виїхав з Ню Йорку, і спочатку тимчасово його заступав пл. сен. Ярослав Бойдуник, щоб в червні, коли пл. сен. І. Домбчевського іменовано Діловодом КПС, перебрати провід Станиці вповні.

В грудні 1951 року Крайова Пластова Старшина затвердила Курінь Юнаків ім. гетьмана Івана Мазепи і надала йому число 3.

Зв'язковий 3-го Куреня УПЮ-ів — ст. пл. Володимир Бакалець; зв'язкова 2-го Куреня УПЮ-ок ім. Лесі Українки — ст. пл. Ольга Цибик.

1951 року зорганізовано ще одно гніздо новачок. Разом в Станиці було чотири гнізда.

Гніздові УПН-ів: 7-ме Гніздо „Перелетні Птиці" — ст. пл. Володимир Слиж, 13-те Гніздо „Карпатські Птиці" — ст. пл. Надя Кулинич; УПН-ок: 8-ме Гніздо „Лісові Квіти" — пл. сен. Поля Книш, 18-те Гніздо „Степові Квіти" — пл. сен. Стаха Гойдиш.

Також у грудні 1951 року оформився при нашій Станиці Гурток Пластприяту. Перші Установчі Збори відбулися 2 грудня і першим головою обрано інж. Богдана Соболту. Пластприят став відразу дуже помічний в роботі Станиці. Він почав розглядатися за новою домівкою і взимку 1951-1952 р. Станиця перенеслася до нового приміщення при 8-ій вулиці, число 1. Коли одначе півтора місяця пізніше трапляється краще приміщення, Станиця знову переноситься. Цим разом на Другу Авеню, ч. 144, де винаймає другий поверх.

В тому самому часі починає набирати більш реальних форм мрія ню-йоркських пластунів — набути власну оселю на пластові табори. Вже осінню 1951 року твориться Комітет купна пластової оселі. Промоторами справи стають інж. Орест Клюфас, інж. Богдан Соболта, п. Володимир Сушків, пластові приятелі і пл. сен. Ярослав Бойдуник. В короткому часі, бо лише впродовж не цілого року ініціятори справи зібрали в Ню Йорку 10 тисяч долярів. Коли зважимо, що це були перші роки поселення, коли життя наше не мало ще таких стабільних форм — то мимоволі треба виявити подив збірщикам і жертводавцям.

В 1952 році минуло 40 років існування Українського Пласту, тому всі зайняття в Станиці проходили під цим кличем. Крім листопадового і січневого апелів, 9 грудня 1951 року відбувся в Станиці врочистий вечір, присвячений пам'яті Митрополита Кир Андрея Шептицького. В тому вечорі взяли теж участь широкі круги українського громадянства. З на-

годи 40-літнього ювілею Пласту, Крайова Командантка Пластунок проголосило Ювілейний Змаг і 2-ий Курінь УПЮ-ок ім. Лесі Українки здобув на ньому перше місце.

24 лютого 1952 року записане в історії нашої Станиці великими буквами. З ініціятиви пл. сен. Стахи Гойдиш відбулася того дня перша Новацька Костюмівка, що стала традицією нашої Станиці. Її рік-річно підготовляють з тим самим ентузіязмом новацькі виховники під проводом тої ж самої сестрички Стахи Гойдиш.

Число пластунства в Станиці на кінець 1952 року зросло до 416 членів.

V

1952 — 1953

На 5-их Загальних Зборах Станиці, що відбулися 27 вересня 1952 року в Пластовій Домівці при 144 Друга Авеню, вибрано Станичну Старшину в такому складі:

пл. сен. Мирон Левицький	— Станичний
пл. сен. Володимир Бакалець	— Заступник
ст. пл. Марія Фітьо	— Писар
пл. сен. Антін Хухра	— Кошовий
ст. пл. Володимира Дереш	— Кошова
ст. пл. Ярослав Федун	— Референт фінансів
ст. пл. Марія Цаварів	— Господарський референт
пл. сен. Володимир Барагура	— Референт преси і зв'язків
ст. пл. Ігор Сохан	— Референт спорту
ст. пл. Володимир Гайдук	— Бібліотекар

Станичну Раду очолив пл. сен. Ярослав Бойдуник.

Під час каденції в складі Станичної Старшини зайшли такі зміни: 1 квітня обов'язки Кошової перебрала ст. пл. Ольга Цибик, а також до помочі господарському референтові кооптовано ст. пл. Романа Комарницького.

Головою Пластприяту переобрано інж. Богдана Соболту.

Осередок Праці УСП-ок очолила ст. пл. Леся Савин, а ОП УСП-ів ст. пл. Ігор Раковський.

28 березня 1953 року обов'язки зв'язкового 3-го Куреня УПЮ-ів ім. гетьмана Івана Мазепи перебрав від пл. сен. Володимира Бакальця, пл. сен. Михайло Василик.

В квітні 1953 року з уваги на велике число юначок в 2-му Курені УПЮ-ок ім. Лесі Українки рішено поділити цей Курінь. Курінь поділено на дві частини і створено з них два підготовчі курені: ч. 1 і ч. 2. Зв'язковою „Підготовчого Куреня" ч. 1 стала пл. сен. Слава Рубель, а „Підготовчого Куреня" ч. 2, ст. пл. Марта Онищук. Впродовж цілого року між двома

групами проходив змаг. У висліді точкування група ч. 1 програла змаг трьома точками; вона оформилася як Підготовчий Курінь УПЮ-ок ім. Олени Пчілки. Група ч. 2 затримала первісну назву: 2-ий Курінь УПЮ-ок ім. Лесі Українки.

В Станиці були два Гнізда УПН-ок: 8-ме „Лісові Квіти" і 18-те „Степові Квіти", та три Гнізда УПН-ів: 7-ме „Перелетні Птиці", 13-те „Карпатські Птиці" і Підготовче Гніздо „Степовики". Гніздовими УПН-ок працювали пл. сен. Софія Кульчицька і пл. сен. Стаха Гойдиш; УПН-ів — ст. пл. Володимир Слиж, ст. пл. Надя Кулинич і ст. пл. Євген Титла.

Як видно зі списка членів Станичної Старшини, в цій каденції введено два нові реферати — бібліотекаря і спортового референта.

Все пластунство Станиці брало активну участь у збірці на пластову оселю; так само передано на купно оселі ввесь дохід з Коляди.

В березні 1953 року Пласт став власником пластової оселі в Іст Четгем. І хоч оселя „Вовча Тропа" не є виключно власністю ню-йоркської Станиці, всі пластуни нашої Станиці і члени Пластприяту вложили найбільше труду, щоб придбати її.

В днях 30-31 травня 1953 року „Вовча Тропа" відсвяткувала своє перше Свято Весни (Свято Юрія), що в ньому взяли участь пластуни цілої округи.

У дні 26 квітня 1953 року нашу Станицю відвідав Начальний Пластун — Сірий Лев. Цей день незабутній зокрема для 3-го Куреня УПЮ-ів ім. гетьмана Івана Мазепи. Того ж дня в присутності Начального Пластуна і цілої Станиці відбулося посвячення їхнього курінного прапора. Команда Куреня видала з цієї нагоди одноднівку. Вона ілюстрована знімками з життя Куреня і в ній є список всіх його членів на день посвячення.

Рівночасно в квітні 1953 року з 3-го Куреня УПЮ-ів відділився гурток „Лев", впорядника ст. пл. Петра Содоля, та оформився, як самостійний гурток „Беркут". Він дав початок новому Підготовчому Куреневі ім. Святослава Завойовника, який зорганізували ст. пл. Петро Содоль та ст. пл. Володимир Корнага на Святі Весни в Іст Четгем 31 травня 1953 року. Першим зв'язковим став пл. сен. Михайло Юзенів.

Крім святкувань роковин Соборности, Листопадового Зриву, які вже стали традицією Станиці, та участи пластунів в програмі загально-громадського Свята Крут, поодинокі Курені провели для цілої Станиці такі імпрези: „Червона Калина" — Свято Крут, 3-ий Курінь УПЮ-ів ім. гетьм. Івана Мазепи — свято в честь Героїв, 2-ий Курінь УПЮ-ок ім. Лесі Українки академію в честь своєї патронки. Також в березні відбувся загальний Шевченківський апель. Його попередив

змаг декляматорів поезій Шевченка в Роях, Гуртках, Гніздах і Куренях.

Того ж року відбулося перше пластове Свячене нашої Станиці; приготовив його Пластприят. Крім пластунів взяло в ньому участь українське громадянство. Разом на Свяченому було майже 1000 осіб.

В звітному часі число пластунів збільшилося на 72, — даючи стан 488 членів.

VI

1953 — 1954

6-ті Загальні Збори Станиці, що в них взяло участь 69 сеніорів і старших пластунів, відбулися 4 жовтня 1953 року

Збори вибрали Станичну Старшину в такому складі:

пл. сен. Михайло Юзенів	— Станичний
пл. сен. Михайло Білоус	— І-ий заступник
пл. сен. Ілля Шевчук	— ІІ-ий заступник
ст. пл. Ярослав Оберишин	— Писар
ст. пл. Ігор Декайло	— Кошовий
ст. пл. Ольга Цибик	— Кошова
ст. пл. Ярослав Паливода	— Фінансовий референт
ст. пл. Омелян Стешин	— Господарський референт
ст. пл. Володимир Воловодюк	— Імпрезовий референт
ст. пл. Богдан Свинтух	— Спортовий референт
ст. пл Юрій Мицик	— Референт преси і зв'язків
ст. пл. Орися Гунчак-Паславська	— Бібліотекар

Станичну Раду: пл. сен. о. Филимон Побігушка, голова, ст. пл. Тереня Шарко, ст. пл. Богдан Титла.

Вже в перших трьох місяцях зі Станичної Старшини вибув ст. пл. Юрій Мицик. До Станичної Старшини кооптовано пл. сен. Романа Петріну, як опікуна Пластової Групи в Брукліні.

Після смерти бл. п. пл. сен. о. Филимона Побігушки, головою Станичної Ради стала ст. пл. Тереня Шарко; на пропозицію ОП УПС до складу Станичної Ради увійшов, як третій член, пл. сен. Лев Попович.

Головою Пластприяту в 1953-1954 роках був д-р Богдан Левицький.

В квітні 1954 року КПСтаршина затвердила Підготовчий Курінь УПЮ-ок ім. Олени Пчілки та надала йому порядкове число 18.

Зв'язковими працювали: 3-го Куреня УПЮ-ів ім. гетьмана Івана Мазепи — пл. сен. Микола Василик, Підготовчого Куреня УПЮ-ів ім. князя Святослава Завойовника — ст. пл. Ярослав Федун, 2-го Куреня УПЮ-ок ім. Лесі Українки ст. пл. Леся Юзенів, 18-го Куреня УПЮ-ок ім. Олени Пчілки — пл. сен. Ярослава Рубель; Гніздовими УПН-ів: ст. пл. Володимир Слиж, ст. пл. Надя Кулинич і ст. пл. Богдан Кузишин, Гніздовими УПН-ок: пл. сен. Ніна Пясецька і пл. сен. Стаха Гойдиш.

1954 року 13-е Гніздо УПН-ів змінило назву на „Гірські Птиці".

Станиця рішила організувати пластові групи в інших частинах Ню Йорку. Першу таку групу створено в Бруклині. В Станиці проведено збірку фондів на будову басейну на Пластовій Оселі „Вовча Тропа" та зібрано на ту ціль 1,354.45 долярів. На пропозицію Управи Оселі заходами ню-йоркського пластунства поставлено дитячу оперу „Коза Дереза". Тут заслуга п. О. Улицького і пл. сен. Романа Петріни. Дохід з вистав передано Пластовій Оселі. Крім апелів присвячених Листопадовому Зривові і Актам 22 Січня, Станиця відбула апель, присвячений 700-літтю Львова. При співучасті Пластприяту відбулася Новацька Костюмівка, вже третя з черги. Вона ввійшла в традиційні імпрези Станиці, так, як і Пластове Свячене. Дохід із Пластового Свяченого призначено на оплату літніх таборів для незаможніх дітей. Заходом Куреня УСП-ок „Лісові Мавки" влаштовано для цілої Станиці Свят-вечірню зустріч. Кіш Пластунів з ініціятиви Куреня УСП-ів „Червона Калина" влаштував для Станиці свято Крут. Кіш Пластунок з ініціятиви Гуртка УСП-ок „Верховинки" вивів „Веселий вечір" з участю наших гумористів Івана Керницького й Миколи Понеділка. Відбувся також Великодній Ярмарок.

З ню-йоркської Станиці таборувало 147 новаків і новачок та 109 юнацтва на літніх пластових таборах в Іст Четгем. 13 юнаків і юначок відбуло мандрівні табори.

Станиця брала також участь у загально-громадських академіях і маніфестаціях, а саме: у відсвяткуванні 10-ої річниці бою під Бродами, в Марійському Конґресі у Філядельфії і в протестаційній маніфестації у 300--ліття Переяславської Угоди.

Членство у звітному часі збільшилося на 114 осіб.

У жовтні 1954 р. чисельний стан Станиці був 602 члени.

VII

1954 — 1955

7-і Загальні Збори Станиці відбулися 17 жовтня 1954 року і вибрали Станичну Старшину в такому складі:

пл. сен. Олексій Сокіл	— Станичний
пл. сен. Стаха Гойдиш	— І-ий заступник
пл. сен. Роман Петріна	— ІІ-ий заступник
пл. сен. Микола Василик	— Кошовий
пл. сен. Наталія Макаревич	— Кошова
пл. сен. Володимир Залуський	— Писар
пл. сен. Микола Андрейко	— Діловод фінансів
пл. сен. Василь Чукурин	— Господарський референт
пл. сен. Роман Комарницький	— Спортовий референт
пл. сен. Оксана Волчук	— Референт преси і зв'язків
ст. пл. Іна Гайдамака	— Бібліотекар

Станичну Раду: пл. сен. Михайло Юзенів, пл. сен. Ілля Шевчук, пл. сен. Лев Попович.

Станичну Раду Чести: пл. сен. Антін Хухра, пл. сен. Петро Пясецький, ст. пл. Ярослав Федун.

Бібліотекарка зрезигнувала після Загальних Зборів і цей обов'язок виконували, чергуючись, пластунки з-поза Станичної Старшини.

Осередок Праці УПС очолив пл. сен. Лев Попович, Осередок Праці УСП-ок — ст. пл. Марта Онищук, УСП-ів — ст. пл. Володимир Шарко.

Гурток Пластприяту, що його Загальні Збори відбулися 26 грудня 1954 року, очолив знову д-р Богдан Левицький.

В Коші Пластунів існували такі гнізда: 7-ме Гніздо УПН-ів „Перелетні Птиці", 13-те Гніздо УПН-ів „Гірські Птиці" і Підготовче Гніздо „Степовики", а до нього весною 1955 року дійшло ще Підготовче Гніздо „Звірі Українських Лісів" Разом 13 роїв. Гніздовими працювали: ст. пл. Володимир Слиж, ст. пл. Надя Кулинич, ст. пл. Богдан Кузишин і пл. сен. Микола Ходоба.

Зв'язковим 3-го Куреня УПЮ-ів ім. гетьмана Івана Мазепи був спершу пл. сен. Микола Василик, а згодом пл. сен. Юліян Ґной, а зв'язковим Підготовчого Куреня УПЮ-ів ім. князя Святослава Завойовника — ст. пл. Ярослав Федун.

На Святі Весни 28-30 травня 1955 року в Іст Четгем зорганізовано ще один Підготовчий Курінь УПЮ-ів, ім. полк. Євгена Коновальця. Основою Куреня став гурток свіжопереведених до юнацтва новаків. Підготовчий Курінь створено з ініціятиви пл. сен. Миколи Василика. Він став також пер-

шим зв'язковим новоствореного куреня. 1 жовтня гурток перебрав впорядник ст. пл. Ігор Гаврилюк.

В Коші Пластунок існувало два новацькі гнізда: 8-ме Гніздо УПН-ок „Лісові Квіти" і 18-те Гніздо УПН-ок „Степові Квіти". Гніздові: ст. пл. Марта Доберчак і пл. сен. Стаха Гойдиш.

Зв'язковою 2-го Куреня УПЮ-ок ім. Лесі Українки працювала ст. пл. Леся Савин-Юзенів, що згодом передала цей обов'язок пл. сен. Ніні Пясецькій. Зв'язковою 18-го Куреня УПЮ-ок ім. Олени Пчілки була пл. сен. Слава Рубель.

9 січня 1954 року відбулася перша „Свічечка". Підготовило її новацтво під проводом пл. сен. Стахи Гойдиш, а 13 лютого четверта з черги новацька костюмівка, на цей раз при великій співпраці Пластприяту.

В червні Станиця взяла участь в Спортових Ігрищах Української Молоді. Пластова молодь підготовлялася до них ще від зими. В загальному точкуванні Станиця зайняла 3-е місце.

Стараннями Пластприяту передавано в рамках радіопередач п. Мельника в березні і травні пластову програму. Виконували програму пластуни. Була вона подумана, як засіб зактивізування ширших кругів громадянства у підтримці пластової праці і в придбанні матеріяльних фондів для неї.

Станиця брала участь поза внутрішніми пластовими апелями в загально-громадських імпрезах: в академії і панахиді в пам'ять Митрополита Андрея Шептицького, в Крутянській Академії, в параді Льояльности. У Святі Весни в Іст Четгем 28-30 травня з нашої Станиці взяло участь 168 пластунів і пластунок.

Чисельний стан Станиці зріс до 649 членів.

VIII

1955 — 1956

8-мі Загальні Збори Станиці відбулися 15 жовтня 1955 року. На них було присутніх 66 сеніорів і старшого пластунства. Станичну Старшину очолив знову пл. сен. Олексій Сокіл. На своїх постах залишилися теж:

пл. сен. Микола Василик — Кошовий
пл. сен. Наталія Макаревич — Кошова
пл. сен. Микола Андрейко — Діловод фінансів
пл. сен. Роман Комарницький — Спортовий референт
пл. сен. Стаха Гойдиш — Імпрезовий референт

Крім того до Станичної Старшини ввійшли такі нові члени:

пл. сен. Юліян Ґной — І-ий заступник
пл. сен. Галина Полтавченко — ІІ-ий заступник
ст. пл. Володимир Корнага — Писар
пл. сен. Ада Байлова — Бібліотекар

Станичну Раду вибрано в такому складі: пл. сен. Володимир Савчак, пл. сен. Леся Храплива, ст. пл. Марта Онищук, пл. сен. Михайло Юзенів, ст. пл. Юрій Струтинський.

Зараз після Загальних Зборів Станична Старшина доповнила свій склад такими членами: ст. пл. Богдан Титла — референт преси і зв'язку і пл. сен. Василь Чукурин — господарський референт.

Осередок Праці УПС знову очолив (Загальні Збори 20 лютого 1955 року) пл. сен. Лев Попович.

Осередковим ОП УСП-ів став ст. пл. Ігор Гаврилюк, осередковою ОП УСП-ок — ст. пл. Люба Ткачук.

Головою Гуртка Пластприяту вибрано на Загальних Зборах 24 грудня 1955 року інж. Богдана Соболту.

15 жовтня 1955 року Крайова Пластова Старшина затвердила Підготовчий Курінь УПЮ-ів ім. князя Святослава Завойовника і надала йому порядкове число 9.

В Коші Пластунів гніздовими працювали ті ж пластуни, що в попередній каденції. Зв'язковим 3-го Куреня УПЮ-ів ім. гетьм. Івана Мазепи став ст. пл. Петро Содоль; зв'язковим 9-го Куреня УПЮ-ів ім. кн. Святослава Завойовника лишився ст. пл. Ярослав Федун, а пл. сен. Микола Василик, як і досі зв'язковим Підготовчого Куреня УПЮ-ів ім. полк. Євгена Коновальця.

В серпні 1956 року КПС затвердила Підготовче Гніздо „Звірі Українських Лісів" і надала йому число 19.

В Коші Пластунок зв'язковими лишилися пл. сен. Ніна Пясецька і пл. сен. Слава Рубель.

В листопаді 1956 року створено Підготовчий Курінь ім. Софії Галечко. До нього ввійшли юначки, переведені з новацтва. Їх зв'язковою стала ст. пл. Христя Жарська.

Гніздовою 18-го Гнізда УПН-ок „Степові Квіти" залишилася пл. сен. Стаха Гойдиш, а 8-ме Гніздо УПН-ок „Лісові Квіти" перебрала ст. пл. Дарія Покінська.

29 січня 1956 року відбулося посвячення курінного прапора 2-го Куреня УПЮ-ок ім. Лесі Українки.

Розбудовано пластову бібліотеку, так, що на кінець каденції вона нараховувала 364 томи. Управа Гуртка Пластприяту закупила для пластової бібліотеки повне видання творів Івана Франка.

Крім традиційних пластових апелів Станиця влаштувала 8 імпрез. В тому числі новацтво поставило дитячу п'єсу Романа Завадовича „Дзвінки Святого Миколая". Далі прове-

дено „Свічечку" для цілої Станиці, Новацьку Костюмівку, при співпраці Пластприяту, забаву для старшого пластунства, Шевченківський вечір, Пластове Свячене спільно з Пластприятом, спільно з Окружною Радою Союзу Українок — День Матері, а далі „Осінні Вечорниці" для старшого пластунства і юнацтва.

Чисельний стан Станиці на день 16 грудня 1956 року був 620 членів.

IX

1956 — 1957

На 9-их Загальних Зборах Станиці, що відбулися у присутності 83 осіб, 16 грудня 1956 року вибрали нову Станичну Старшину в такому Складі:

пл. сен. Володимир Савчак	— Станичний
пл. сен. Галина Скорецька	— І-ий заступник
пл. сен. Олекса Сокіл	— ІІ-ий заступник
ст. пл. Василь Тершаковець	— Писар
пл. сен. Богдан Данко	— Кошовий
пл. сен. Володимира Падох	— Кошова
сп. пл. Володимир Корнага	— Діловод фінансів
пл. сен. Омелян Стешин	— Господарський референт
ст. пл. Марта Доберчак	— Імпрезовий референт
ст. пл. Іриней Гарасимяк	— Спортовий референт
ст. пл. Віра Савойка	— Референт преси і зв'язків
пл. сен. Ада Байлова	— Бібліотекар

Станичну Раду вибрано в такому складі: пл. сен. Евстахія Гойдиш, пл. сен. Юліян Ґной, пл. сен. Богдан Михайлів, пл. сен. Микола Андрейко і ст. пл. Марта Онищук-Скрибайло.

На Загальних Зборах Пластприяту, в грудні 1956 року, головою вибрано бл. п. Василя Пуйду.

1 липня 1957 року в складі Станичної Старшини зайшла зміна: обов'язки Кошового перебрав ст. пл. Петро Содоль.

Проголошений Головним Пластовим Проводом ювілейний рік Українського Пласту, для відзначення 45-річчя заснування Пласту на Рідних Землях, тривав від дня св. Юрія 1956 року до роковин Листопадового Зриву в 1957 році і гідному відсвяткуванні цієї річниці Станична Старшина присвятила багато уваги.

Провід Кошів спочивав в руках Булав, до яких крім вибраних на Загальним Зборах Кошових, входили такі особи:

Кіш Пластунів

Гніздові — ст. пл. Нестор Базарко — 7-ме Гніздо
пл сен. Володимир Кулинич — 13-те Гніздо
пл. сен. Микола Ходоба — 19-те Гніздо
ст. пл. Євген Лащик — Підг. Гніздо „Степовики"
Зв'язкові — ст. пл. Роман Алиськевич — 3-ий Курінь
ст. пл. Ярослав Федун — 9-ий Курінь
пл. сен. Микола Василик, опісля ст. пл. Андрій Навроцький — 21-ий Курінь
Осередковий ОП УСП-ів — ст. пл. Ігор Гаврилюк
Кошовий писар — ст. пл. Олег Коверко

Кіш Пластунок

Референтка Вишколу — пл. сен. Наталія Макаревич
Гніздові — ст. пл. Анна Шкамбара — 8-ме Гніздо
пл. сен. Стаха Гойдиш — 18-те Гніздо
Зв'язкові — пл. сен. Ніна Пясецька — 2-ий Курінь
пл. сен. Ярослава Рубель — 18-ий Курінь
пл. сен. Дарія Бойдуник — 30-ий Курінь
Осередкова ОП УСП-ок — ст. пл. Марія Шуган
Бунчужна — ст. пл. Люба Абрамюк
Писар-скарбник — ст. пл. Анна Олесницька

10 травня 1957 року КПСтаршина затвердила Підготовчий Курінь УПЮ-ок ім. Софії Галєчко і надала йому число 30.

Крім біжучих виховних і адміністративних справ і таких свят, як „Різдв'яна Свічечка", Свято Весни, Листопадовий Марш і співпраці з громадськими організаціями в загальнонаціональних святкуваннях, перед проводом Станиці стояли такі важливі завдання:

а) Оформити Станичний Реферат Вишколу і започаткувати його дію, зокрема відбути вишкіл юнацьких виховників, якого не було в Станиці від 1953 року.

б) Зорганізувати і запевнити якнайчисленнішу участь членів Станиці, передусім юнацтва, в Пластовій Ювілейній Зустрічі запланованій на перші дні серпня 1957 року в Канаді і підготовити молодь до активної участі в програмі Зустрічі.

в) Започаткувати — в порозумінні та в тісній співпраці з Гуртком Пластприяту, — акцію придбання власного дому для Станиці.

Згодом до тих основних справ прилучилась ще й справа гідного привітання в нашій Станиці Основника Пласту, сл. п. д-ра Олександра Тисовського — Дрота, що приїхав до Ню Йорку, перед виїздом на Пластову Ювілейну Зустріч, і відвідав нашу Станицю.

В хронологічному порядку справа придбання пластового

дому прийшла першою; після обговорення її на Загальних Зборах Пластприяту, які відбулись в дні 22 грудня 1956 року, зібрані в дні 13 січня 1957 року представники стеж і сеніорських куренів вирішили, що купно пластового дому є для Станиці доцільне і конечне. Оподаткувавши всіх членів ОП УПС на „Фонд Купна Пластового Дому", збори вибрали тимчасовий комітет в такому складі: панове — Петро Дармограй, бл. п. Василь Пуйда, інж. Богдан Соболта і Володимир Сушків від Пластприяту і пл. сен. Мирон Левицький, пл. сен. Володимир Хамула, пл. сен. Богдан Данко і ст. пл. Володимир Корнага від Станиці; комісія мала почати діяльність під проводом Станичного. На ширшій нараді, яка відбулась в дні 25 травня 1957 року, оформилася „Комісія Купна Пластового Дому" з бл. п. Василем Пуйдою на чолі.

В січні 1957 року створено Реферат Вишколу в такому складі: голова — 2-ий заступник Станичного, пл. сен. Олекса Сокіл; провідники ланки „Н": пл, сен. Евстахія Гойдиш (по дівочій лінії) і пл. сен. Володимир Слиж (по хлоп'ячій лінії); провідники ланки „Ю": пл. сен. Наталія Макаревич (по дівочій лінії) і ст. пл. Петро Содоль (по хлоп'ячій лінії).

Реферат Вишколу перевів 64-годинний курс юнацьких виховників, що його закінчило 15 учасників.

В Пластовій Ювілейній Зустрічі, що відбулася в днях 3, 4 і 5 серпня 1957 року на „Пластовій Січі" біля Торонта взяло участь 104 члени Станиці, а саме: 17 юнаків і 40 юначок; 11 ст. пл-ів і 13 ст. пл-ок; 23-є членів ОП УПСеніорату. Новацтво не брало участи у Зустрічі. Члени Станиці брали активну участь в усіх виступах на ПЮЗ, а шестеро з-поміж них здобули перші місця в спортових змаганнях; в загальнім точкуванні члени нашої Станиці здобули 56 точок і друге місце після Торонта.

Основник Пласту , сл. п. д-р Олександер Тисовський прибув до Ню Йорку 4 липня 1957 року і 5 липня відбулася святочна зустріч Дрота з членами Осередка Праці УПСеніорату. В неділю, 7 липня Основник Пласту відвідав нашу домівку. Дрот перевів перегляд зібраної молоді (значна частина була в той час у таборах) і оглянув експонати, приготовані на ПЮЗустріч.

Наша Станиця брала живу участь в загально-громадських імпрезах і разом з усіми іншими молодечими організаціями (Зарево, МУН, ОДУМ, СУМА, Ліґа Української Католицької Молоді, Т-во Української Православної Молоді ТУСМ, УСГ) влаштувала Свято Крут (17 лютого 1957 року) Ця співпраця дала поштовх до створення постійної Координаційної Комісії Молодечих Організацій м. Ню Йорку, що діяла під проводом священика УАПЦ о. Міненка, а відтак пл. сен. Павла Дорожинського.

30 червня 1957 року 18-ий Курінь УПЮ-ок ім. Олени

Пчілки, посвятив свій прапор. Після Служби Божої в церкві св. Юра посвячення відбулось у великій залі Народного Дому; одночасно в пластовій домівці було влаштовано виставку робіт всіх трьох дівочих Куренів.

Головою Гуртка Пластприяту Загальні Збори, 22 грудня 1956 року, вибрали п. Василя Пуйду.

Треба врешті згадати, що на підставі домовлення поміж Станицею, а Радою Професорів Університету Українознавства при Науковому Т-ві ім. Шевченка в Ню Йорку деякі виклади УУ відбувались (по суботам) в пластовій домівці для вигоди слухачів, здебільшого старшого пластунства нашої Станиці.

Гідним закінченням Ювілейного Пластового Року був „листопадовий марш" Коша Пластунів, що відбувся 9 листопада на Стетен Айленд. В програмі цього маршу з перешкодами було „здобуття залізничої станції у Львові" опанованої „ворогом". Юнаки були поділені на три „чоти", Північ, Південь і Львів; у загальному точкуванні виграла чота „Північ" під проводом пл. розв. Хризанта Макарушки.

На день 10-их Загальних Зборів Станиця начисляла 654 члени.

X

1957 — 1958

На 10-их Загальних Зборах Станиці, 20 жовтня 1957 року при участі 52-ох членів, вибрано нові керівні органи в такому складі:

Станична Саршина:

пл. сен. Володимир Хамула	— Станичний
ст пл. Петро Содоль	— Кошовий
пл. сен. Стаха Гойдиш	— Кошова
ст. пл. Марія Шуган	— Писар
ст. пл. Володимир Корнага	— Скарбник
пл. сен. Володимир Гайдук	— Референт імпрез і преси
пл. сен. Володимир Слиж	— Референт Вишколу

Станичну Раду вибрано в такому складі: пл. сен. Володимир Савчак, голова, пл. сен. Олекса Сокіл, пл. сен. Лев Попович, ст. пл. Марта Скрибайло, ст. пл. Степан Шмотолоха.

Загальні Збори Пластприяту відбулися в грудні 1957 року. Головою став радник Богдан Ластовецький.

Проводи Кошів творили, крім вибраних збором Кошових, такі члени Булав:

Кіш Пластунів

Заступник Кошового — ст. пл. Модест Захарченко
Гніздові — ст. пл. Нестор Базарко — 7-ме Гніздо
пл. сен. Володимир Кулинич — 13-те Гніздо
ст. пл. Євген Лащик — Підготовче Гніздо

Підготовче Гніздо „Степовики" розв'язано, а його членів прилучено до 19-го Гнізда.

Зв'язкові — ст. пл. Роман Алиськевич — 3-ий Курінь
ст. пл. Ігор Гаврилюк — 9-ий Курінь
ст. пл. Володимир Свинтух — 21-ий Курінь

На загальне бажання старших пластунів Осередок Праці УСП-ів розв'язано на річних Зборах старших пластунів в грудні 1957 року. Тож до складу Булави Коша Пластунів увійшли також представники 3-ох старшо-пластунських Куренів, а саме:

ст. пл. Степан Шмотолоха — „Лісові Чорти"
ст. пл. Орест Білоус — „Чота Крилатих"
ст. пл. Ярослав Паливода — „Сіроманці"

Кіш Пластунок

Гніздові — ст. пл. Анна Шкамбара — 8-ме Гніздо
пл. сен. Стаха Гойдиш — 18-те Гніздо
Зв'язкові — пл. сен. Ніна Пясецька — 2-ий Курінь
пл. сен. Ярослава Рубель — 18-ий Курінь
пл. сен. Дарія Бойдуник — 30-ий Курінь
Осередкова ОП УСП-ок — ст. пл. Марія Шуган
Бунчужна — ст. пл. Люба Абрамюк
Писар — ст. пл. Анна Олесницька

В Булаві Коша Пластунок наступили такі зміни: від 1 лютого 1958 року Зв'язковою 2-го Куреня УПЮ-ок ім. Лесі Українки, на місце пл. сен. Ніни Пясецької, стала пл. сен. Ольга Качмарська, а в Осередку Праці УСП-ок осередковою стала ст. пл. Таня Смик замість ст. пл. Марії Шуган.

З діяльности Коша Пластунок відмітити треба Андріївський вечір, (14 грудня 1957 року) і Свят-Миколаївський вечір, що його влаштували старші юначки гуртка „Змійки" з 2-го Куреня УПЮ-ок для цілої Станиці (21 грудня 1957 року). Крім цього Різдв'яний Базар і Великодний Ярмарок, де юначки продавали запрошеним гостям (головно батькам пластової молоді) печиво, вишивки, писанки, тощо.

В обидвох Кошах відбувались нормальні щотижневі гурткові й ройові зайняття та щомісячні курінні збірки, на яких обговорювано і пляновано курінну діяльність. Члени

обидвох Кошів брали участь в таких загально-громадських і релігійних імпрезах, як Листопадова Панахида, Свято Державности, стійки при Божому Гробі, парада льояльности, тощо, а також у Святі Юрія і спортових змаганнях влаштованих проводом Станиці.

Поодинокі члени обидвох Кошів брали участь в підготовчих курсах новацьких і юнацьких виховників.

Станична Старшина заплянувала була відсвяткувати 10-ліття Основання Станиці і цій справі присвятила чимало часу й уваги; видала ювілейну відзнаку. Плянувала перевести міжкурінні спортові змаги, видати однодніввку і т. п.

На жаль тих задумів не вдалося здійснити.

Чисельний стан Станиці в звітному часі був 615 членів.

XI

1958 — 1959

На 11-их Загальних Зборах Станиці, що відбулися 26 жовтня 1958 року вибрано нову Станичну Старшину в такому складі:

пл. сен. Володимир Хамула	— Станичний
пл. сен. Михайло Юзенів	— І-ий заступник
пл. сен. Зенон Бойко	— П-ий заступник
пл. сен. Микола Василик	— Кошовий
пл. сен. Стаха Гойдиш	— Кошова
ст. пл. Володимир Базарко	— Писар
пл. сен. Ілля Шевчук	— Скарбник
пл. сен. Володимир Гайдук	— Референт імпрез і преси
пл. сен. Володимир Слиж	— Референт Вишколу

Станичну Раду вибрано в такому складі: пл. сен. Володимир Савчак, голова, пл. сен. Олекса Сокіл, пл. сен. Лев Попович, пл. сен. Ольга Качмарська, пл. сен. Богдан Титла.

З уваги на те, що на Зборах Осередка Праці УПСеніорату, що відбулися місяць пізніше, вибрано пл. сен. Володимира Савчака головою Осередка Праці, він зрезигнував з головства в Станичній Раді, і її очолив пл. сен. Олекса Сокіл.

1959 року Пластприят очолив п. Володимир Саляк.

До проводу Кошів крім Кошових входили такі особи:

Кіш Пластунів

Гніздовий 7-го Гнізда УПН-ів — ст. пл. Євген Лащик.

На початку 1959 року розв'язано 13-те і 19-те Гнізда і членів обох Гнізд злучено з 7-им Гніздом.

Зв'язкові — пл. сен. Богдан Бережницький — 3-ий Курінь
ст. пл. Володимир Корнага — 9-ий Курінь
пл. сен. Микола Ходоба — 21-ий Курінь

Кіш Пластунок

Гніздові — ст. пл. Зоя Салик — 8-ме Гніздо
ст. пл. Анна Шкамбара — 18-те Гніздо
Зв'язкові — пл. сен. Ольга Качмарська — 2-ий Курінь
пл. сен. Ярослава Рубель — 18-ий Курінь
пл. сен. Дарія Бойдуник — 30-ий Курінь

Діяльність Станиці в цьому році проходила в основному в тих самих, вже випробованих в минулому, ланках, які можна склясифікувати так:

а) Праця внутрі Кошів тобто гурткові, роєві і курінні та гніздові сходини для підготовки до проб і іспитів вмілостей, перевірки проробленої програми, уточнювання плянів праці на кожне чвертьріччя, тощо.

б) Неперіодичні сходини цілої Станиці, присвячені чи відзначуванню різних національних і пластових роковин (Листопад, 22 Січня, Різдв'яна Свічечка) чи імпрезового характеру (ярмарки, забави) і рокові: Свята Весни, табори, тощо, включно з підготовкою до них.

в) Участь пластової молоді в релігійних і загально-національних святах і імпрезах, як наприклад панахиди за поляглих героїв, свято Державности, парада льояльности, стійки при Божому Гробі, тощо.

Станична Старшина, як цілість, крім координації вище окресленої праці, продовжувала заходи в справі придбання власного дому і відзначення 10-ліття існування Станиці, хоч ці заходи не завершилися конкретними успіхами.

У зв'язку з проголошеним 1959 року „Мазепинським роком" для вшанування 250-ліття Чину Великого Гетьмана і відзначення впливу його ідей на всі українські покоління, представники Пласту, разом з представниками інших молодечих організацій, створили були, — в рамках загально-громадського „Ювілейного Комітету Мазепи" (ЮКОМА) окрему „Комісію Молоді". Вона заплянувала такі акції молоді:

а) змагання в українознавстві, зокрема в знанні доби гетьмана Мазепи, його ідей та осягів;

б) змагання спортово-руханкові, що мали завершитися великими здвигами молоді в Ню Йорку і Чікаґо;

в) змагання гуртків мистецької самодіяльности молоді (хори, оркестри, драматичні гуртки, танцювальні ансамблі);

Змагання в українознавстві запляновано в таких двох формах:

1) письмові праці (есеї) на мазепинські теми, відповідно підібрані до трьох вікових груп (учні вищих кляс початкових шкіл, середньо-шкільна молодь і студенти коледжів), або літературні спроби (вірші, оповідання, сценічні картини, тощо);

2) декляматорські змагання (вірші, що їх вибрали самі учасники).

В нашій Станиці змаг Мазепинського Року почався в квітні і тривав до Здвигу Молоді, в днях 19-20 вересня; його інтензивно переводив зокрема Кіш Пластунок, під час курінних і гурткових сходин. Чимало пластунок прислало свої письмові праці, здобуваючи признання і нагороди в книжках. У Здвизі Молоді східньої округи взяло участь понад 80 відсотків членок Коша Пластунок, здобуваючи перші місця у спортових змаганнях, а також другі та треті. В мистецькому пописі самодіяльности Кіш пластунок здобув перше місце за танець „Гомін України", що його підготовила пані Оленка Гердан-Заклинська. Новачки здобули признання за танець „Журило".

Чисельний стан Станиці на кінець листопада 1959 року був 634 членів.

XII

1959 — 1960

На 12-их Загальних Зборах Станиці 13 грудня 1959 року вибрано нову Станичну Старшину в такому складі:

пл. сен. Володимир Хамула *)	— Станичний
пл. сен. Володимир Рак	— І-ий заступник
пл. сен. Володимира Падох	— І-ий заступник
пл. сен. Микола Ходоба	— Кошовий
пл. сен. Ірина Стецура	— Кошова
ст. пл. Ярослав Ставничий	— Писар
пл. сен. Тарас Левицький	— Скарбник
пл. сен. Тарас Триш	— Референт Вишколу
пл. сен. Христина Навроцька	— Імпрезовий референт
ст. пл. Люба Абрамюк	— Бібліотекарка
ст. пл. Володимир Була	— Спортовий референт

Станичну Раду вибрано в такому складі: пл. сен. Лев Попович, голова, пл. сен. Олекса Сокіл, пл .сен. Стаха Гой-

*) Погодився взяти на себе обов'язки тільки на три місяці. Після нього перебере пост Станичного 1-ий заступник.

диш, пл. сен. Володимир Хамула, пл. сен. Роман Чубатий, ст. пл. Володимир Корнага.

З днем 24 січня 1960 року на станичному святі Самостійности і Соборности, пл. сен. Володимир Рак перебрав повністю обов'язки Станичного, а на звільнений пост 1-го заступника Станична Старшина покликала на своєму засіданні в дні 7 березня 1960 року пл. сен. Тараса Триша, що виконував обидва діловодства — Референта Вишколу і 1-го заступника станичного до кінця ділового року. На тому ж засіданні кооптовано на пост скарбника — пл. сен. Богдана Рубіновича на місце пл. сен. Тараса Левицького, який вибору не прийняв.

До Кошових Булав крім Кошових і їх заступників вибраних на Загальних Зборах належали:

Кіш Пластунів

Гніздові — ст. пл. Євген Лащик — 7-ме Гніздо (до 20 III.)
пл. сен. Володимир Гайдук (від 20. III.)
Зв'язкові— пл. сен. Богдан Бережницький — 3-ий Курінь
ст. пл. Володимир Корнага — 9-ий Курінь
пл. сен. Микола Ходоба — 21-ий Курінь
Представники Куренів УСП-ів:
ст. пл. Олексій Пясецький — Лісові Чорти
ст. пл. Андрій Навроцький — Чота Крилатих
ст. пл. Володимир Базарко — Червона Калина
Бунчужний — ст. пл. Ігор Гаврилюк
Писар — ст. пл. Нестор Базарко

Осередок Праці УСП-ів, розв'язано ще в грудні 1957 року. Його не вдалося реактивувати, помимо намагань Кошового.

Кіш Пластунок

Гніздові — ст. пл. Анна Шкамбара — 8-ме Гніздо
ст. пл. Віра Лащик — 18-те Гніздо
Зв'язкові — пл. сен. Ольга Качмарська — 2-ий Курінь
ст. пл. Марія Томоруґ — 18-ий Курінь
пл. сен. Дарія Бойдуник — 30-ий Курінь
Осередкова УСП-ок — ст .пл. Марта Салик, а від 1 квітня 1960 року ст. пл. Рома Бабюк
Бунчужна — ст. пл. Віра Левицька
Писар і скарбник — ст. пл. Рома Даниш

В своїй діяльності, крім виховної праці внутрі Кошів, збірок Станиці та участи в релігійних і загально-національних святкуваннях Станична Старшина разом з Управою Гуртка Пластприяту організувала різнородні імпрези. Крім вже традиційних — новацької костюмової забави (14 лютого)

і спільного Свяченого (1 травня), влаштовано пластовий фестин 2 жовтня 1960 року в „Українському Селі" (Бавнд Брук, Н. Дж.), осінні пластові вечорниці (29 жовтня в Народному Домі) і „Ніч св. Миколая" (17 грудня 1960 року) Пластовий фестин включав широку програму показів вмілостей молоді, в танках, вправах, традиційних обрядах та спорті.

28, 29 і 30 травня силами Станиці проведено Свято Юрія для всіх пластових Станиць метрополітальної округи на Пластовій Оселі в Іст Четтем, а дня 12 червня переведено Свято Юрія для новацтва нашої Станиці на оселі „Червоної Калини" в Черчі.

Станична Старшина влаштувала сходини батьків у жовтні 1960 року. Відбулися вони, на жаль, при участі тільки 23-ох осіб. Станична Старшина роздала теж, через Кошових і Зв'язкових 256 анкет до батьків пластової молоді з запитами відносно таборів, праці Станиці, тощо; і в цьому випадку батьки повернули тільки 60 (24%) анкет з відповідями. Для інформування батьків молоді православного віровизнання, що її в Пласті небагато, зорганізовано 5 червня 1960 сходини в православній парохії на Брум вулиці з доповіддю про Пласт пл. сен. Володимира Савчака. Пл. сен. Ілля Шевчук висвітлив при цій нагоді пластовий фільм. Подібні сходини для батьків та громадянства — без різниці віровизнання — відбулися в Південному Бруклині. Пл. сен. Володимир Гайдук заініціював частіші сходини з батьками новаків.

Співпраця Станичної Старшини з Управою Гуртка Пластприяту була дружня і тісна.

Комітет Купна Пластового Дому, під проводом пл. сен. Володимира Хамули, підшукував різні більш чи менш підхожі будинки, але на жаль без успіху.

Для скріплення зацікавлення пластової молоді спортом, зорганізовано 26 січня 1960 року Пластовий Спортовий Клюб, як автономне з'єднання з окремим три-членним проводом під наглядом спортового референта Станиці. Члени цього клюбу брали участь в систематичних тренінґах, у 5-ох турнірах організованих СУАСТ-Схід і в 3-ох товариських змаганнях у відбиванці. Провід клюбу (ст. пл. Ярослав Лешко і ст. пл. Андрій Навроцький) помагали в організуванні пластової „листопадової олімпіяди", яка відбулася 22 жовтня 1960 року; у цій олімпіяді перші місця здобули — 18-ий Курінь УПЮ-ок ім. Олени Пчілки і 21-ий Курінь УПЮ-ів ім. Євгена Коновальця.

Чисельний стан Станиці в діловому році був 631 членів.

XIII

1960 — 1961

На 13-их Загальних Зборах 18 грудня 1960 року при участі 94 повноправних членів Станиці вибрано Станичну Старшину в такому складі:

пл. сен. Тарас Гунчак	— Станичний
пл. сен. Михайло Данкевич	— І-ий заступник
пл. сен. Володимира Падох	— 2-ий заступник і імпрезовий референт
пл. сен. Осип Стецура	— Помічник імпрез. реф.
пл. сен. Богдан Ковалик	— Помічник імпрез. реф.
пл. сен. Іван Лучечко	— Кошовий
пл. сен. Христина Навроцька	— Кошова
ст. пл. Дора Борис	— Писар
пл. сен. Микола Василик	— Референт Вишколу
пл. сен. Богдан Рубінович	— Скарбник
ст. пл. Ігор Попович	— Заступник скарбника
ст. пл. Іванна Мазурчак	— Бібліотекарка
ст. пл. Володимир Ґной	— Спортовий референт

Станичну Раду вибрано в такому складі: пл. сен. Володимир Рак, голова, ст. пл. Люба Абрамюк, ст. пл. Володимир Корнага, пл. сен. Ірина Стецура, пл .сен. Михайло Юзенів.

1 лютого 1961 року Станична Старшина кооптувала до свого складу на пост господаря — пл. сен. Омеляна Стешина і ст. пл. Олю Ґной на заступницю бібліотекарки; 19 березня 1961 року пл. сен. Богдан Рубінович, зрезигнував і діловодство скарбника перебрав 28 квітня 1961 року пл. сен. Ігор Декайло.

До Кошових Булав, крім Кошових і їх заступників вибраних на Загальних Зборах, належали:

Кіш Пластунів

Гніздові — пл. сен. Володимир Гайдук — 7-ме Гніздо
Зв'язкові — ст. пл. Ярослав Ставничий — 3-ий Курінь
ст. пл. Володимир Корнага — 9-ий Курінь
пл. сен. Тарас Триш — 21-ий Курінь
Представники Куренів УСП-ів:
ст. пл. Олексій Пясецький — Лісові Чорти
ст. пл. Євген Лащик — Чота Крилатих
ст. пл. Ярослав Ставничий — Червона Калина
Бунчужний — ст .пл. Володимир Базарко
Писар — ст. пл. Орест Качмарський

Кіш Пластунок

Гніздові — ст. пл. Анна Шкамбара — 8-ме Гніздо
ст. пл. Віра Лащик — 18-те Гніздо
Зв'язкові — пл. сен. Ольга Качмарська — 2-ий Курінь
ст. пл. Марія Томоруґ — 18-ий Курінь
пл. сен. Дарія Бойдуник — 30-ий Курінь
Осередкова ОП УСП-ок — ст. пл. Рома Бабюк (до 8 жовтня)
ст. пл. Оксана Саноцька (від 8 жовтня)
Бунчужна — ст. пл. Люба Абрамюк
Писар — ст. пл. Віра Косановська

В південному Бруклині засновано рій новачок, що нараховував понад 20 членів і 2 рої новаків. 7 жовтня 1961 року новацтво Коша Пластунів, дотепер згуртоване в одному гнізді (85 членів), поділено на два гнізда. Новостворене Гніздо названо „Звірі Українських Лісів" з порядковим числов 19. Також засновано нове Підготовче Гніздо „Діти Степу", що згодом дістало число 29.

Як і в минулих роках, праця Станиці проходила у таких аспектах: 1) діяльність внутрі Кошів у формі щотижневих сходин новацьких роїв і юнацьких гуртків, періодичних сходин гнізд і куренів, неперіодичних сходин старшого пластунства, кошових збірок, тощо; 2) сходин і імпрез цілої Станиці: „Різдв'яна Свічечка", апель 22-го Січня", апель у століття смерти Т. Шевченка, спільне Святе Причастя, „Пластове Свячене" тощо; участь у Святі Юрія і пластових таборах; 3) співпраця пластової молоді в загально-національних святкуваннях і імпрезах, наприклад Парада Льояльности, грошева збірка на будову пам'ятника Шевченка, писання листів в справі шевченківської марки і т. д.

Внутрішня діяльність юнацьких куренів пластунів і пластунок проходила під знаком „Шевченківського змагу", що був доволі тяжкий, головно для молодших віком юнаків і юначок. Ціллю змагу, що його проголосила КПСтаршина для цілого краю, було „зазнайомити пластову молодь із творчістю та життям Тараса Шевченка і вщіпити їй його високі ідеали волелюбности, братолюбія, глибокої віри в Бога та безмежної любови до України"; гаслом змагу були слова поета: „Молітесь Богу, згадуйте один другого, свою Україну любіть!" У висліді змагу гуртки „Чайка" і „Євшан Зілля" 2-го Куреня УПЮ-ок здобули перше і друге місця, а кілька інших гуртків 2-го, 18-го та 30-го Куренів УПЮ-ок були відзначені; гуртки пластунів знайшлись на 4-ому, 5-ому і дальших місцях в обидвох вікових групах.

Відновлений 1 січня 1961 року Станичний Реферат Вишколу, під проводом пл. сен. Миколи Василика, перевів об-

лік діючих в Станиці виховників та виховниць і зорганізував з ними три відправи.

На Загальних Зборах Станиці, які відбулися 15 жовтня 1961 року Станичній Старшині уділено абсолюторію, але номінаційній Комісії не вдалось підшукати кандидатів до нової Станичної Старшини і тому рішено перевести вибори два тижні пізніше. Коли ж 29 жовтня Намінаційна Комісія не могла скомплетувати повного складу керівних органів Станиці, Крайова Пластова Старшина доручила Станичній Раді „перебрати відповідальність за дальше ведення Станиці та скликання чергових Зборів . . ."

Станична Рада підшукала кандидатів до нових органів і скликала Загальні Збори 3 грудня 1961 року, закінчуючи в той спосіб півторамісячну „кризу" в нашій Станиці.

Чисельний стан Станиці на день 3 грудня 1961 року був 633 члени.

XIV

1961 — 1962

14-ті Загальні Збори Пластової Станиці в Ню Йорку, 3 грудня 1961 року, вибрали таку Станичну Старшину:

пл. сен. Петро Пясецький	— Станичний
пл. сен. Тарас Триш	— І-ий заступник
пл. сен. Ніна Пясецька	— П-ий заступник
ст. пл. Володимир Корнага	— Кошовий
пл. сен. Христина Навроцька	— Кошова
ст. пл. Уляна Кебало	— Писар
пл. сен. Володимир Залуський	— Скарбник
ст. пл. Віра Косановська	— Імпрезовий референт
ст. пл. Анна Куріца	— Бібліотекарка

Станичну Раду вибрано в такому складі: пл. сен. Володимир Хамула, голова, пл. сен. Стаха Гойдиш, пл .сен. Михайло Данкевич пл. сен. Володимира Падох, ст. пл. Володимир Базарко.

В місяці лютому до Станичної Старшини кооптовано пл. сен. Павла Дорожинського.

Діяльність новообраної Станичної Старшини припала на 50-літній ювілей Пласту, а зокрема на „Ювілейну Пластову Зустріч", що відбулася на „Вовчій Тропі" в Іст Четгем в днях 28 серпня до 3 вересня 1962 року.

До Кошових Булав, крім Кошових і їх заступників вибраних на Загальних Зборах, належали:

Кіш Пластунів

Гніздові — пл. сен. Володимир Гайдук — 7-ме Гніздо
пл. сен. Володимир Слиж — 19-те Гніздо
пл. сен. Надя Кулинич — 29-те Гніздо

Зв'язкові — ст. пл. Ярослав Ставничий — 3-ий Курінь
ст. пл. Володимир Корнага — 9-ий Курінь
пл. сен. Тарас Триш — 21-ий Курінь

Представники Куренів УСП-ів:
ст. пл. Олексій Пясецький — Л. Ч. (до травня)
ст. пл. Юрій Раковський (від травня)
ст. пл. Андрій Навроцький — Чота Крилатих
ст. пл. Ярослав Ставничий — Червона Калина
ст. пл. Богдан Терлецький — Чорноморці

Бунчужний і заступник Кошового — ст. пл. Борис Кекіш

Кіш Пластунок

Гніздові — ст. пл. Дозя Турчан — 8-ме Гніздо
ст. пл. Анна Шкамбара (до березня)
ст. пл. Звенислава Саляк (від березня) 8-ме Гніздо

Зв'язкові — пл. сен. Галина Хамула — 2-ий Курінь
ст. пл. Рома Скоробогата — 18-ий Курінь
ст. пл. Віра Косановська (від вересня 1962)
пл. сен. Дарія Бойдуник — 30-ий Курінь

Осередкова ОП УСП-ок — ст. пл. Оксана Саноцька (до 7. X.),
ст. пл. Ліда Хиляк (від 7. X.)

Бунчужна — ст. пл. Марта Савицька
Писар — ст. пл. Віра Косановська

Діловий рік почався дуже вдалою імпрезою 2-го Куреня УПЮ-ок імени Лесі Українки. Під мистецьким проводом пл. сен. Ольги Качмарської, Курінь влаштував 23 грудня 1961 року вечір присвячений Лесі Українці, для відзначення 90-ліття її народин. Влаштовано виставку цікавих експонатів і праць Куреня та переведено льосування мистецьких образів, що їх подарували Куреневі мистці: Михайло Мороз, Людмила Морозова, Любомир Кузьма і Олександер Климко. Чистий дохід з імпрези в сумі понад тисячу долярів Курінь передав Комітетові Купна Пластового Дому.

Після відбуття традиційних січневих апелів („Різдв'яна Свічечка" і „22 Січня"), в кінці січня наспіла до Станиці сумна вістка про смерть Начального Пластуна — Сірого Лева, який помер у Бофало дня 30 січня 1962 року. В похороні, 3 лютого, взяла участь делеґація Станиці в складі 40 осіб, а в Ню Йорку того ж самого дня, а також 10 березня, в 40-ий

день смерти, були відправлені панахиди, в яких взяли участь всі пластуни Станиці.

В днях 17 і 18 та 24 і 25 березня 1962 року відбувся в Станиці зорганізований Кошовими курс юнацьких виховників та виховниць на другий ступінь КПВ, з метою підготовити нових юнацьких виховників та виховниць. Курс обіймав 20 годин доповідей, що були поділені на дві основні групи — ідеологічну і практичну. В курсі взяло участь 9 юнаків і старших пластунів та 29 юначок і старших пластунок. Крім цього курсу відбулись також дві відправи діючих виховників, а саме 17 лютого відправа юнацьких виховників (-иць) і 31 березня відправа новацьких виховників (-иць).

13 травня, на пластовому свяченому, 30-ий Курінь УПЮ-ок ім. Софії Галєчко, під проводом своєї довголітньої зв'язкової, пл. сен. Дарії Бойдуник, урочисто посвятив свій курінний прапор.

26, 27 травня на юнацькому Святі Юрія в Іст Четтем 30-ий Курінь УПЮ-ок ім. Софії Галєчко і 9-ий Курінь ім. князя Святослава Завойовника здобули перші місця і чаші.

Новацьке Свято Юрія п'ятьох станиць (Ню Йорк, Нюарк, Трентон, Джерзі Сіті і Ню Брансвік) відбулося 3 червня 1962 року в Черчі. Загально у святі взяло участь 235 новацтва і 39 виховників і виховниць.

Протягом місяців червня, липня і серпня юнацтво інтензивно приготовлялося до участи в Ювілейній Пластовій Зустрічі; в ній взяло участь близько 200 членів Станиці в тому 87 юначок і 55 юнаків.

Члени Пластприяту, а зокрема Управа, вложили багато праці в господарську підготовку Зустрічі і були помічними у всіх ділянках на самій Зустрічі.

Наприкінці слід згадати про дві цікаві спроби, які, на жаль, не увінчались успіхом. Йдеться про плян видавати станичну газетку, ініціятором якої був ст. пл. Володимир Корнага, та плян зорганізувати при Станиці „Пластове Руханкове Товариство" (ПРУТ) для плекання різних родів спорту. Ініціятором „ПРУТ"-а був пл. сен. Володимир Гайдук, який в своєму заклику нав'язував до короткотривалої діяльности т. зв. Пластового Спортового Клюбу, заснованого при Станиці в січні 1960 року

14 жовтня 1962 року Станиця нараховувала 683 членів.

XV

1962 — 1963

На 15-тих Загальних Зборах Пластової Станиці в Ню Йорку дня 14 жовтня 1962 року вибрано Станичну Старшину в такому складі:

пл. сен. Тарас Триш — Станичний
пл. сен. Михайло Юзенів — І-ий заступник
пл. сен. Павло Дорожинський — П-ий заступник
ст. пл. Володимир Свинтух — Кошовий
ст. пл. Роман Навроцький — Заступник Кошового
ст. пл. Віра Лащик — Кошова
пл. сен. Олександра Юзенів — Заступниця Кошової
ст. пл. Уляна Стецура — Писар
ст. пл. Степан Турчан — Скарбник
ст. пл. Христя Конашевич — Бібліотекарка

Крім цього до Станичної Старшини увійшли з уряду: інж. Роман Баранський — Голова Комісії Купна Пластового Дому, інж. Богдан Соболта — голова Пластприяту, пл. сен. Михайло Данкевич — голова ОП УПС.

Станичну Раду вибрано в такому складі: пл. сен. Володимир Савчак, голова, пл. сен. Євген Людкевич, пл. сен. Христина Навроцька, ст. пл. Володимир Корнага.

В часі каденції зрезигнувала бібліотекарка. Кооптовано референта преси пл. сен. Стаху Гойдиш, а після виїзду з Ню Йорку голови ОП УПС, його заступала пл. сен. Христина Навроцька. Референтом господарки та таборництва став 2-ий заступник станичного пл. сен. Павло Дорожинський, а йому допомагав ст. пл. Степан Турчан.

До Кошових Булав, крім Кошових і їх заступників вибраних на Загальних Зборах, належали:

Кіш Пластунів

Гніздові — пл. сен. Володимир Гайдук — 7-ме Гн. (до III. 63)
ст. пл. Зенон Стахів (до червня 1963 року)
ст. пл. Степан Рудик — 7-ме Гніздо
пл. сен. Володимир Слиж — 19-те Гніздо
пл. сен. Надя Кулинич — 29-те Гніздо

Зв'язкові — ст. пл. Ярослав Ставничий — 3-ий Курінь
ст. пл. Володимир Корнага — 9-ий Курінь
ст. пл. Богдан Крамарчук — 21-ий Курінь

Представники Куренів УСП-ів:
ст. пл. Юрій Раковський — Лісові Чорти
ст. пл. Андрій Навроцький — Чота Крилатих

ст. пл. Ярослав Ставничий — Червона Калина
ст. пл. Богдан Терлецький — Чорноморці
Бунчужний — ст. пл. Орест Білоус
Писар — ст. пл. Богдан Макаревич

Кіш Пластунок

Гніздові — ст. пл. Дозя Турчан — 8-ме Гніздо
ст. пл. Дзвінка Саляк — 18-те Гніздо
Зв'язкові — пл. сен. Галина Хамула — 2-ий Курінь
ст. пл. Віра Косановська — 18-ий Курінь
пл. сен. Дарія Бойдуник — 30-ий Курінь
Осередкова УСП-ок — ст. пл. Ліда Хиляк (до червня 1966)
ст. пл. Марія Книш (від вересня)

Ввесь рік був повний живої діяльности, різноманітних станичних імпрез. Члени Станиці брали також участь в 3-тіх Зборах КУПО в листопаді 1962 року та 6-му Крайовому Пластовому З'їзді у місяці березні 1963 року.

Із діяльности на терені Станиці слід відмітити цікаво та дуже успішно проведений Шевченківський конкурс в дні 30 березня 1963 року. В ньому юнацтво змагалося у виголошенні та інсценізації творів Тараса Шевченка; новацька, як звичайно, вдала костюмівка „Морське Царство", відбулася у місяці лютому, а у місяці квітні члени Куренів УСП „Чорноморці" та „Чорноморські Хвилі" підготовили Свято Моря для членів Станиці.

На традиційному Святі Юрія східніх осередків на „Вовчій Тропі", що проходило під кличем „За стрілецький звичай" юнацтво Ню Йорку вийшло побідно, привозячи чашу і перше місце, що його здобув 3-тій Курінь УПЮ-ів ім. гетьмана Івана Мазепи.

Юнацтво взяло участь в Орликіяді, що її рік-річно проводить в місяці листопаді Курінь УПС ім. Григора Орлика.

У юнацтві праця проходила під кличем, що його проголосили Крайові Команданти: „Плекайте мову — чистійша від сльози хай буде" і саме цей клич спонукав обидва Коші до проведення змагу у рецитації Шевченкових творів.

Завжди рухливий Кіш Пластунок мав ще окремі зайняття: курси шиття, варення й фризієрства, під проводом фахівців у цих ділянках. Усі три курси мали велике число учасниць.

Старше пластунство взяло участь у двох відправах пластових провідників і виховників, що їх скликала Крайова Пластова Старшина, та в нараді із представниками українського шкільництва.

Перед закінченням праці на час вакацій Управа Гуртка Пластприяту влаштувала вечірку для пластових виховників Станиці як доказ вдячности за їх труд.

Станиця сильно відчувала брак відповідного приміщення на зайняття і тому в тому році вирішено остаточно купити дім, де досі містилася пластова домівка, при 144-му числі Другої Авеню, поруч із Народнім Домом. Тимчасово однак Пластприят придбав краще устаткування до існуючої домівки. Рівночасно, із розпорошенням українських громадян Ню Йорку по дальших дільницях, вийшла потреба заснувати два рої новачок в Брукліні, що і зроблено завдяки ініціятиві інж. Романа Баранського.

Літом 1963 року відбувалося на терені Греції Світове Джемборе скавтів. З ініціятиви Головної Пластової Булави брала в ньому участь група українських пластунів із ЗСА та Европи. Хоча з терену Станиці Ню Йорк не було учасників з юнацтва, члени Станиці взяли дуже живу участь у підготові, збірці грошей на ту ціль серед громадянства та у висилці нашої делеґації. Найбільшу працю вложив тут Курінь УПС і УСП „Лісові Чорти".

Чисельний стан Станиці зменшився з 683 на 665 членів.

XVI

1963 — 1964

На 16-тих Загальних Зборах Пластової Станиці в Ню Йорку, 27 жовтня 1963 року в присутності 62-ох осіб, вибрано нову Станичну Старшину в такому складі:

пл. сен. Тарас Триш	— Станичний
пл. сен. Михайло Юзенів	— І-ий заступник
пл. сен. Павло Дорожинський	— ІІ-ий заступник
ст. пл. Ярослав Василькевич	— Кошовий
пл. сен. Михайло Білоус	— Заступник Кошового
ст. пл. Марія Осінська	— Кошова
ст. пл. Маґда Кольцьо	— Писар
пл. сен. Богдан Ракочий	— Скарбник
пл. сен. Омелян Стешин	— Господар
пл. сен. Євген Титла	— Таборовий референт
ст. пл. Тамара Скоробогата	— Спортовий референт
ст. пл. Микола Сітницький	— Спортовий референт
ст. пл. Богданна Нагірна	— Бібліотекарка
пл. сен. Стаха Гойдиш	— Пресовий референт
ст. пл. Роман Купчинський	— Хронікар

Крім цього до Станичої Старшини війшли з уряду:
пл. сен. Христина Навроцька — Голова ОП УПС
інж. Богдан Соболта — Голова Пластприяту
інж. Роман Баранський — Голова Комісії Купна Дому

Станичну Раду вибрано в такому складі: пл. сен. Володимир Корнага, голова, ст. пл. Віра Лащик, ст. пл. Степан Турчан, ст. пл. Уляна Стецура.

До Кошових Булав, крім Кошових і їх заступників вибраних на Загальних Зборах, належали:

Кіш Пластунів

Гніздові — ст. пл. Степан Рудик — 7-ме Гніздо
пл. сен. Володимир Слиж — 19-те Гніздо
пл. сен. Надя Кулинич — 29-те Гніздо (до III. 64)
ст. пл. Петро Дармограй — 29-те Гніздо
Зв'язкові — ст. пл. Богдан Клюфас — 3-ий Курінь
ст. пл. Володимир Корнага — 9-ий Курінь
ст. пл. Богдан Крамарчук — 21-ий Кур. (до XI.)
ст. пл. Олег Клюфас (від XI. 1963)
Представники Куренів УСП-ів:
ст. пл. Іриней Гарасимяк — Лісові Чорти
ст. пл. Тарас Гірняк — Чота Крилатих
ст. пл. Орест Качмарський — Червона Калина
ст. пл. Зенон Стахів — Чорноморці
ст. пл. Юрій Денисенко — (від січня 1964)
Писар — ст. пл. Тарас Гірняк
Бунчужний — ст. пл. Модест Соболта

Кіш Пластунок

Гніздові — ст. пл. Дозя Турчан — 8-ме Гніздо
ст. пл. Дзвінка Саляк — 18-те Гніздо
Зв'язкові — пл. сен. Галина Хамула — 2-ий Курінь
ст. пл. Віра Косановська — 18-ий Курінь
пл. сен. Дарія Бойдуник — 30-ий Курінь
Осередкова УСП-ок — ст. пл. Марта Книш

Існуючий вже від літ Комітет Купна Пластового Дому (від березня 1961 року його очолював інж. Роман Баранський), переіменувався на Пластову Фундацію і під тою назвою дістав формальне затвердження від Департаменту Стейту Ню Йорку 26 грудня 1963 року. Дня 25 січня 1964 року відбулися перші Загальні Збори Пластової Фундації. 22 лютого 1964 року Пластова Фундація підписала контракт купна теперішнього Пластового Дому.

У зв'язку із дальшим переселенням українців із „долини міста" на окраїни виказалася потреба заложити новацькі

рої в Озон Парку. Ними опікувалися пл. сен. Надя Кулинич і пл. сен. Михайло Білоус.

У Станиці перестало в цьому часі працювати 7-ме Гніздо УПН-ів. Більша частина новаків вибула до юнацтва, інших перенесено до 19-го і 29-го Гнізд.

Найзамітнішою подією внутрішньої діяльности Станиці було величаве посвячення прапора 9-го Куреня ім. кн. Святослава Завойовника. Відбулося воно безпосередньо після врочистого апелю з нагоди 25-річчя проголошення самостійности Карпатської України, в дні 15-го березня 1964 року. 9-ий Курінь цього дня під проводом свого довголітнього Зв'язкового, ст. пл. Володимира Корнаги, брав участь у спільнім святім Причасті, в церкві св. Юра. На самому посвяченні були члени вищих пластових проводів.

З нагоди 25-ліття Карпатської України був присутній і промовляв бувший прем'єр Карпатської України п. Юліян Ревай.

Із зовнішньої діяльности пластунства на перше місце висувається в цьому році участь членів Станиці у посвяченні пам'ятника Т. Шевченкові у Вашінґтоні в дні 27 червня 1964 року. Із Станиці взяло участь біля 300 пластунів і пластунок. Юнаки і юначки брали участь у праграмі фестивалю молоді. Юначки і старші пластунки виступали із збірною деклямацією, що її підготовили пані Олімпія Добровольська і пл. сен. Галина Хамула та з веснянками разом з пластунками інших Станиць, що їх підготовила пл. сен. Ольга Качмарська.

Чисельний стан Станиці на грудень 1964 року 666 членів.

XVII

1964 — 1966

17-ті Загальні Збори Пластової Станиці в Ню Йорку відбулися 6 грудня 1964 року. На них було присутніх 91 сеніорів і старших пластунів. Збори вибрали нову Станичну Старшину в такому складі:

пл. сен. Володимир Хамула	— Станичний
пл. сен. Павло Дорожинський	— І-ий заступник
пл. сен. Стаха Гойдиш	— ІІ-ий заступник
ст. пл. Ярослав Ставничий	— Кошовий
ст. пл. Богдан Клюфас	— Заступник Кошового
пл. сен. Галина Хамула	— Кошова
пл. сен. Олександра Юзенів	— Заступниця Кошової
ст. пл. Зірка Міляник	— Писар
пл. сен. Ніна Пясецька	— Референт Вишколу
пл. сен. Микола Андрейко	— Скарбник

ст. пл. Маґда Кольцьо — Організаційний референт
ст. пл. Ірина Навроцька — Бібліотекарка
ст. пл. Лариса Ціґаш — Заст. бібліотекарки
пл. сен. Володимира Падох — Імпрезовий референт
ст. пл. Тамара Скоробогата — Спортовий референт
ст. пл. Микола Сітницький — Спортовий референт

Крім цього до Станичної Старшини увійшли з уряду:
пл. сен. Христина Навроцька — Голова ОП УПС
пані Марта Ярош — Голова Пластприяту
інж. Роман Баранський — Голова Пластової Фундації

Станичну Раду вибрано в такому складі: пл. сен. Михайло Юзенів, голова, пл. сен. Тарас Триш, пл. сен. Степан Салик.

До Кошових Булав, крім Кошових і їх заступників вибраних на Загальних Зборах, належали:

Кіш Пластунів

Гніздові — ст. пл. Роман Савицький — 19-те Гніздо
Опікун — пл. сен. Тиміш Білостоцький
ст. пл. Петро Дармограй — 29-те Гніздо
Опікун — пл. сен. Надя Кулинич
Зв'язкові — ст. пл. Модест Соболта — 3-ий Курінь
ст. пл. Олексій Пясецький — 9-ий Курінь
ст. пл. Олег Клюфас — 21-ий Кур. (до X. 1965)
ст. пл. Володар Стефанишин (від X. 1965)
Осередковий ОП УСП-ів — ст. пл. Іван Мигул
Бунчужний — ст. пл. Роман Савицький
Писар — ст. пл. Богдан Клюфас

Кіш Пластунок

Гніздові — ст. пл. Дозя Турчан — 8-ме Гніздо
ст. пл. Дзвінка Саляк — 18-те Гніздо
Опікунка — пл. сен. Стаха Гойдиш
Зв'язкові — ст. пл. Марта Савицька — 2-ий Курінь
ст. пл. Ксеня Клюфас — 18-ий Курінь
пл. сен. Дарія Бойдуник — 30-ий Курінь
Бунчужна — ст. пл. Галина Качмарська
Писар — пл. сен. Леся Юзенів
Осередкова ОП УСП-ок — ст. пл. Віра Косановська

Загальні Збори вибрали станичного референта вишколу. Це відразу пожвавило діяльність на виховному відтинку і в 1965 році на терені Станиці відбулися два підготовчі курси для новацьких і юнацьких виховників.

27 лютого 1965 року відновлено також Осередок Праці УСП-ів.

Зріст чисельного стану Станиці, який дійшов до 722 треба завдячувати створенню нових новацьких роїв та юнацьких гуртків на окраїнах великого Ню Йорку — в Бронксі, в Озон Парку і в Бейсайд. Припинили працю новацькі рої в Бруклині.

Праця в обидвох Кошах проходила правильно. На щорічному Святі Юрія на „Вовчій Тропі" пластуни та пластунки вийшли побідно, здобуваючи обидва перші місця та переходові чаші: 21-ий Курінь УПЮ-ів ім. Є. Коновальця і 18-ий Курінь УПЮ-ок ім. Олени Пчілки.

Юнаки та юначки Ню Йорку брали численну участь у Пластовій Орликіяді в дні 14 жовтня 1965 року. В лютому цього року відбулася традиційна новацька костюмівка п. н. „Три Луки". Крім цього юначки брали участь у загальному юнацькому змагу, що його проголосила Крайова Комендантка Пластунок, а весною на терені Станиці переведено курс писання писанок для пластунок.

В Станиці відбулися всі традиційні апелі й імпрези. Цікавим додатком до традиційних Осінних Вечорниць, що їх влаштовував раніше сам Пластприят, а тепер спільно зі Станичною Старшиною, було льосування образів. Завдяки прихильній поставі наших мистців вдалося ініціяторці льотерії п. Ніні Ільницькій зібрати 17 образів від таких наших мистців: Б. Василишин, Я. Вижницький, О. Дядинюк, Я. Гніздовський, О. Климко, Е. Козак, Л. Кузьма, А. Малюца, М. Мороз, Л. Морозова, М. Неділко, З. Онишкевич, В. Панчак, Л. Перфецький, С. Петеш, Б. Титла, П. Холодний. Чистий дохід з льотерії у висоті 2,667.85 долярів передано на перебудову Пластового Дому.

Із загальних акцій слід відмітити участь делеґації Станиці у посвяченні Церкви-Пам'ятника в Бавнд Бруку 10 жовтня 1965 року, як також численну участь провідників Станиці в Ню Йорку у 7-му Крайовому Пластовому З'їзді у Рочестері в днях 10-11 квітня 1965 року.

Чисельний стан Станиці на кінець 1965 року 722 члени.

XVIII

1966 — 1967

18-ті Загальні Збори Пластової Станиці в Ню Йорку відбулися 27 лютого 1966 року в приявності 128 пластунів сеніорів і старших пластунів та вибрали слідуючий новий склад Станичної Старшини:

пл. сен. Павло Дорожинський — Станичний
пл. сен. Ігор Декайло — І-ий заступник

пл. сен. Стаха Гойдиш — П-ий заступник
ст. пл. Нестор Кольцьо — Кошовий
ст. пл. Юрій Савицький — Заступник Кошового
пл. сен. Дарія Бойдуник — Кошова
ст. пл. Таня Кейс — Заступниця Кошової
ст. пл. Андрій Ластовецький — Писар
пл. сен. Микола Андрейко — Скарбник
пл. сен. Христина Навроцька — Референт Вишколу
ст. пл. Маґда Кольцьо — Організаційний референт
ст. пл. Дарія Якимчук — Референт коляди
ст. пл. Володимир Роговський — Спортовий референт
ст. пл. Данило Гусяк — Господарський референт
ст. пл. Олександер Пеленський — Заступник референта

Крім цього до Станичної Старшини увійшли з уряду:
пл. сен. Володимир Дармохвал — Голова ОП УПС
пані Марта Ярош — Голова Пластприяту
інж. Роман Баранський — Голова Пластової Фундації

Станичну Раду вибрано в такому складі: пл. сен. Володимир Хамула, голова, пл. сен. Ірина Стецура, ст. пл. Модест Соболта, ст. пл. Петро Дармограй.

В часі року зайшли у складі Станичної Старшини великі зміни і пересунення. Господарський референт ст. пл. Данило Гусяк перебрав обов'язки Зв'язкового і тому зрезиґнував із свого посту. Із-за родинних причин відійшла з посту організаційного референта ст. пл. Маґда Кольцьо; її працю перебрала ст. пл. Зеня Смішкевич. Кооптовано на пост таборового референта ст. пл. Богданну Клецор, на пост бібліотекаря ст. пл. Оксану Хомут, а на пост другого писаря ст. пл. Оксану Козак. Після передання головства Пластприяту інж. Богданові Соболті, пані Марта Ярош обняла пост референта пластових видань.

До Кошових Булав, крім Кошових і їх заступників вибраних на Загальних Зборах, належали:

Кіш Пластунів

Гніздовий — ст. пл. Петро Дармограй — 7-ме Гніздо
Референт організації УПН-ів — пл. сен. Надя Кулинич
Опікун — пл. сен. Богдан Кузишин
Зв'язкові — ст. пл. Модест Соболта — 3-ий Кур. (до X. 1966)
ст. пл. Богдан Клюфас (від жовтня 1966)
пл. сен. Олексій Пясецький—9-ий Кур. (до III. 66)
ст. пл. Данило Гусяк (до жовтня 1966)
ст. пл. Богдан Хомут (від жовтня 1966)
Опікун 9-го Куреня — пл. сен. Атанас Міланич
ст. пл. Володар Стефанишин — 21-ий Курінь (до травня 1966 року)

ст. пл. Юрій Сулжинський (до жовтня 1966 року)
ст. пл. Микола Сітницький (від жовтня 1966)
Опікун 21-го Куреня — пл. сен. Михайло Юзенів
Осередковий ОП УСП-ів — ст. пл. Іван Мигул (до XI. 1966)
ст. пл.Юрій Денисенко

Голова Комісії Пласт. Проб — пл. сен. Володимир Корнага
Бунчужний — ст. пл. Юрій Савицький
Писар — ст. пл. Роман Терлецький

Кіш Пластунок

Гніздові — ст. пл. Дозя Турчан — 8-ме Гніздо
ст. пл. Дзвінка Саляк — 18-те Гніздо
ст. пл. Надя Данилишин — (від жовтня 1966)
Опікунка — пл. сен. Стаха Гойдиш
Зв'язкові — ст. пл. Люба Мазурик — 2-ий Курінь
ст. пл. Оксана Шуст — (від листопада 1966)
ст. пл. Ярка Кузьмич — 18-ий Курінь
ст. пл. Надя Яворів — (від листопада 1966)
ст. пл. Адя Бойдуник — 30-ий Курінь
Бунчужна — ст. пл. Галина Качмарська
Писар — ст. пл. Ірина Демидович
Осередкова ОП УСП-ок — ст. пл. Віра Косановська

В УПН-ів зайшли такі зміни: 29-те Гніздо „Діти Степу" змінили через КПС число на 7-е, яке було розв'язане 1964 року. Розв'язано також 19-те Гніздо, а створено два самостійні рої в Асторії і Озон Парку.

Велика числом Станична Старшина почала широку діяльність, чого найкращим доказом вичислені у звіті за цей рік замітніші події Станиці, що їх начисляємо понад 60.

Тому, що закуплений дім вимагав великої перебудови, яка в цьому році не почалася, Станична Старшина рішила відновити щонайменше тимчасово кімнати і це зроблено при визначній допомозі членів ОП УПС.

Згідно із директивами КПСтаршини та із конечної потреби, поставлено, в першу чергу, натиск на працю з юнацтвом. Тут урухомлено п'ятницеві клюбові вечорі для молоді, передано молоді ініціятиву у підготовці імпрез, створивши з юнацтва імпрезовий гурток, що підготовив з успіхом святочний апель 22-го Січня. Для юнаків створено гурток електроніків, декатлонців і поставлено натиск на участь у спортових змаганнях.

У Коші Пластунів покликано кошового референта вишколу, яким став пл. сен. Петро Содоль (до грудня) — згодом перебрав цей пост пл. сен. Володимир Корнага. Перевірено перегляд готовости усіх юнаків, що дало дуже позитивний

вислід і піднесло помітно загальний стан Коша Пластунів.

У Коші Пластунок юначки відзначили роковини Івана Франка, окремим святом та виставкою.

Велике число юнаків і юначок взяло участь у 5-ій Пластовій Орликіяді. Там вибрано гетьманичем пл. розв. Адріяна Сливоцького із 21-го Куреня УПЮ-ів, а гетьманівною пл. розв. Миросю Ковалів із 30-го Куреня УПЮ-ок.

10 членів юнацтва Станиці взяло участь у Міжкрайовій Зустрічі в Скелястих Горах Канади та виказалися там доброю пластовою поставою.

Завдяки станичному реф. вишколу відбулися в цьому році два підготовчі курси новацьких виховників, а крім цього виховники з Ню Йорку брали участь в окружній відправі в Гартфорді, та у курсі на 3-ій ступінь КВ.

Створено нові новацькі рої в Асторії, Джамейці, в Озон Парку та в Бронксі.

Члени нашої Станиці брали зорганізовану участь у посвяченні пам'ятника на могилі Начального Пластуна Сірого Лева 27-го серпня, а провідники і виховники були приявні у великому числі на Першій Сесії Пластового Конґресу 2-го 30 і 31 грудня 1966 року та в 4-тих Зборах КУПО 1 і 2 січня 1967 року в Олбані.

Для збільшення фонду на перебудову Пластового Дому Станиця, Пластприят і Пластова Фундація перевели льотерію. Її зорганізуванням і переведенням зайнялася, як і півтора року тому п. Ніна Ільницька. Але успіх в першу чергу завдячуємо власникам літніх відпочинкових осель, що жертвували безкоштовно одно- а то й двотижневі вакації для 2-ох осіб. Жертводавцями були: оселя УНС „Союзівка", оселя УРС „Верховина", оселя ОДВУ ім. Ольжича в Лігайтоні, п. Стефанія Криницька, власниця „Білого Дому" біля „Союзівки", п. Хухри, власники „Орлиного Гнізда" в Кергонксоні, д-р Сава Никифоряк, власник оселі „Маковиця" в Гантері, д-р Роман і п. Лідія Осінчуки, панство О. Диби, д-р Іван Макаревич власники осель в Лейк Джордж і Пластова Оселя „Вовча Тропа". Льотерія принесла 1,275.65 долярів чистого доходу.

Концерт юначки, молодої піяністки, Юліяни Осінчук стягнув крім пластунів, багато непластової публіки. Дохід з нього передано на перебудову Пластового Дому.

Треба також відмітити, що перший раз в історії Станиці, звіти всіх діловодів Станичної Старшини відбито офсетом і розіслано сеніоратові, старшому пластунству і пластприятові разом з повідомленням про Загальні Збори.

На день 19-их Загальних Зборів Станиця нараховувала 702 члени.

XIX

1967 — 1968

19-ті Загальні Збори Станиці в Ню Йорку відбулися 12 березня 1967 року та вибрали Станичну Старшину з таким складом:

пл. сен. Павло Дорожинський — Станичний
пл. сен. Ігор Декайло — І-ий заступник
пл. сен. Стаха Гойдиш — ІІ-ий заступник
пл. сен. Христина Навроцька — ІІІ-ий заступник
ст. пл. Юрій Савицький — Кошовий
пл. сен. Дарія Бойдуник — Кошова
ст. пл. Ірина Демидович — Заступниця Кошової
ст. пл. Андрій Ластовецький — Писар
ст. пл. Оксана Козак — Писар
ст. пл. Ярослав Ставничий — Референт Вишколу
пл. сен. Микола Андрейко — Скарбник
ст. пл. Орися Крамар — Імпрезовий референт
ст. пл. Зеня Смішкевич — Організаційний референт
пані Марта Ярош — Реф. пластових видань
ст. пл. Оксана Занко — Референт коляди
ст. пл. Надя Яворів — Спортовий референт
ст. пл. Андрій Витвицький ”

Станичну Раду: пл. сен. Михайло Юзенів, пл. сен. Володимир Корнага, пл. сен. Ірина Стецура, ст. пл. Модест Соболта, ст. пл. Дарія Якимчук.

Крім цього до Станичної Старшини увійшли з уряду:
пл. сен. Володимир Дармохвал — Голова ОП УПС
інж. Богдан Соболта — Голова Пластприяту
інж. Роман Баранський — Голова Пластової Фундації

На першому засіданні кооптовано ще ст. пл. Юрія Третяка референтом членських внесків, ст. пл. Арету Коваль бібліотекаркою, пл. сен. Дмитра Косовича на господарського референта і паню Ніну Ільницьку на пресового референта. На власне бажання відійшли з Станичної Старшини ст. пл. Ірина Демидович і ст. пл. Арета Коваль, а також звільнено ст. пл. Андрія Витвицького. Згодом пл. сен. Дмитро Косович перебрав ще обов'язки референта коляди а ст. пл. Оксана Занко перебрала пост писаря. На пост хронікаря, обов'язки якого добровільно взяв на себе пл. сен. Володимир Корнага, покликано ст. пл. Михайла Гаврилюка. На місце ст. пл. Арети Коваль покликано на пост бібліотекаря ст. пл. Надю Данилишин.

До Кошових Булав, крім Кошових і їх заступників вибраних на Загальних Зборах, належали:

Кіш Пластунів

Гніздові — ст. пл. Петро Дармограй — 7-ге Гніздо (до IX. 67)
ст. пл. Зенон Ушак (від IX. 1967)
пл. сен. Надя Кулинич — 19-те Гніздо

Опікун новацтва — пл. сен. Надя Кулинич
Зв'язкові — ст. пл. Богдан Клюфас — 3-ий Курінь
ст. пл. Богдан Хомут — 9-ий Курінь (до IX.1967)
ст. пл. Андрій Ластовецький — 9-ий К. (від IX. 66)
ст. пл. Микола Сітницький — 21-ий Кур.інь
пл. сен. Михайло Юзенів — 21-ий Кур. (від VI 67)

Заступник Кошового — ст. пл. Роман Пиріг (до червня 1967)
пл. сен. Володимир Корнага (від червня 1967)

Писар — пл. сен. Володимир Корнага
Бунчужний — ст. пл. Іван Гусяк
Референт Вишколу — ст. пл. Ярослав Ставничий
Голова Комісії Пластов. Проб — пл. сен. Володимир Корнага
Осередковий ОП УСП-ів — ст. пл. Зенон Ушак (до VI. 1967)

Кіш Пластунок

Гніздові — ст. пл. Дарія Якимчук — 8-ме Гніздо
ст. пл. Дарія Баран — 18-те Гніздо (до IX 1967)
ст. пл. Ляля Пришляк — (від вересня 1967)

Опікунка — пл. сен. Стаха Гойдиш
Зв'язкові — ст. пл. Оксана Шуст — 2-ий Курінь (до X. 1967)
ст. пл. Галина Качмарська-Гірняк — (від X. 67)
ст. пл. Надя Яворів — 18-ий Курінь
ст. пл. Адя Бойдуник — 30-ий Курінь

Писар — ст. пл. Ірина Демидович (до жовтня 1967)
ст. пл. Оксана Хомут

Бунчужна — ст. пл. Галина Качмарська-Гірняк
Осередкова ОП УСП-ок — ст. пл. Христя Кузьмович

В УПН-ів відновлено 19-те Гніздо. В першу чергу зараховано до нього всі самостійні рої.

Станиця брала участь у ряді важливих загально-громадських імпрезах, зокрема в відзначенні 25-річчя УПА, 50-річчя віднови Українських Збройних Сил та вкінці у Світовому Конґресі Вільних Українців у листопаді 1967 року. У великій маніфестації в Медізон Сквер Ґарден взяли масово участь члени Пластової Станиці від юнацтва до сеніорату. В рамках її програми юнацтво виводило хороводи. Старше пластунство та старше юнацтво рівнож брало участь у маніфестації під радянською місією до ОН.

З великим захопленням пластове юнацтво Станиці взяло участь у Міжкрайовій Пластовій Зустрічі на Батурині, біля

Монтреалю, полученій із відвідинами Світової Виставки — і виступами на ній у „Дні Молоді", поїздкою до столиці Канади, із відвідинами парляменту та губернатора Канади і маршом вулицями Оттави. Зі Станиці Ню Йорк брало участь 32 пластунки і 44 пластунів. У проводі МПЗ працювали численні пластові провідники — члени нашої Станиці.

Для пластового юнацтва проведено конкурс на найкращий допис до „Юнака", що його успішно перевела Референтка Пластових Видань п. Марта Ярош. В 6-ій Пластовій Орликіяді в листопаді 1967 року 3-ий Курінь УПЮ-ів ім. геть. Івана Мазепи здобув перше місце, а 30-ий Курінь УПЮ-ок ім. Софії Галечко друге місце у загальному точкуванні.

Особливо святочним моментом було посвячення курінного прапора 21-го Куреня УПЮ-ів ім. Є. Коновальця в дні 21-го січня 1968 року. Його підготовив Зв'язковий Куреня пл. сен. Михайло Юзенів та в якому взяли участь не лише усі члени Станиці, але численні представники довколишних Станиць і нашого громадянства.

Запляновано перебудова дому не розпочалася ще із різних причин і члени Станиці різко відчували брак відповідної домівки для своїх зайнять.

Все ж таки все йшло своєю ходою, постійна програма відбувалася (збірки та апелі переводжено у залях Народного Дому або Школи св. Юра). На окрему увагу заслуговує праця молодої імпрезової референтки ст. пл. Орисі Крамар, що підготовляла крім станичних імпрез ще й радієві авдиції, що від початку 1967 року проходили на програмі оо. Василіян.

Для кращої виміни думок Референт Вишколу провів троє сходин виховників. Для зацікавлення батьків працею Пласту і для спільної застанови над виховними проблемами Станична Старшина скликала 3 рази сходини з батьками.

На виховному відтинку переведено підготовчі курси для новацьких виховників. Виховники Станиці взяли участь у курсах на 2-ий ступінь Кадри Пластових Виховників, як також у 8-му Крайовому Пластовому З'їзді в Клівленді 15-16 квітня 1967 року.

Чисельний стан пластунства на день 20-их Загальних Зборів був 692 члени.

XX

1968 — 1969

На 20-их Загальних Зборах Пластової Станиці в Ню Йорку, 17 березня 1968 року, вибрано нову Станичну Старшину в такому складі:

пл. сен. Павло Дорожинський — Станичний
пл. сен. Ігор Декайло — І-ий заступник
пл. сен. Христина Навроцька — ІІ-ий заступник
пл. сен. Роман Рогожа — ІІІ-ий заступник
пл. сен. Волод. Гнатківський — IV-ий заступник
ст. пл. Юрій Савицький — Кошовий
пл. сен. Дарія Бойдуник — Кошова
пл. сен. Галина Хамула — Заступниця Кошової
ст. пл. Оксана Козак — Писар
пл. сен. Володимир Корнага — Референт Вишколу
пл. сен. Микола Андрейко — Скарбник
ст. пл. Юрій Третяк — Референт членських внесків
ст. пл. Орися Крамар — Імпрезовий референт
ст. пл. Віра Старух — Організаційний референт
пл. сен. Марта Ярош — Реф. пластових видань
п-і Ніна Ільницька — Пресовий референт
пл. сен. Дмитро Косович — Реф. спорту і коляди
ст. пл. Ірина Роґуцька — Таборовий референт
ст. пл. Уляна Саноцька — Бібліотекарка
ст. пл. Михайло Гаврилюк — Хронікар

Крім цього до Станичної Старшини увійшли з уряду:
пл. сен. Володимир Дармохвал — Голова ОП УПС
інж. Богдан Соболта — Голова Пластприяту
інж. Роман Баранський — Голова Пластової Фундації

Станичну Раду вибрано в такому складі: пл. сен. Володимир Хамула, голова, пл. сен. Володимир Шехович, ст. пл. Тарас Гірняк, ст. пл. Ярка Кузьмич, ст. пл. Роман Савицький.

В процесі праці в складі Старшини зайшли зміни: 3 квітня 1968 року на пост другого писаря кооптовано ст. пл. Миросю Ковалів; пл. сен. Володимир Гнатківський вніс резиґнацію; 1 травня на місце ст. пл. Юрія Третяка на референта членських внесків покликано ст. пл. Володимира Сулжинського; 27 червня на пост господарського референта кооптовано пл. сен. Омеляна Стешина; 16 жовтня пост організаційного референта передано кооптованій ст. пл. Марійці Мотиль, на місце ст. пл. Віри Старух; того ж самого дня кооптовано на пост заступника Кошового ст. пл. Олега Ільницького; 6 листопада до складу Станичної Старшини кооптовано пл. сен. Славу Рубель. 12 лютого 1969 року у зв'язку з резиґнацією

ст. пл. Ірини Роґуцької, обов'язки таборового референта перебрав пл. сен. Дмитро Косович, залишаючи пост референта спорту; 8 квітня на місце ст. пл. Михайла Гаврилюка, референта хроніки, кооптовано ст. пл. Богдана Хомута.

28 грудня 1968 року відбулися Загальні Збори Гуртка Пластприяту і на місце інж. Богдана Соболти, до Станичної Старшини увійшов нововибраний Голова Пластприяту — п. Ярослав Черник.

До Кошових Булав, крім Кошових і їх заступників належали:

Кіш Пластунів

Гніздові — ст. пл. Зенон Ушак — 7-ме Гніздо (до VI. 1968)
ст. п. Юрій Шевчук — 7-ме Гніздо (від XI. 1968)
пл. сен. Надя Кулинич — 19-те Гніздо (до XI. 66)
ст. пл. Петро Дармограй — 19-те Гн. (від XI. 66)
Опікун Новаків — пл. сен. Надя Кулинич
Зв'язкові — ст. пл. Богдан Клюфас — 3-ий Курінь
ст. пл. Андрій Ластовецький — 9-ий Курінь
пл. сен. Михайло Юзенів — 21-ий Курінь
Заступник Кошового — ст. пл. Олег Ільницький
Бунчужний — ст. пл. Іван Гусяк
Голова Комісії Пласт. Проб — пл. сен. Володимир Корнага

Кіш Пластунок

Гніздові — ст. пл. Дарка Якимчук — 8-ме Гніздо
ст. пл. Ляля Пришляк — 18-те Гніздо
Опікунка — пл. сен. Стаха Гойдиш
Зв'язкові — ст. пл. Галина Гірняк — 2-ий Курінь
ст. пл. Люба Данилишин — 18-ий Кур. (до VI. 68)
ст. пл. Орися Крамар — 18-ий Курінь (від IX. 69
ст. пл. Адя Бойдуник — 30-ий Курінь
Осередкова ОП УСП-ок — ст. пл. Христя Кузьмович-Савицька
Бунчужна — ст. пл. Оксана Хомут
Писар — ст. пл. Стефа Харченко

На першому засіданні 3 квітня 1968 року діловоди Станичної Старшини предложили свої пляни праці. Зредаґовані референтом преси, вони появилися в місяці травні у формі Станичного Бюлетеню ч. 3 (ч. 1, Звіти 1967, ч. 2, Звіти 1968), накладом 600 примірників. Бюлетень розіслано всім сеніорам, старшим пластунам (-кам) а також батькам юнацтва та новацтва.

Пляном праці охоплено період часу від квітня 1968 року до 16 березня 1969 року. Тоді були запляновані 21-ші Загальні Збори нашої Станиці, але вони не відбулися, бо КПСтаршина

зарядила, щоб загальні збори всіх станиць відбувалися не пізніше як в грудні кожного року. Станична Старшина не могла підготовити Загальних Зборів в приписаному часі і тому за згодою КПСтаршини, продовжила свою каденцію до листопада 1969 року.

По виховній лінії праця в Кошах проходила під гаслом 50-ліття відновлення Української Державности і Соборности і плекання української мови. В Коші Пластунів багато уваги присвятилося скріпленню дисципліни. Провадилося точкування і перевірку пластової постави у всіх трьох уладах.

Осінню 1968 року Станичний Референт Вишколу зорганізував підготовчий курс новацьких виховників, а весною 1969 року підготовчий курс юнацьких виховників та виховниць. В обох курсах брало також участь пластунство сусідних пластових станиць.

З метою кращої співпраці і виміни думок у виховних справах, Станична Старшина скликала сходини батьків пластової молоді в травні і жовтні 1968 років, та лютому 1969 року.

Апелі в день національних свят, святе Причастя та спільний сніданок після Причастя, стійки при Божому Гробі у Великодню п'ятницю, пластове свячене, святочні ярмарки Коша Пластунок, осінні пластові вечорниці, новацька костюмівка, новацький Миколаївський вечір, Різдвяна свічечка — це традиційні імпрези і вони відбувалися в 1968 і 1969 роках.

1968 року 136, а в 1969 році 141 юнаків і юначок взяло участь в Окружному Святі Юрія (Святі Весни) на „Вовчій Тропі" в Іст Четгем. 1968 року в загальному точкуванні перші місця і чаші здобули 21-ий Курінь УПЮ-ів ім. Євгена Коновальця і 30-ий Курінь УПЮ-ок ім. Софії Галєчко, а в 1969 році перше місце і чашу здобув 2-ий Курінь УПЮ-ок ім. Лесі Українки.

В 1968 році Свято Юрія ню-йоркського новацтва відбулося в Бавнд Бруку з участю 120 новаків і новачок, а в 1969 році 100 членів новацтва відсвяткувало своє веснянне Свято Юрія в Бер Мавнтен.

Юнацтво і старше пластунство, а також старше віком новацтво ходило, як звичайно, з колядою. КПСтаршина пожертвувала свою частину з коляди на перебудову Пластового Дому.

29 березня помер Основоположник Пласту, проф. д-р Олександер Тисовський-Дрот. 1 квітня і 3 травня пластунство Станиці взяло участь в панахидах. 6 квітня відбувся жалібний апель з участю всіх уладів і сеніорів. Доповідь про життєвий шлях Дрота і його працю для Українського Пласту прочитала пл. сен. Ольга Кузьмович. На запрошення нашої

Станиці в апелю взяло участь також пластунство всіх довколишніх Станиць.

Делеґації Куренів з прапорами брали участь у всіх загально-громадських імпрезах (в Параді Льояльности, в маніфестації перед Об'єднаними Націями за переслідуваних в Україні, в „Дні Солідарности з Українським Народом" у Вашінґтоні і т. д.). Під впливом заохоти Станичної Старшини старше пластунство і юнацтво брало участь в усіх українських культурних імпрезах міста Ню Йорку.

7 серпня 1968 року під час відвідин Верховним Архиєпископом, Кардиналом, Кир Йосипом Сліпим Пластової Оселі „Вовча Тропа", з ню-йоркської Станиці, не враховуючи молоді, яка в тому часі таборувала, прибуло на Іст Четгем понад 200 пластунів і пластунок, а також велика кількість батьків. Співучий гурток 30-го Куреня УПЮ-ок ім. Софії Галєчко під керівництвом пл. розв. Квітки Цісик виконав гарну програму. Делеґація Станиці з прапорами вітала Кардинала на летовищі і пластова молодь масово взяла участь в Архиєрейській Службі Божій на повиставовій площі та в катедрі св. Патрика.

В праці 1968 року належить відмітити ширші сходини юнацтва і старшого пластунства присвячені подіям в Україні (арештам культурних діячів).

В 1968 році відбувся змаг, проголошений Крайовою Командантою Пластунок. 30-ий Курінь УПЮ-ок ім. Софії Галєчко здобув друге місце.

Щоб заохотити пластову молодь писати українською мовою, референт пластових видань, пл. сен. Марта Ярош перевела два конкурси на дописи до „Юнака". В першому конкурсі в 1968 році взяло участь 9 юночак і юнаків, а в 1969 році — 19. Нагороджені дописи надруковано в „Юнаку".

Імпрезова референтка, ст. пл. Орися Крамар, в 1968 і 1969 роках й далі провадила радієві програми нашої Станиці. Програми передавалися раз на місяць на радіомовленню оо. Василіян. В них брали участь юнацтво і новацтво. Радіопрограми приготовляла імпрезова референтка з новацькими і юнацькими виховниками обох Кошів.

В жовтні 1968 року посвячено станичний український національний прапор. На посвяченні були присутні члени всіх пластових уладів, сеніорату, Пластприяту, представники майже всіх громадських організацій міста Ню Йорку і широкі кола громадянства; разом близько 500 осіб.

8, 15 і 16 березня 1969 року відбулися ювілейні святкування з нагоди 20-ліття Станиці.

8 березня пластунство взяло участь в Службі Божій в намірені Пласту і в святому Причастю та в святочному апелі; 15-16 березня пластова молодь і її приятелі відвідали вистав-

ку юнацьких куренів, яка була доброю ілюстрацією 20-літньої праці Станиці.

Кульмінаційною точкою святкувань 20-ліття був бенкет, що відбувся 15 березня 1969 року в залі Українського Народного Дому. В ньому взяло участь понад 300 осіб — старші пластуни, сеніори, батьки пластової молоді і численні гості.

4 травня 1969 року Станиця спільно з Українським Карпатським Союзом влаштувала загально-громадську святочну академію присвячену 30-літтю проголошення самостійности Карпатської України. Мистецьку програму підготовили члени 2, 18, 30 і 3 Куренів УПЮ.

Перебудова Пластового Дому почалася весною 1968 року. Перший поверх викінчено і 18 вересня 1968 року Пластова Фундація передала його до вжитку Станиці. Передбачалося скінчити перебудову цілого будинку в листопаді, а потім пересунено реченець на грудень 1968 року. Станична Старшина з причини незакінчення перебудови Пластового Дому мусіла відложити посвячення дому на пізніший час.

Другий поверх Пластового дому є зараз в стадії перебудови. Виглядає, що Пластова Фундація переборола вже всі непередбачені перешкоди і закінчить перебудову осінню 1969 року.

Чисельний стан Станиці на день 30 жовтня 1969 року — 670 членів.

НОВАЦЬКІ ВИХОВНИКИ

пл. розв. Ігор Абрамюк	1959 — 1961
пл. розв. Володимир Базарко	1955
ст. пл. Нестор Базарко	1955 — 1963
пл. розв. Зенон Балабан	1964 — 1965
пл. сен. Богдан Бобинський	1968
пл. розв. Роман Богданович	1964 — 1965
пл. розв. Микола Брожина	1966 — 1968
пл. скоб Володимир Була	1955 — 1956
пл. сен. Остап Винник	1963 — 1965
пл. розв. Андрій Витвицький	1960 — 1963
пл. уч. Любомир Вороневич	1950 — 1951
ст. пл. Ігор Гаврилюк	1955
ст. пл. Михайло Гаврилюк	1966
пл. сен. Володимир Гайдук	1959 — 1962
пл. скоб Іриней Гарасимяк	1954 — 1956
	1961 — 1962
пл. розв. Петро Гевко	1955
ст. пл. Тарас Гірняк	1955 — 1956
пл. розв. Стефан Голіят	1967
пл. розв. Володимир Гойдиш	1955 — 1957
ст. пл. Іван Головінський	1955, 1959 — 1960
пл. юнак Юрій Головінський	1962 — 1963
ст. пл. Володимир Гриньків	1949 — 1950
пл. розв. Богдан Гуглевич	1955
пл. розв. Володимир Ґной	1955 — 1957
пл. розв. Євген Данилишин	1960 — 1961
ст. пл. Михайло Данкевич	1953 — 1954
пл. скоб Петро Дармограй	**1961 — 1969**
пл. розв. Юрій Демидович	1964 — 1965
пл. розв. Юрій Денисенко	1960 — 1961
пл. розв. Леонід Домбровський	1967 — 1968
пл. розв. Ляля Заклинська	1956 — 1957
пл. розв. Людко Зарицький	1955 — 1957
пл. розв. Люба Іванчук	1952
пл. уч. Юрій Івасиків	1965 — 1968
пл. розв. Едвард Камінський	1969 — . . .
пл. скоб Стефан Качарай	1957 — 1964
пл. розв. Адріян Керод	1960 — 1963
ст. пл. Олександер Клецор	1958
пл. розв. Константин Клюфас	1952 — 1953

пл. скоб Олег Коверко	1952 — 1957
пл. розв. Всеволод Кокольський	1950
пл. розв. Андрій Косович	1964 — 1968
пл. розв. Любомир Крушельницький	1958
пл. уч. Богдан Кузишин	**1950 — 1956**
	1963 — 1965, 1969
ст. пл. Юрій Кузьмич	1963
пл. сен. Володимир Кулинич	1954 — 1963
ст. пл. Ольга Надя Кулинич	**1950 — . . .**
ст. пл. Роман Купчинський	1962 — 1963
пл. скоб Євген Лащик	1953 — 1959
пл. розв. Василь Лев	1956
пл. розв. Юрій Ликтей	1953
ст. пл. Володар Лиско	1955 —1956
ст. пл. Володимир Лойко	1963 — 1969
пл. розв. Любомир Лучанко	1950 — 1951
пл. сен. Карій Маслій	1956 — 1957
пл. уч. Володимир Мицак	1961 — 1962
пл. уч. Юрій Мицак	1958
ст. пл. Ростислав Міляннич	1963
пл. розв. Люба Натина	1967
пл. розв. Роман Наум	1969 — . . .
пл. розв. Роман Номич	1963 — 1965
ст. пл. Богдан Певний	1952
пл. розв. Роман Пиріг	1961 — 1964
ст. пл. Дарія Покінська	1960 — 1961
пл. розв. Ігор Попович	1957 — 1958
пл. розв. Богдан Поритко	1969 — . . .
пл. розв. Ігор Рак	1968 — . . .
пл. розв. Андрій Ренер	1967 — 1968
пл. сен. Богдан Рубінович	1952
пл. уч. Стефан Рудик	1961 — 1964
ст. пл. Слава Рудницька	1965 — 1967
ст. пл. Богдан Савицький	1965 — . . .
пл. розв. Роман Савицький	1961 — 1965
пл. розв. Олег Савків	1958
пл. уч. Михайло Савчак	1964 — 1968
пл. розв. Ігор Савчук	1967 — 1968
ст. п. Богдан Саврас	1954
пл. розв. Микола Сітницький	1960 — 1963
пл. уч. Богдан Сипняк	1961 — 1963
пл. юнак Богдан Сливка	1958 — 1960
Пан Василь Сосяк	1968 — . . .
пл. сен, Володимир Слиж	1959 — 1963
ст. пл. Оля Ставнича	1966 — 1967
пл. розв. Ярослав Ставничий	1956 — 1961
	1965 — 1966
пл. розв. Зенон Стахів	1960 — 1961, 1964

пл. розв. Ігор Стефанишин	1955, 1957 — 1958
ст. пл. Омелян Стешин	1953 — 1954
пл. уч. Богдан Терлецький	1959 — 1961
пл. уч. Євген Титла	**1951 — 1957, 1959**
	1961 — 1962
ст. пл. Юрій Український	1951 — 1954
пл. розв. Зенон Ушак	1964 — 1968
пл. сен. Микола Ходоба	1955 — 1957
ст. пл. Тетяна Хухра-Паш	1952 — 1955
пл. юнак Юрій Хухра	1951 — 1954
пл. розв. Олесь Цвіль	1968 — ...
пл. розв. Зенон Черник	1962 — 1963
пл. розв. Орест Черник	1959 — 1961
	1963 — 1964
пл. розв. Юрій Черник	1965 — 1966
пл. сен. Ілля Шевчук	1950 — 1952
пл. розв. Юрій Шевчук	1964 — ...
пл. уч. Роман Шкамбара	1961 — 1963
ст. пл. Степан Шмотолоха	1953, 1955 — 1956
пл. розв. Андрій Штинда	1958 — 1962
пл. розв. Андрій Шуль	1960 — 1961
пл. юнак Ігор Яськів	1961 — 1964
пл. розв.Андрій Ярош	1968 — ...

ОПІКУНИ

Інж. Роман Баранський	1961 — 1962
пл. сен. Тиміш Білостоцький	1961 —1965
пл. сен. Богдан Кузишин	1966 — 1967
пл. сен. Володимир Кулинич	1959 — 1960
пл. сен. Надя Кулинич	1961, 1964 — ...
п. Надя Литвиненко	1952 — 1953
пл. сен. Володимир Рак	1960 — 1963

НОВАЦЬКІ ВИХОВНИЦІ

пл розв. Нуся Балицька	1964
ст. пл. Дзвінка Барагура	1959 — 1964
пл. розв. Дарка Баран	1961 — 1967
пл. розв. Христя Баранська	1961 — 1962
пл. розв. Надя Бартків	1954 — 1958
пл. розв. Юта Білан	1962
пл. розв. Леся Білик	1968 — ...
пл. розв. Галя Бобак	1960 — 1962
пл. розв. Христя Волосянська	1868 — ...
пл. вірл. Ліда Голюка	1968 — ...
ст. пл. Ольга Гладишовська	1951 — 1953

пл. сен. Стаха Гойдиш	**1952 — ...**
пл. розв. Муся Гойдиш	1962 — ...
ст. пл. Орися Гунчак	1954
ст. пл. Надя Данилишин	1963 — 1967
пл. розв. Маруся Дармограй	1968 — ...
пл. розв. Марта Дармохвал	1963 — 1966
пл. розв. Орися Дмитрик	1968 — ...
ст. пл. Марта Доберчак, 1954 — 1957,	1962 — 1963
пл. розв. Марта Жовнір	1955
пл. розв. Христя Зимна	1968 — ...
ст. пл. Люба Іванчук-Федун	1954 — 1956
пл. розв. Ксеня Карпевич	1954
пл розв. Галка Качмарська	1959 — 1961
пл. вірл. Богданна Клецор	1959 — 1962
пл. розв. Ксеня Клюфас	1959 — 1962
пл. сен. Поля Книш	1951
ст. пл. Марта Книш	1959 — 1960
пл. розв. Арета Коваль	1961 — 1964, 1967
пл. вірл. Мирося Ковалів	1967
ст. пл. Віра Комаринська	1951 — 1955
ст. пл. Марта Конапасевич	1956 — 1958
пл. вірл. Марійка Костів	1968 — ...
пл. розв. Люба Крижанівська	1958 — 1960
пл. розв. Христя Кузьмович	1962 — 1965
пл. сен. Софія Кульчицька	1953
пл. сен. Леся Кульчицька	1965 — 1966
пл. вірл. Віра Лащик	1958 — 1963
пл. розв. Зоя Лебедь	1958 — 1960
пл. вірл. Світляна Луцька	1959 — 1962
пл. розв. Оксана Макарушка	1967
пл. розв. Ірка Масна	1960 — 1961
ст. пл. Неля Мерана-Сохан	1951
ст. пл. Ольга Михайлів	1954 — 1957
ст. пл. Сяня Мотиль	1966 — 1968
ст. пл. Ліда Мручкевич-Черник	1948 — 1951
пл. розв. Ірка Навроцька	1962 — 1964
пл. розв. Марта Навроцька	1969 — ...
ст. пл. Ліда Настин	1967 — 1968
пл. уч. Люба Натина	1967 — 1968
ст. пл. Віра Никифорук	1966 — ...
пл. розв. Катруся Нич	1967 — 1968
ст. пл. Оля Палюх	1965
ст. пл. Ірина Перегівська	1950 — 1951
ст. пл. Дарія Покінська 1954 — 1956,	1960 — 1961
ст. пл. Ляля Пришляк	1967 — 1969
пл. розв. Христя Прокоп	1963 — 1964
пл. вірл. Ліда Прокоп	1968 — ...
пл. сен. Ніна Пясецька	1952 — 1954

пл. розв. Таня Рабій	1954 — 1962
пл. сен. Слава Рубель	1965
пл. вірл. Ляля Савицька	1954 — 1956
пл. розв. Марта Салик	1954 — 1957
пл. розв. Зірка Салик	1954 — 1957
пл. розв. Дзвінка Саляк	1958 — 1966
пл. розв. Оля Семенюк	1969 — . . .
пл. розв. Христя Семенюк	1969 — . . .
пл. розв. Ірка Сітницька	1964 — 1967
пл. сен. Оксана Сіяк	1950 — 1951
ст. пл. Ірина Сквіртнянська-Стецура	1951
пл. вірл. Рома Скоробогата	1954 — 1956
пл. розв. Христя Стасюк	1960 — 1961
пл. розв. Зірка Стефанишин	1962 — 1967
пл. розв. Мотря Тимочко	1962 — 1967
пл. розв. Дарка Турецька	1969 — . . .
ст. пл. Дозя Турчан	1959 — 1966
ст. пл. Леся Храплива	1951
ст. пл. Таня Хухра	1952 — 1955
пл. сен. Дарія Хухра	1951 — 1955
ст. пл. Ірина Хухра	1955 — 1959
ст. пл. Маруся Шевчук	1967 — . . .
ст. пл. Анна Шкамбара	1955 — 1961
ст. пл. Дарка Якимчук	1963 — . . .

ЮНАЦЬКІ ВИХОВНИКИ

пл. розв. Роман Алиськевич	1953 — 1958
ст. пл. Володимир Базарко	1958 — 1964
пл. сен. Володимир Бакалець	1949 — 1953
ст. пл. Маркіян Бачинський	1948 — 1949
пл. сен. Богдан Бережницький	1959 — 1960
пл. сен. Тиміш Білостоцький	1949 — 1950
пл. сен. Михайло Білоус	1949 — 1953, 1964
ст. пл. Орест Білоус	1955 — 1957
пл. сен. Іван Близнак	1949
ст. пл. Євген Брожина	1963 — 1964
ст. пл. Адріян Бриттан	1967 — 1968
пл. сен. Микола Василик	1953 — 1957
ст. пл. Ярослав Василькевич	1954 — 1957
	1963 — 1964
ст. пл. Олег Венґерчук	1963
ст. пл. Андрій Витвицький	1962
ст. пл. Володимир Воловодюк	1950 — 1951
ст. пл. Ігор Гаврилюк	1954 — 1959
ст. пл. Михайло Гаврилюк	1968 — 1969
ст. пл. Володимир Гайдук	1951

ст. пл. Іриней Гарасимяк	1966
ст. пл. Тарас Гірняк	1964 — 1966
ст. пл. Юрій Головінський	1964 — ...
ст. пл. Володимир Гойдиш	1963 — 1964
ст. пл. Данило Гусяк	1963 — 1965
ст. пл. Іван Гусяк	1965 — ...
пл. сен. Юліян Ґной	1954 — 1957
пл. сен. Богдан Данко	1957
ст. пл. Петро Дармограй	**1968 — ...**
ст. пл. Ігор Декайло	1950 — 1954
ст. пл. Любомир Зарицький	1962
ст. пл. Модест Захарченко	1954 — 1958
ст. пл. Олег Ільницький	1968 — ...
ст. пл. Орест Качмарський	1961 — 1964
ст. пл. Борис Кекіш	1957 — 1961
ст. пл. Богдан Клюфас	1961 — ...
ст. пл. Іван Клюфас	1963 — 1968
ст. пл. Олег Клюфас	1964 — 1965
ст. пл. Олег Коверко	1957
ст. пл. Нестор Кольцьо	1964 — 1967
пл. розв. Володимир Корнага	**1952 — ...**
пл. сен. Зенон Корчинський	1949 — 1951
ст. пл. Богдан Крамарчук	1962 — ...
ст. пл. Ярослав Ласовський	1962 — 1963
ст. пл. Андрій Ластовецький	1964 — ...
пл. сен. Тарас Левицький	1951
ст. пл. Іван Лучечко	1957, 1962 — 1963
ст. пл. Іван Мигул	1964 — 1967
ст. пл. Ростислав Мілянич	1965
ст. пл. Андрій Навроцький	1954 — 1963
ст. пл. Роман Никифорук	1962
ст. пл. Тарас Новосівський	1951
пл. сен. Ярослав Петиш	1952
ст. пл. Роман Пиріг	1965 — 1967
ст. пл. Богдан Підлуський	1948 — 1949
пл. сен. Лев Попович	1949
ст. пл. Олесь Пясецький	1952 — 1957, 1965
ст. пл. Руслан Расяк	1967 — ...
ст. пл. Юрій Рибак	1968 — ...
ст. пл. Юрій Савицький	1963 — ...
ст. пл. Юрій Савчин	1963
ст. пл. Володимир Свинтух	1954 — 1958
	1962 — 1963
пл. розв. Ігор Сидоряк	1968 — 1969
ст. пл. Микола Сітницький	1966 — 1967
пл. скоб Адріян Сливоцький	1968 — 1969
пл. розв. Петро Содоль	1952 — 1958
ст. пл. Модест Соболта	1963 — 1966

ст. пл. Ярослав Ставничий	1961 — 1968
ст. пл. Ігор Стефанишин	1962 — 1963
ст. пл. Володар Стефанишин	1963 — ...
пл. розв. Андрій Стефанюк	1968 — 1969
ст. пл. Омелян Стешин	1948 — 1949
ст. пл. Володимир Стойко	1950
ст. пл. Юрій Струтинський	1951 — 1957
ст. пл. Юрій Сулжинський	1966
ст. пл. Василь Тершаковець	1954 — 1957
ст. пл. Остап Тершаковець	1962 — 1966
ст. пл. Маркіян Титла	1951 — 1957
пл. сен. Тарас Триш	1960 — 1966
ст. пл. Ярослав Федун	1954 — 1957
ст. пл. Юрій Ференцевич	1951 — 1953
пл. сен. Микола Ходоба	1958 — 1960
ст. пл. Богдан Хомут	1965 — 1966, 1969
пл. сен. Антін Хухра	1953
пл. сен. Василь Чукурин	1954 — 1957
ст. пл. Юрій Шуган	1957
ст. пл. Михайло Юзенів	1949, 1954, 1967 — ...

ЮНАЦЬКІ ВИХОВНИЦІ

ст. пл. Люба Абрамюк	**1955 — 1966**
ст. пл. Роксоляна Абрамюк	1952 — 1953
ст. пл. Дзвінка Барагура	1964 — 1965
ст. пл. Ада Байлова	1953
ст. пл. Оксана Бачинська	1969 — ...
ст. пл. Ірина Бехметюк-Вербицька	**1959 — ...**
ст. пл. Юта Білан	1963 — 1964
ст. пл. Наталія Білозор	1950 — 1951
ст пл. Анна Бойцун	1949, 1959 — 1960
ст. пл. Адя Бойдуник	1962 — ...
пл. сен. Дарія Бойдуник	**1956 — ...**
ст. пл. Орися Винник	1955
ст. пл. Ляля Витвицька	1968 — ...
пл. сен. Оксана Волчук	1953 — 1954
ст. пл. Квітка Гайвас	1961
ст. пл. Марта Галамай	1961 — 1963
ст. пл. Леся Ганущак	1960 — 1964
ст. пл. Люба Гарасимів	1949
ст. пл. Мирося Головінська	1965 — ...
ст. пл. Леся Грицюк	1967 — ...
ст. пл. Ольга Ґной	1960 — 1961
ст. пл. Люба Данилишин	1964 — ...
ст. пл. Марта Данилюк	1952 — 1953
ст. пл. Ірина Демидович	1962 — 1968

ст. пл. Володимира Дереш	1952 — 1953
ст. пл. Марія Дзера	1950
ст. пл. Леся Дзядів	1950
пл. розв. Марта Доберчак	1952
пл. сен. А. Домбчевська	1950 — 1951
ст. пл. Христя Жарська	1955 — 1956
ст. пл. Ляля Заклинська	1961 — 1963
ст. пл. Оксана Занко	1966 — 1968
ст. пл. Хризанта Камінська	1967 — 1968
ст. пл. Ксеня Карпевич	1959 — 1961
ст. пл. Галка Качмарська-Гірняк	1962 — ...
пл. сен. Ольга Качмарська	1958 — 1961
ст. йл. Уляна Кебало	1959 — 1962
ст. пл. Таня Кейс	1967
ст. пл. Ксеня Клюфас	1963 — 1965
ст. пл. Марта Книш	1961 — 1964
ст. пл. Оксана Козак	1965 — 1968
ст. пл. Іка Кознарська	1961 — 1969
ст. пл. Леся Кольцьо	1967 — 1968
ст. пл. Маґда Кольцьо	1963 — 1967
ст. пл. Марта Копач	1959 — 1963
ст. пл. Іня Копачинська	1964 — 1965
ст. пл. Галя Король-Головінська	1964 — ...
ст. пл. Віра Косановська	1962 — 1964
ст. пл. Орися Крамар	1965 — ...
ст. пл. Ліда Крамарчук	1967 — ...
ст. пл. Леся Кузик	1951
ст. пл. Люба Кузишин	1964 — 1969
ст. пл. Ярка Кузьмич	1965 — 1966
ст. пл. Христя Кузьмович-Савицька	1966 — ...
ст. пл. Анна Куріца	1963 — 1964
ст. пл. Іванна Лазечко	1955
ст. пл. Віра Левицька	1953 — 1955, 1959 — 1963
пл. сен. Ірина Любчак	1950 — 1951
ст. пл. Люба Мазурик	1965 — 1966
пл. сен. Наталія Макаревич	1955 — 1957
ст. пл. Зірка Маланчук	1953
ст. пл. Неля Мерана-Сохан	1948 — 1950
ст. пл. Ліда Мисевич	1950 — 1952
ст. пл. Ольга Михайлів	1953
ст. пл. Мотря Мілянич	1961 — 1963
ст. пл. Зірка Мілянич-Клюфас	1964 — 1967
ст. пл. Галя Мілянич	1967 — ...
ст. пл. Ліда Мручкевич-Черник	1948 — 1950
пл. сен. Христина Навроцька	1959 — 1962
ст. пл. Ярослава Натина	1964 — 1965
ст. пл. Марта Онищук	1952 — 1953
ст. пл. Марія Осінська-Полянська	1960 — 1964

пл. сен. Володимира Падох	1959 — 1964
ст. пл. Наталка Палідвор	1959
ст. пл. Оля Палюх-Ставнича	1966 — 1968
ст. пл. Орися Палюх	1966 — ...
ст. пл. Ліда Пеленська	1950 — 1951
ст. пл. Марта Пеленська	1960
ст. пл. Віра Попик	1952
пл. сен. Ніна Пясецька	1955 — 1957
ст. пл. Таня Рабій	1957 — 1960
пл. сен. Слава Рубель	1953 — 1959
ст. пл. Марта Рудик	1960 — 1964
ст. пл. Леся Савин-Юзенів	1951 — 1956
ст. пл. Анна Савицька-Алиськевич	1956 — 1962
ст. пл. Марта Савицька	1962 — 1965
ст. пл. Зірка Савчинська	1960 — 1963
ст. пл. Оля Савчук	1953
ст. пл. Марта Салик	1961
ст. пл. Зірка Салик	1957 — 1958
ст. пл. Оксана Саноцька	1959
ст. пл. Ірина Сквіртнянська-Стецура	1948 — 1950
ст. пл. Рома Скоробогата	1961 — 1962
ст. пл. Ліда Скочиляс	1962
ст. пл. Таня Смик	1959 — 1960
ст. пл. Зеня Смішкевич	1965
ст. пл. Люба Стебельська	1964
ст. пл. Марія Стець	1962 — 1963
ст пл. Марія Томоруґ	1959 — 1961
ст. пл. Люба Ткачук	1954 — 1957
ст. пл. Віра Українська	1949
ст. пл. Іванна Ференцевич	1951
ст. пл. Марія Фітьо	1953
ст. пл. Марта Фостяк	1951
пл. сен. Галина Хамула	**1960 — ...**
ст. пл. Ліда Хиляк	1960 — 1963
ст. пл. Христина Хитра	1968
ст. пл. Оксана Хомут	1967 — ...
ст. пл. Оля Цибик	1951 — 1955
ст. пл. Маруся Цісик	1963 — 1965
ст. пл. Богданна Чехович	1952 — 1953
ст. пл. Оксана Чехович	1959 — 1960
ст. пл. Дарія Шараневич	1952 — 1957
ст. пл. Тереза Шарко	1950 — 1954
ст. пл. Марія Шуган	1955
ст. пл. Оксана Шуст	1966 — 1967
ст. пл. Надя Яворів	1965 — 1968

Свято Юрія в Кренфорді, Н. Дж. — 1950

Пластова Зустріч, Дінс, Н. Дж. — 1950

Свято Матері в Станиці — 1950

Табір юнаків „Мала Береза", Нерровзбург, Н. Й. — 1951

На таборі в Нерровзбургу — 1951

Перший Крайовий З'їзд УСП-ів, Нерровзбург, Н. Й. — 1951

На таборі в Нерровзбургу — 1951

сл. п. о. д-р пл. сен. Филимон Побігушка — 1952

Старші пластуни на таборі — 1953

НАЧАЛЬНИЙ ПЛАСТУН сл. п. проф. СЕВЕРИН ЛЕВИЦЬКИЙ — СІРИЙ ЛЕВ

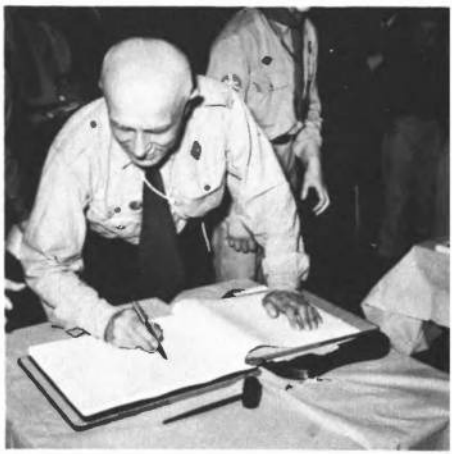

Вписується до пропам'ятної книги 3-го Куреня УПЮ-ів — 1953

В пластовій домівці в Ню Йорку — 1953

На Святі Юрія на „Вовчій Тропі" — 19

Перше Свято Весни на „Вовчій Тропі" — 1953

Свято Весни — 1954

ОСНОВОПОЛОЖНИК ПЛАСТУ сл. п. проф. д-р О. ТИСОВСЬКИЙ — ДРОТ ВІДВІДУЄ ПЛАСТОВУ СТАНИЦЮ В НЮ ЙОРКУ — 7 липня 1957

Дрот серед новачок Станиці — 1957

Дрот на сходинах гуртка „Змійка",
2-ий Курінь УПЮ-ок — 1957

Новацьке Свято Юрія — 1957

13-те Гніздо УПН-ів „Гірські Птиці" — 1957

Мазепинський Змаг — 1959

Мазепинський Змаг — 1959

Листопадовий апель — 1959

7-ме Гніздо УПН-ів „Перелетні Птиці" — 1963

19-те Гніздо УПН-ів „Звірі Українських Лісів" — 1963

Рій „Вовки" 19-те Гніздо УПН-ів — 1963

Юначки Гуртка „Змійка" на ПЮЗ в Канаді — 1957

Гурток „Чайка" — 1962

2-ий Курінь на ЮПЗ — 1962

Члени 2-го Куреня УПЮ-ок — 1963

Юначки 2-го Куреня УПЮ-ок на Орликіяді — 1967

18-ий Курінь УПЮ-ок ім. Олени Пчілки — 1956

Посвячення прапора 30-го Куреня УПЮ-ок — 1962

Гурток „Беркут" 3-го Куреня УПЮ-ів — 1952

Юнаки 3-го Куреня УПЮ-ів на таборі — 1955

30-ий Курінь УПЮ-ок ім. Софії Галечко — 1962

Посвячення прапора 30-го Куреня УПЮ-ок — 1962

Посвячення прапора — 1968
21-го Куреня УПЮ-ів ім. Євгена Коновальця

Юнаки 9-го Куреня УПЮ-ів ім. Святослава Завойовника на таборі — 1955

Гурток „Беркут" 9-го Куреня УПЮ-ів — 1964

Верховний Архиєпископ Кир Йосиф Сліпий
з юначками 30-го Куреня на „Вовчій Тропі" — 1968

Архиєпископ Мстислав Скрипник серед новацтва
на новацькому Святі Юрія в Бавнд Бруку — 1968

„Подорож довкола світу" — 1964

„У підводного царя" — 1962

„В гостині морського князя" — 1969

НОВАЦЬКА КОСТЮМІВКА

„На княжому дворі" — 1962

„Сон зимової ночі" — 1967

Парада льояльности — 1951

Проголошення „Дня Української Незалежности" — 1960

Парада льояльности — 1967

Різдвяна свіченка — 1964 і 1967

Група новацтва під час Свяченого — 1967

Новаки зі своїми братчиками — 1968

Юначки Станиці виїзджають на МПЗ

Юнаки Станиці будують табір

Табір юнаків ню-йоркської Станиці на МПЗ

пл. сен. Мирослав Раковський
Перший Станичний (1949-1950 рр.)

пл. сен. Мирон Левицький
Станичний (1952-1953 р.)

пл. сен. Володимир Хамула
Станичний (1957-1959, 1964-1965 рр.)

БЕНКЕТ у 20-річчя ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ НЮ ЙОРК

Голова КПС пл. сен. Ярослав Бойдуник
і Голова Пластової Фундації інж. Роман Баранський
вручають грамоту вдячности інж. І. Заяцеві.

Головний стіл

пл. сен. Павло Дорожинський
Станичний (1966-1969), промовляє під час бенкету

Загальний вид на залю

пл. сен. Петро Пясецький (Пік),
Станичний (1961-1962 р.), промовляє під час бенкету

Інж. Богдан Соболта
перший і довголітній голова Пластприяту
промовляє під час бенкету

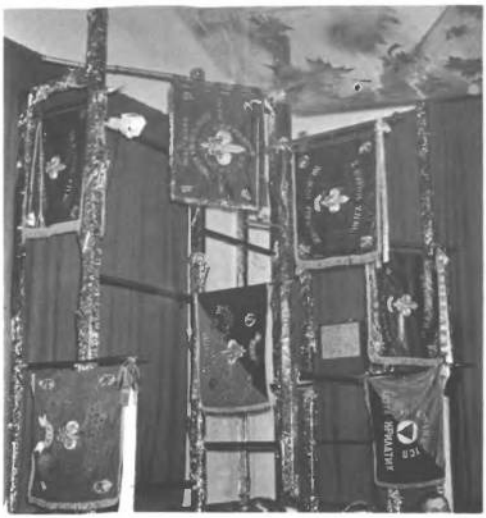

Курінні прапори

Гурток юначок 30-го К. УПЮ-ок співає під час бенкету

Пластовий дім ню-йоркської Станиці

Члени Пластової Фундації в Ню Йорку — 1969

Пластова Станична Старшина — 1969

3-ий КУРІНЬ УПЮ-ів ІМ. ГЕТЬМАНА ІВАНА МАЗЕПИ*)

3-ий Курінь УПЮ-ів ім. гетьмана Івана Мазепи це найстарший курінь юнаків в нашій Станиці. Він разом зі Станицею відзначає двадцяту річницю своєї діяльности.

Курінь засновано 8 жовтня 1949 року. В основуючих Загальних Зборах взяло участь 15 пластунів гуртка „Орел". На Зборах гурток поділено на два. Один затримав назву „Орел", а другий назвав себе „Чорний Кіт". Того ж дня відбулася перша курінна рада, на якій вибрано курінну команду. Першим курінним став пл. розв. Тарас Гнатчук, а головою Ради впорядник гуртка „Орел" ст. пл. Омелян Стешин.

Курінна Рада вибрала патроном Куреня гетьмана Івана Мазепу і прийняла курінні кольори: зелений і червоний.

Першим зв'язковим Куреня став пл. сен. Іван Близнак, що виконував свої обов'язки до 10 березня 1950 року.

Вже в грудні 1949 року розв'язано гурток „Орел" і з його членів, а також з новоприбулих, створено гурток „Рись". Обов'язки впорядника виконував ст. пл. Омелян Стешин. Гурток „Рись" підготовив найбільше організаторів і провідників для творення нових гуртків в Курені.

В 1950 році засновано ще гуртки: „Лис", „Беркут" і „Лев". 1951 року гурток „Чорний Кіт" вийшов з куреня і став самостійним гуртком; того ж року створено ще гуртки „Тигр", „Орел", „Вовк" і „Олень". 1951 року з розв'язаного гуртка „Лев" та з деяких членів гуртка „Рись" засновано гурток „Чорна Пантера", а з новоприбулих до Куреня, гурток „Яструб". В квітні 1953 року з Куреня відійшов гурток „Яструб" (впорядник пл. скоб Петро Содоль) і став самостійним гуртком „Беркут", щоб згодом оформитися як підготовчий Курінь ім. князя Святослава Завойовника.

Протягом 20-літнього існування Куреня деякі гуртки розв'язувано, або вони ліквідувалися самі, коли юнаки вибували з юнацтва і оформлювалися в старшому пластунстві.

На сьогоднішній день в Курені існують такі гуртки: „Тур", „Беркут", „Вовк", „Лис" і „Чорні Пантери".

В грудні 1951 року Крайова Пластова Старшина затвердила Курінь УПЮ-ів ім. гетьмана Івана Мазепи і надала йому порядкове число 3.

---

*) Використано матеріяли з курінної газетки „Веде нас дух Мазепи" чч. 1/1953 і 1/1969.

26 квітня 1953 року відбулося посвячення курінного прапора в присутності Начального Пластуна — Сірого Лева, представників КПС, членів Станиці, гостей з інших пластових осередків і широкого кола українського громадянства.

Першим хорунжим став пл. скоб Орест Білоус.

З нагоди посвячення курінного прапора, Команда Куреня видала одноднівку „Веде нас дух Мазепи". В ній зібрано хроніку Куреня і списки його членів за 1949-1953 рр. Згодом ця одноднівка дала початок курінному неперіодичному журналові, під тою самою назвою, що в роках 1954-1958 появився 13 разів.

Це видання Курінь відновив в травні 1969 року, друкуючи його з нагоди свого 20-річного ювілею. На першій сторінці, подано рік видання 7-ий, отже можна сподіватися, що Курінь буде продовжувати видавати журнал і в майбутньому.

В 1954, 1958 і 1963 рр. Курінь здобув перші місця і чашу в загальному точкуванні на Окружному Святі Весни в Іст Четгем, а також перше місце на Орликіяді 1966 року. В спорті вийшов на перше місце на Святі Весни 1964 і на турнірі 1966 року, а також у відбиванці на ЮПЗ 1962 року.

Зв'язкові 3-го Куреня УПЮ-ів ім. гетьмана Івана Мазепи

1. пл. сен. Іван Близнак — (1949)
2. пл. сен. Михайло Юзенів (1950)
3. пл. сен. Володимир Бакалець (1950-1953)
4. пл. сен. Микола Василик (1953-1955)
5. ст. пл. Юліян Ґной (1955-1956)
6. ст. пл. Петро Содоль (1956-1958)
1. ст. пл. Роман Алиськевич (1958-1959)
8. пл. сен. Богдан Бережницький (1959-1960)
9. ст. пл. Ярослав Ставничий (1960-1963)
10. ст. пл. Богдан Клюфас (1963-1965)
11. ст. пл. Модест Соболта (1965-1966)
12. ст. пл. Богдан Клюфас (1966-1969)
13. ст. пл. Юрій Головінський (1969- . . .

Курінні 3-го Куреня УПЮ-ів ім. гетьмана Івана Мазепи

1. Тарас Гнатчук (1949)
2. Евген Дмитренко (1950)
3. Любомир Лучанко (1950)
4. Олексій Пясецький (1951-1952)
5. Андрій Навроцький (1953-1954)
6. Юрій Шуган (1955)
7. Володимир Була (1956)
8. Юрій Коваль (1957)
9. Ярослав Ставничий (1958)
10. Андрій Витвицький (1959)

11. Модест Соболта (1960-1961)
12. Юрій Головінський (1962)
13. Андрій Ластовецький (1963-1964)
14. Орест Кебало (1965)
15. Ярослав Хоманчук (1966)
16. Василь Рудик (1967)
17. Степан Ренасевич (1968)
18. Ігор Рак (1969 . . .

9-ий КУРІНЬ УПЮ-ів ім. СВЯТОСЛАВА ЗАВОЙОВНИКА

Початок 9-му Куреневі ім. Святослава Завойовника дав гурток „Яструб" (впорядник пл. скоб Петро Содоль), який в квітні 1953 року відділився від 3-го Куреня ім. Івана Мазепи і оформився спочатку як Самостійний Гурток „Беркут", щоб 31 травня 1953 року, на „Святі Весни" в Іст Четгем, коли до нього прилучено нових юнаків з новацтва, стати Підготовчим Куренем ім. князя Святослава Завойовника. Зорганізували цей курінь ст. пл. Петро Содоль та ст. пл. Володимир Корнага, які опікувалися ним та провадили його працю. Як такий існував він до 15 жовтня 1955 року, коли КПСтаршина затвердила його і надала йому порядкове число 9.

Першим зв'язковим Куреня став пл. сен. Михайло Юзенів, а першим курінним вибрано пл. прих. Хризанта Макарушку.

Першими впорядниками були ст. пл. Петро Содоль і ст. пл. Володимир Корнага.

Впродовж 16-річного існування в Курені працювали такі гуртки: Беркут (53), Орел (53), Рись (53), Сірі Вовки (54), Леопарди (54), Тарпан (54), Сокіл (56), Сірий Вовк (56), Пантери (58) і Лев.

Під сучасну пору в Курені є чотири гуртки: Пантери, Беркут, Рись і Кобри.

15 березня 1964 року відбулося урочисте посвячення курінного прапора. Першим хорунжим іменовано пл. розв. Івана Гусяка.

В 1962, 1966 рр. Курінь здобув перше місце і чашу в загальному точкуванні на Окружному Святі Весни в Іст Четгем.

Зв'язкові 9-го Куреня УПЮ-ів ім. С. Завойовника

пл. сен. Михайло Юзенів (1953-1954)
ст. пл. Ярослав Федун (1954-1956)
ст. пл. Ігор Гаврилюк (1957-1959)
ст. пл. Володимир Корнага (1959-1965)
ст. пл. Олесь Пясецький (1965)

ст. пл. Ростислав Мілянич (1965)
ст. пл. Данило Гусяк (1965)
ст. пл. Богдан Хомут (1966)
ст. пл. Андрій Ластовецький (1967 . . .

Курінні Куреня:

пл. прих. Хризант Макарушка (1953-1955)
пл. уч. Євген Шуган (1956)
пл. прих. Василь Лев (1956)
пл. розв. Володимир Гойдиш (1957)
пл. розв. Мирослав Трач (1958-1959)
пл. розв. Орест Черник (1960)
пл. розв. Анатоль Попович (1961)
пл. розв. Юрій Савицький (1962)
пл. скоб. Данило Гусяк (1963)
пл. уч. Михайло Ковчак (1964-1966)
пл. уч. Нестор Яремко (1967)
пл. розв. Андрій Ренер (1968)
пл. уч. Орест Жук (1969 . . .

21-ий КУРІНЬ УПЮ-ів ім. ЄВГЕНА КОНОВАЛЬЦЯ

21-ий Курінь ім. Євгена Коновальця наймолодший в Коші Пластунів. Його засновано на Святі Весни в Іст Четгем 28-30 травня 1955 року. Перші члени Куреня, подібно, як члени 30-го Куреня УПЮ-ок, вихованці нашої Станиці — переведені на Святі Весни новаки. Чотири роки Курінь існував як Підготовчий Курінь ім. Євгена Коновальця. Щойно в 1959 році затвердила його КПСтаршина і надала йому порядкове число 21.

Ініціятором створення Куреня був пл. сен. Микола Василик, який став першим зв'язковим. Першим впорядником призначено ст. пл. Ігоря Гаврилюка, а в листопаді 1955 року, коли до новоствореного Куреня долучено ще два гуртки (також з новацтва) впорядниками почали працювати ст. пл. Володимир Свинтух і ст. пл. Андрій Навроцький.

Курінна Рада вибрала першим курінним пл. прих. Євгена Данилишина. В наступних роках були такі курінні:

пл. розв. Роман Купчинський (1956-1957)
пл. розв. Орест Оприско (1958)
пл. розв. Микола Сітницький (1959)
пл. розв. Ярема Волосенко (1960)
пл. розв. Андрій Витвицький (1961)
пл. розв. Юрій Демидович (1962)
пл. розв. Роман Богданович (1963)

пл. скоб Адріян Сливоцький (1964-1965)
пл. розв. Володимир Артимишин (1967-1968)
пл. розв. Ігор Савчук (1968 . . .

Зв'язковими працювали такі пластуни:

пл. сен. Микола Василик (1955-1956)
ст. пл. Андрій Навроцький (1957)
ст. пл. Володимир Свинтух (1958-1959)
пл. сен. Микола Ходоба (1959-1960)
пл. сен. Тарас Триш (1961-1962)
ст. пл. Богдан Крамарчук (1962-1963)
ст. пл. Олег Клюфас (1963-1965)
ст. пл. бл. п. Юрій Сулжинський (1966)
ст. пл. Микола Сітницький (1967)
пл. сен. Михайло Юзенів (1967 . . .

Зараз в Курені працюють гуртки: „Чорні Пантери", „Льви", „Кондор".

28 січня 1968 на Січневому апелі відбулося посвячення курінного прапора. Першим хорунжим іменовано пл. скоба Адріяна Сливоцького.

Курінь має здобуті перші місця і чаші в загальному точкуванні на Окружному Святі Весни 1965 і 1968 рр., а також перше місце в спорті на „листопадовій олімпіяді" 1960 року.

2-ий КУРІНЬ УПЮ-ок ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Першою пластовою одиницею на терені Ню Йорку був мішаний Курінь, що його самочинно зорганізували пластуни і пластунки, що прибули з Европи в 1947-1948 роках. Весною 1949 року в склад цього Куреня входили 3 гуртки пластунок (37 дівчат).

Коли в травні 1949 року засновано в Ню Йорку Станицю, цей Курінь поділився на Підготовчий Курінь ім. гетьмана Івана Мазепи і Підготовчий Курінь ім. Лесі Українки.

Курінь УПЮ-ок ім. Лесі Українки є найстаршим не тільки в Ню Йорку, але і в цілій Америці, про що свідчить його порядкове число 2, яке він отримав при затвердженню його КПСтаршиною, в серпні 1951 року.

Перша курінна команда складалася з таких юначок: пл. розв. Ірина Сквіртнянська (курінна), пл. уч. Люба Стешин, пл. уч. Леся Нечипорук, пл. прих. Ірина Головей, пл. уч. Ольга Гарматій, пл. прих. Іна Гайдамака.

Першим проявом діяльности Куреня був перший в Америці юнацький виховний табір „На Червоному Камені". Ко-

менданткою табору була пл. сен. Анна Бойцун, а булава складалася з членів Куреня.

Члени Куреня складали пластові проби і тим підвищували свої пластові ступені і також, переходячи вишколи, ставали до виховної праці в юнацтві і новацтві.

В 1953 році Курінь мав вже 9 гуртків (170 членів). 15 квітня Кошова Булава рішила виділити кілька гуртків і створити новий курінь. Але лише один курінь міг затримати первісну назву. Тому поділено Курінь на два підготовчі курені ч. 1 і ч.2. Між Куренями проголошено однорічний змаг (в програму змагу входили: пластова постава, ініціятива, читання українських книжок і т. п.). Змагання виграв підготовчий курінь ч. 2.

29 січня 1956 року відбулося урочисте посвячення курінного прапора. Перша хорунжа — пл. вірл. Люба Абрамюк.

За двадцять років існування Курінь може похвалитися багатогранною діяльністю. В дуже докладно веденій і збереженій хроніці Куреня віднотовані всі подробиці дії, — від загально-станичних до індивідуальних починів членів і до найменшої грошевої пожертви Куреня. Через всі двадцять років виразною ниткою снується харитативна діяльність — участь Куреня в грошевих збірках, а також пожертви з власних фондів на різні допомогові цілі. Хроніка відзеркалює також дуже детально участь Куреня у загально-громадському житті. В загально-станичній роботі Курінь виказав дуже багато власної ініціятиви.

Ось лише два маркантні приклади: виконання чотирьох українських строїв на Пластову Ювілейну Зустріч у Канаді в 1957 році. За поліський стрій (роботи гуртка „Змійка") Курінь здобув перше місце. Ці народні строї, а також інші (історичні строї доби гетьмана Мазепи — також роботи гуртка „Змійка"), переховуються до сьогодні серед інших експонатів Куреня. В 1956-1961 рр. Курінь працював під кличем „Власними силами будуймо власну хату" і весь пластовий заробіток призначив на купно Пластового Дому. З тою метою влаштував також льотерію образів, що їх дарували українські мистці. Дохід з льотереї у висоті 1.106 дол. передав на купно Пластового Дому. 2-ий Курінь УПЮ-ок — одинокий в Станиці, що зложив на Пластовий Дім таку поважну суму.

Курінь здобув першість в Міжкурінному Крайовому Змазі 1959 року, в Крайових Шевченківських Змагах 1961 і 1963 рр. та на ЮПЗ 1962 р. за табірництво. Перші місця і чаші на Окружних Святах Весни: 1952, 1960, 1961 і 1969; другі — 1956 і 1957 рр. Має також чотири чаші за досягнення в спорті. На „Орликіяді" в 1965 році Курінь дістав перше, а 1964 року друге місце.

В Курені існували такі гуртки: Тирса, Львиці (1949),

Меви (1949-1950, 1966-1968), Орлиці (1949-1951), Лебеді (1949-1950, 1952-1954), Змійки (1949-1950, 1953-1959), Калина (1950-1954, 1960-1962), Лисиці (1950-1954), Чайка (1950-1954, 1960-1964), Ластівки (1950-1954), Серни (1950-1954, 1960-1964), Вивірка (1950-1955, 1962-1967), Галка (1952-1961), Жайворон (1952-1959), Зозуля (1953-1955) Мальви (1955-1956) — 1956 року переіменований на Євшан Зілля, Берізка (1955-1956) — 1956 року злучився з Євшан Зіллям, Євшан Зілля (1956-1961), Бджілка 1960-1964).

Від 1967 року існує гурток Берізки, а від 1968 року: Барвінок, Досвітні огні, Русалки і Нарцизи.

Тут слід згадати про працю гуртка „Змійка" за час 1957-1959 рр. В той час цей гурток діяв у Брукліні. З власної ініціятиви винайняв домівку і утримував її власними коштами.

Гурток провадив широку збірково-допомогову акцію на пластові табори в Німеччині, на залишенців, на дітей в Польщі і Югославії і т. д. Брав також дуже активну участь у майже всіх громадських імпрезах Брукліну — виступав з інсценізаціями, деклямаціями (наприклад „Грішниці"), влаштовував виставки українського народного мистецтва і інше.

За свою діяльність і взірцеву пластову поставу гурток дістав в 1957 році 4-те пластове відзначення.

Впродовж цілого часу в Курені працювало 12 зв'язкових:

ст. пл. Люба Мисевич (1949-1950)
ст. пл. Іванка Ференцевич (1951)
ст. пл. Ольга Цибик (1951-1953)
ст. пл. Марта Онищук (1953)
ст. пл. Леся Савин-Юзенів (1953-1955)
пл. сен. Ніна Пясецька (1955-1957)
пл. сен. Ольга Качмарська (1958-1961)
пл. сен. Галина Хамула (1962-1964)
ст. пл. Марта Савицька (1965)
ст. пл. Люба Мазурик (1966)
ст. пл. Оксана Шуст-Крушельницька (1967)
ст. пл. Галка Качмарська-Гірняк (1968) . . .

Найдовше на пості зв'язкової була пл. сен. Ольга Качмарська, а сьогочасною зв'язковою є її донька, вихованка 2-го Куреня — Галка Гірняк.

Курінними Куреня були пластунки:

пл. розв. Ірина Сквіртнянська (1948-1949)
пл. розв. Надя Кузів (від травня 1949-1950)
пл. розв. Ольга Гарматій (1951)
пл. розв. Христина Карпевич (1951)

пл. розв. Люба Ткачук (1951-1953)
пл. розв. Марійка Шуган (1953)
пл. розв. Люба Абрамюк (1954)
пл. вірл. Рома Скоробогата (1955-1956)
пл. розв. Дарка Сушків (1956)
пл. розв. Оксана Саноцька (1957-1960)
пл. розв. Віра Лащик (1960)
пл. розв. Марта Савицька (1960-1961)
пл. розв. Люба Кузишин (1963)
пл. розв. Дарка Якимчук (1964)
пл. розв. Оксана Ґідей (1965-1966)
пл. розв. Наталка Чума (1967) . . .

18-ий КУРІНЬ УПЮ-ок ім. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ

15 квітня 1953 року Кошова Булава винесла рішення поділити 2-ий Курінь УПЮ-ок ім. Лесі Українки, з огляду на велике число пластунок. Тому, що лише один курінь міг затримати стару назву, курінь поділено на дві групи: Підготовчий Курінь ч. 1 і Підготовчий Курінь ч. 2. Між підготовчими куренями проголошено однорічний змаг. Підготовчий Курінь ч. 1 програв змаг трьома точками — і так постав Підготовчий Курінь УПЮ-ок ім. Олени Пчілки. Затверджений Крайовою Пластовою Старшиною в квітні 1954 році він дістав порядкове число 18.

Першою зв'язковою Куреня стала пл. сен. Слава Рубель.

В 1954 році в Курені існували такі гуртки: Лисиці, Лебеді, Ластівки, Чайки (гуртки, які вийшли з 2-го Куреня) і Горлиці і Синиці (переведені з новацтва).

Впорядницями гуртків працювали ст. пл. Тереза Шарко, ст. пл. Ада Байлова, пл. сен. Оксана Волчук, ст. пл. Ірина Бехметюк, ст. пл. Ольга Михайлів.

Зараз в Курені існують гуртки: Морські лілеї, Лебеді, Калина, Синиці і Мавки.

Зв'язковими Куреня працювали:

пл. сен. Слава Рубель (1953-1959)
ст. пл. Марійка Томоруґ (1960-1961)
ст. пл. Рома Скоробогата (1962)
ст. пл. Віра Косановська (1963-1964)
ст. пл. Ксеня Клюфас (1965)
ст. пл. Ярка Кузьмич (1966)
ст. пл. Надя Яворів (1967-1968)
ст. пл. Орися Крамар (1969) . . .

Курінними були такі пластунки:

пл. розв. Оля Сворак (1953)
пл. вірл. Орися Шепарович (1954-1957)
пл. вірл. Рома Даниш (1958-1959)
пл. вірл. Оксана Макаревич (1960)
пл. розв. Дзвінка Барагура (1961)
пл. розв. Маруся Шевчук (1961)
пл. розв. Надя Яворів (1962)
пл. розв. Люба Данилишин (1963-1965)
пл. розв. Хризанта Камінська (1966)
пл. розв. Оксана Баран (1967)
пл. вірл. Христя Волосянська (1968) . . .

В 1954-1957 рр. в Курені існував спортовий гурток.

30. червня 1957 року відбулося посвячення курінного прапора. Першою хорунжою була іменована пл. розв. Марта Копач. В 1956 і 1965 рр. Курінь здобув перше місце в загальному точкуванні і чашу, а в 1967 році друге місце на Окружному Святі Весни. Також в спорті мав перше місце на „листопадовій олімпіяді" 1960 року.

30-ий КУРІНЬ УПЮ-ок ім. СОФІЇ ГАЛЄЧКО

30-ий Курінь УПЮ-ок ім. Софії Галєчко — наймолодший в Коші Пластунок. Його історія інша, як історія двох попередніх куренів. Основниці 2-го Куреня ім. Лесі Українки — це були пластунки, які прибули з Европи. Вони майже всі були старшими юначками і мали за собою досвід пластової праці. 18-ий Курінь ім. Олени Пчілки постав також з пластунок, які були заавансовані в пластовій праці. Тоді, як про членів 30-го Куреня можна сміло сказати, що це вже вихованки нашої Станиці.

Курінь засновано в листопаді 1956 року з двох гуртків (15 юначок), які на Листопадовому апелі перейшли з новацтва до юнацтва. В січні 1957 року Курінь дістав поповнення, коли на Січневому апелі приділено йому три нові гуртки, що їх переведено з новацтва.

Першою зв'язковою Куреня стала ст. пл. Христя Жарська, а впорядницями ст. пл. Віра Левицька, ст. пл. Таня Рабій і ст. пл. Ляля Савицька.

В січні 1957 року обов'язки зв'язкової перебрала пл. сен. Дарія Бойдуник, щоб по 10 літах в лютому 1967 року передати цей пост своїй донці ст. пл. Аді, яка виконує цей обов'язок до нинішнього дня.

Першою курінною була пл. прих. Марта Рожанковська.

10 травня 1957 року Курінь, що існував до того часу як Підготовчий затвердила Крайова Пластова Старшина і надала йому порядкове число 30.

13 травня 1962 року на пластовому свяченому відбулося посвячення курінного прапора, що його довершив єпископ Йосип Шмондюк.

Першою хорунжою стала пл. розв. Галя Король.

За час 12-літнього існування, в Курені були такі гуртки: Вивірки, Журавлі, Червоношийки, Серни, Лебеді, Соловейки, Ластівки, Чаплі, Жайворонки. Під сучасну пору до складу Куреня входять: Ластівки, Жайворонки, Чайки, Чаплі і Журавлі.

Курінними були такі пластунки:

пл. прих. Марта Рожанковська (1956-1958)
пл. розв. Маруся Цісик (1958-1962)
пл. розв. Христя Прокоп (1962-1964)
пл. розв. Христя Цвіль (1964-1965)
пл. розв. Зірка Беркещук (1965-1967)
пл. вірл. Анна Ортинська (1967-1969)
пл. вірл. Уляна Ільницька (1969 . . .

В 1962 і 1968 роках Курінь здобув в загальному точкуванні перше місце і чашу на Окружному Святі Весни в Іст Четгем. Курінь також має 4 чаші за перше місце у відбиванці. На 1-3 і 5-7 Орликіяді Курінь здобув другі місця. Також має друге місце у Крайовому Змагу 1968 року.

Від 1967 року при Курені існує співочий гурток, до якого належать такі пластунки: пл. вірл. Уляна Близнак, пл. вірл. Ліда Голюка, пл. вірл. Марійка Ґой, пл. вірл. Христя Зимна, пл. вірл. Уляна Ільницька, пл. вірл. Марійка Костів, пл. вірл. Ліда Прокоп, пл. розв. Марта Навроцька, пл. розв. Реня Сафян, пл. розв. Віра Семущак і пл. розв. Оксана Шуль. Керівником гуртка є пл. розв. Квітка Цісик. Гурток виступає на пластових, і на загально-українських імпрезах. На окрему згадку заслуговує участь в програмі під час відвідин Верховного Архиєпископа Кардинала Йосипа Сліпого на „Вовчій Тропі" і на бенкеті з нагоди 20-річчя Станиці.

ГУРТОК ПЛАСТПРИЯТУ В НЮ ЙОРКУ *)

Гурток Пластприяту створено з ініціятиви Станичної Старшини, що скликала в цій справі сходини батьків пластової молоді 2 листопада 1951 року. На них створено ініціятивний комітет, в який ввійшли: мґр. Леонтій Крушельницький, інж. Ярослав Волошин, п. Ольга Граб, п. Неоніля Тершаковець та інж. Богдан Соболта. Вже 2 грудня Ініціятивний Комітет скликав перші Основуючі Загальні Збори, що на них зібралося 36 осіб. Там вибрано Управу з 8-х осіб і 3-членну Контрольну Комісію. Першим головою Пластприяту став інж. Богдан Соболта. Контрольну Комісію очолив о. Іван Ткачук.

Першим головним завданням новоствореної Управи була акція приєднання нових членів, та збирання вкладок від них. Правильник Пластприяту, зложений ще в Німеччині не говорив виразно про обов'язок батьків пластової молоді належати до Пластприяту і про їх обов'язок платити вкладку. Батьки приводили дітей до Пласту, членство дитини в Пласті не було однозначне з членством батьків у Пластприяті. Щоб з'єднати батьків в члени Пластприяту треба було відвідувати їх по домах, що не було найлегшою справою, коли враховуємо ще й те, що більшість новоприбулих еміґрантів майже поголовно мешкала на 5-му поверсі. Це саме було зі збиранням вкладок. При кожній Управі творено комітет збірщиків вкладок і довгі літа вони ходили по поверхах, щоб стягнути членську вкладку. Це все забулося. В протоколах і книгах залишилися лише цифри, які нам сухо показують як Пластприят міцнів. А цифри говорять багато: вже по першому році існування — Пластприят начислював 211 членів.

Вже в перших днях свого існування Пластприят починає шукати за приміщенням — домівкою для Станиці. В січні 1952 року винаймає домівку при Ст. Маркс Плейс, щоб одначе два місяці пізніше знайти іншу на Другій Авеню 144. Лише завдяки новій матеріяльній базі, якою став Пластприят для Станиці — можна було винайняти домівку за великі, на той час гроші, 100 долярів місячно.

---

*) Редакція використала матеріяли, що їх виготовив на підставі архіву Гуртка Пластприяту інж. Богдан Соболта.

Власна домівка вимагала устаткування: столів, крісел, шаф, і т. п. Це все купив Пластприят.

Нова домівка, нові видатки змусили Управу Пластприяту думати про нові джерела доходу, крім членських вкладок. І так першою доходовою імпрезою було Пластове Свячене, що його улаштував Пластприят 1953 року, в якому взяло участь майже 1000 осіб. Хоч почин був сміливий, але виявився незвичайно влучний. Спільна трапеза з мистецькою програмою (особливо гагілки), давали змогу громадянству познайомитися ближче з Пластом та набрати симпатій до нього. Свячене Пластприяту стало з того часу рік-річною традицією і досі відбулося їх 18.

Пластприят влаштовував висвітлювання природничих фільмів для пластової молоді, вечірки та фестини, особливо один цікавий „чайок виховників" — на знак вдячности батьків пластовим виховникам за їх працю.

Він перебрав теж адміністрацію традиційних новацьких костюмівок Станиці, закуповував такі потрібні у праці з молоддю речі, як піяніно, виряд до гри „стук-пук", патефон, дві бандури, фільмовий прожектор, а для вжитку Станичної Старшини машинку до писання.

Члени Пластприяту, інж. О. Клюфас, інж. Б. Соболта і п. В. Сушків, були ініціяторами купна пластової оселі в Іст Четгем. Зібравши потрібні фонди, оселю закуплено остаточно зимою 1952-53 року і вона стала найважнішим таборовим осередком на ввесь схід ЗСА.

Пластприят причинився не тільки до її купна, але і визначно до її розбудови, особливо басейну до купелі та куренів для новацтв, допомагав в організації та адміністрації таборів на ній, влаштовував буфети для відвідувачів таборів у дні відвідин та особливо допоміг багато в час великих здвигів на оселі — як ось під час Ювілейної Пластової Зустрічі 1962 р. та привітання Їх Блаженства Кир Йосифа Сліпого 1968 року.

Коли необхідність купна власного пластового дому в Ню Йорку стала очевидна, Пластприят у спілці із Станичною Старшиною заініціював створення окремого „Комітету Купна Пластового Дому" (15 січня 1955 року), що згодом перетворився у „Пластову Фундацію" під проводом інж. Романа Баранського. Фонди, що їх зібрав сам Пластприят на купно пластового дому виносили на день оснування Фундації 13,424.13 долярів. Для придбання фондів на купно пластового дому влаштовувано окремі імпрези — як ось концерт пластунки юначки — піяністки Юліяни Осінчук та дві льотерії з виграшами — в першій з мистецькими картинами та в другій — даровими побутами на українських вакаційних оселях.

З інших дій Пластприяту варто згадати фінансову допомогу пластовим таборам у Німеччині, Школі Українознав-

ства у Мюнхені та степендії на оплати таборування вбогим пластунам ню йоркської Станиці.

На VI-му Конґресі УККА у травні 1955 року члени Пластприяту подали внесок на створення Відділу Опіки над Молоддю при УККА і цей внесок прийнято та створено відповідну комісію, що діє й досі.

Пластприят поробив теж заходи у Крайовій Пластовій Старшині, щоб переглянути та примінити до сучасних обставин правильник Пластприяту.

В цілому діяльність Пластприяту в Ню Йорку була невідлучним та необхідним чинником справної дії цілої нюйоркської Станиці.

Діяльність Гуртка Пластприяту в Ню Йорку — 1951-1968

1. Засідання Управ Пластприяту — 196
2. Спільні Засідання з Пластовою Станичною Старшиною — 5
3. Ширші сходини із батьками пластової молоді — 15
4. Громадське віче в справі розбудови Пластової Оселі в Іст Четгем — 1
5. Написано протоколів із:
   засідань Управ Гуртка Пластприяту — 196
   ширших сходин з батьками пластової молоді — 15
6. Приходячі письма — 524
7. Виходячі письма (кореспонд. звіти, упімн. ітп.) —13,573
8. Стан членів Гуртка Пластприяту (числа з першого і останнього року — 211 — 250

Імпрези Гуртка Пластприяту в Ню Йорку

1. Костюмова забава для новацтва — 17
2. Пластове свячене — 17
3. Осінні вечорниці — 9
4. Фестин — 1
5. Чайочок для пластових виховників — 1
6. Концерт пластовий (Концерт дала пл. юн. Юліяна Осінчук — адміністрація концерту спочивала в руках пані Ніни Ільницької; дохід на Пластовий Дім) — 1
7. Буфет для гостей на Пластовій Зустрічі в Іст Четгем (50-ліття Пласту) в днях 1-2-3 вересня 1962 — 1
8. Спільні снідання для пл. молоді по св. Причастю — 6
9. Льотерія (чистий дохід на Пластовий Дім в Ню Йорку; льотерією займалась пані Ніна Ільницька) — 2
10. Грошеву поміч на літні пластові табори одержали незаможних пластунів-ок. — 90
11. Грошева допомога для Пласту на переведення літніх пластових таборів в Німеччині; також датки на школу українознавства в Німеччині (Мюнхен)

12. Поміч у приготуванні під час побуту в Іст Четгем Кардинала Йосифа Сліпого, 7-го серпня 1968 року.

Фінанси Гуртка Пластприяту — 1951-1968

Приходи:	$84,092.62
Розходи:	$82,904.15

УПРАВИ ГУРТКА ПЛАСТПРИЯТУ В НЮ ЙОРКУ ВІД 1951 ДО 1969

1951-1952 роки (2 грудня 1951)

Інж. Богдан Соболта — голова, п. Людмила Івченко — 1. заступник голови, інж. Орест Клюфас — 2. заступник голови і секретар, п. Володимир Сушків — скарбник, інж. Ярослав Волошин — імпрезовий референт, п. Неоніля Тершаковець, п. Мирослава Луців, п. Ольга Граб — члени Управи.

Контрольна Комісія: о. Іван Ткачук, ред. Євген Зибликевич, п. Марія Заклинська.

1953 рік (25 грудня 1952)

Інж. Богдан Соболта — голова, п. Людмила Івченко — 1. заступник голови, інж. Орест Клюфас — 2. заступник голови і секретар, п. Володимир Сушків — скарбник, інж. Ярослав Волошин — імпрезовий референт, др. Іван Тершаковець, п. Ольга Граб, п. Осип Стефанишин, п. Григорій Український — члени.

Контрольна Комісія: о. Іван Ткачук, п. Марія Заклинська, п. Василь Захарчук.

Кооптовані до Управи Пластприяту: п. Ілля Шевчук, п. Володимир Сидорак, п. Степан Салик, п. Мирослава Малиновська, п. Наталія Білоус.

1954 рік (20 грудня 1953)

Др. Богдан Левицький — голова, п. Іванна Рожанковська — заступник голови і секретар, п. Микола Григорович — скарбник, інж. Марія Карпевич, п. Мар'ян Попель, п. Осип Стефанишин, п. Наталія Білоус, п. Ольга Граб, п. Мирослава Малиновська, п. Данило Мох, п. Богдан Боднар, п. Любомира Ставнича — члени.

Контрольна Комісія: о. Іван Ткачук, др. Ярослав Воєвідка, інж. Богдан Соболта.

Кооптовані до Управи Пластприяту: проф. Степан Салик, п. Ярослав Кульчицький — імпрезовий референт, п. Володимир Барагура — пресовий референт.

1955 рік (26 грудня 1954)

Др. Богдан Левицький — голова, полк. Роман Долинський — заступник голови, мґр. Петро Дармограй — секретар, п. Юрій Кузьмич — скарбник, п. Володимир Сидорак — книговод, п. Богдан Боднар — імпрезовий референт, п. Клавдія Олесницька — пресовий референт, п. Пантелеймон Шуган — організаційний референт, п. Данило Мох — господарський референт.

Контрольна Комісія: о. Іван Ткачук, інж. Орест Клюфас, інж. Богдан Соболта.

Збірщики членських вкладок: п. Євген Новицький, проф. Михайло Лисогір, п. Осип Стефанишин, інж. Іван Гордіюк, інж. Марія Карпевич, п. Михайло Савицький, п. Сильвестер Процьків, п. Наталія Гаврилюк.

1956 рік (24 грудня 1955)

Інж. Богдан Соболта — голова, п. Микола Григорович — заступник голови, інж. Орест Клюфас — секретар, п. Юрій Кузьмич — скарбник, п. Володимир Саляк — книговод, п. Володимир Сушків — імпрезовий референт, п. Клавдія Олесницька — пресовий референт, п. Роман Крупка — заступник пресового референта.

Контрольна Комісія: др. Богдан Левицький, п. Володимир Сидорак, п. Григорій Яремчук.

Збірщики членських вкладок: п. Любомира Ставнича, п. Процьків, п. Семків, п. Іван Гордіюк, п. Іванчук, п. Михайло Савицький, п. Богдан Боднар, п. Наталія Гаврилюк, п. Євген Новицький, мґр. Петро Дармограй, п. Осип Стефанишин.

1957 рік (22 грудня 1956)

П. Василь Пуйда — голова, п. Володимир Саляк — заступник голови, мґр. Петро Дармограй — секретар, п. Юрій Кузьмич — скарбник, п. Микола Черник — імпрезовий референт, п. Ірина Повзанюк — заступник імпрезового референта, п. Клавдія Олесницька — пресовий референт.

Контрольна Комісія: інж. Богдан Соболта, п. Володимир Сушків, інж. Орест Клюфас.

1958 рік (28 грудня 1957)

Рад. Богдан Ластовецький — голова, п. Микола Черник — заступник голови, п. Любомира Артимишин — секретар, п. Володимир Саляк — скарбник, п. Михайло Савицький — імпрезовий референт, п. Марія Заклинська — 1. заступник імпрезового референта, п. Еміль Сушків — 2. заступник імпрезового референта.

Контрольна Комісія: др. Богдан Левицький, мґр. Петро Дармограй, п. Володимир Сушків.

Збірщики членських вкладок: інж. Орест Клюфас, п. Володимир Сушків, п. Юрій Кузьмич, п. І. Вербовський.

1959 рік (3 січня 1959)

П. Володимир Саляк — голова, п. І. Вербовський — заступник голови, п. Гринів — скарбник, п. Зенон Івасиків — секретар, п. Михайло Савицький — імпрезовий референт, п. Юрій Кузьмич — 1. заступник імпрезового референта, п. Недогода — 2. заступник імпрезового референта, п. Микола Черник — делеґат до Об'єднаного Комітету УККА міста Ню Йорк.

Контрольна Комісія: рад. Богдан Ластовецький, др. Богдан Левицький, п. Володимир Сушків.

1960 рік (30 січня 1960)

П. Володимир Саляк — голова, п. Зенон Івасиків — заступник голови, п. Ігор Зубрицький — секретар, п. Еміль Сушків — скарбник, п. Тиміш Шевчук — імпрезовий референт, п. Володимир Керод — 1. заступник імпрезового референта, мґр. Петро Дармограй — 2. заступник імпрезового референта, п. Сулжинський — делеґат до Об'єднаного Комітету УККА міста Ню Йорк.

Контрольна Комісія: інж. Богдан Соболта, др. Богдан Левицький, п. Микола Черник.

1961 рік (10 грудня 1960)

П. Володимир Саляк — голова, п. Зенон Івасиків — заступник голови, п. Ігор Зубрицький — секретар п. Еміль Сушків — скарбник, п. Тиміш Шевчук — імпрезовий референт, п. Ринасевич — заступник імпрезового референта, мґр. Петро Дармограй, п. Михайло Савицький, п. Іван Ґідей — члени.

Контрольна Комісія: інж. Богдан Соболта, п. Микола Черник, п. Володимир Керод.

1962 рік (20 січня 1962)

Інж. Богдан Соболта — голова, п. Тиміш Шевчук — заступник голови, п. Ігор Зубрицький — секретар, мґр. Олександер Мотиль — скарбник, п. Іван Ґідей — заступник скарбника, п. Іван Дмитрик — заступник скарбника, п. Марта Ярош — імпрезовий референт, п. Марія Цісик, п. Христина Баранецька, п. Броня Ковалів — заступники імпрезового референта; мґр. Петро Дармограй, п. Михайло Савицький — члени Управи.

Контрольна Комісія: п. Володимир Саляк, п. Еміль Сушків, п. Володимир Керод.

1963 рік (2 березня 1963)

Інж. Богдан Соболта — голова, п. Тиміш Шевчук — заступник голови, п. Ігор Зубрицький — секретар, мґр. Олександер Мотиль — скарбник, мґр. Петро Дармограй — заступник скарбника, п. Іван Ґідей — заступник скарбника, п. Марта Ярош — імпрезовий референт, п. Христина Баранецька, п. Броня Ковалів — заступники імпрезового референта, п. Ніна Ільницька — пресовий референт, п. Михайло Савицький, п. Петро Нич, п. Іван Дмитрик — члени.

Контрольна Комісія: п. Володимир Саляк, п. Еміль Сушків, п. Володимир Керод.

1964 рік (14 грудня 1963)

Інж. Богдан Соболта — голова, п. Марта Ярош — заступник голови, мґр. Петро Дармограй — секретар, мґр. Олександер Мотиль — скарбник, п. Ніна Ільницька — імпрезовий референт, п. Броня Ковалів, п. Катерина Гаврилюк — заступники імпрезового референта, п. Михайло Савицький, п. Володимир Ренер, п. Еміль Сушків, п. Володимир Саляк — члени Управи.

Контрольна Комісія: п. Тиміш Шевчук, п. Володимир Керод, п. Ігор Зубрицький.

1965 рік (12 грудня 1964)

П. Марта Ярош — голова, мґр. Олександер Мотиль — заступник голови, мґр. Петро Дармограй — секретар, п. Іван Дмитрик — скарбник, п. Ніна Ільницька — імпрезовий референт, п. Дарія Цвіль, п. Стефа Косович, п. Броня Ковалів, п. Еміль Сушків, п. Михайло Савицький, п. Іван Ґідей, п. Василь Лепцан, інж. Степан Сливоцький — члени Управи.

Контрольна Комісія: інж. Богдан Соболта, п. Володимир Керод, п. Ігор Зубрицький.

1966 рік (11 грудня 1965)

П. Марта Ярош — голова, мґр. Олександер Мотиль — заступник голови, мґр. Петро Дармограй — секретар, п. Іван Дмитрик — скарбник, п. Ніна Ільницька — імпрезовий референт, п. Стефа Косович, п. Віра Сушків, п. Дарія Цвіль, п. Михайло Савицький, др. Іван Сєрант, п. Тиміш Шевчук, п. Іван Ґідей — члени Управи.

Контрольна Комісія: інж. Богдан Соболта, п. Володимир Керод, п. Ігор Зубрицький.

1967 рік (10 грудня 1966)

Інж. Богдан Соболта — голова, мґр. Олександер Мотиль — заступник голови, мґр. Петро Дармограй — секретар, п. Іван Дмитрик — скарбник, п. Стефа Косович — імпрезовий

референт, др. Іван Сєрант — організаційний референт, інж. Юрій Артимишин — таборовий референт, п. Теодор Штогрин — господарський референт, п. Михайло Савицький, п. Дарія Цвіль, п. Ніна Ільницька, п. Ігор Зубрицький, п. Ярослав Черник, п. Тиміш Шевчук, п. Ніна Січинська, п. Адам Домбровський, п. Броня Ковалів — члени Управи.

Контрольна Комісія: п. Марта Ярош, п. Віра Сушків, п. Володимир Керод.

1968 рік (9 грудня 1967)

Інж. Богдан Соболта — голова, мґр. Олександер Мотиль — заступник голови, мґр. Петро Дармограй — секретар, п. Володимира Сливоцька — скарбник, п. Стефа Косович — імпрезовий референт, др. Іван Сєрант — організаційний референт, п. Ніна Ільницька — пресовий референт, п. Богдан Рекшинський — таборовий референт, п. Степан Ривак — господарський референт, п. Іван Дмитрик, п. Броня Ковалів, п.Тиміш Шевчук, п. Олімпія Роговська, п. Ірина Цегельська, п. Наталка Дума, п. Віра Сушків, п. Петро Зимний — члени Управи, п. Володимир Керод — член Управи і представник до Пластової Фундації.

Контрольна Комісія: п. Марта Ярош, п. Михайло Савицький, п. Ярослав Черник.

1969 рік (28 грудня 1968)

П. Ярослав Черник — голова, др. Іван Сєрант — заступник голови, п. Богдан Кандюк — секретар, п. Володимира Сливоцька — скарбник, п. Едвард Камінський, п. Наталія Дума, п. Євгенія Івашків, п. Олімпія Роговська, п. Таня Семчишин, п. Марія Соробей, п. Адам Домбровський, п. Іван Дмитрик, п. Володимир Керод, п. Броня Ковалів, п. Степан Ривак, п. Іван Яремчук — члени Управи.

Контрольна Комісія: мґр. Петро Дармограй, мґр. Олександер Мотиль, п. Стефа Косович, п. Тиміш Шевчук, п. Михайло Савицький.

ПЛАСТОВА ФУНДАЦІЯ*)

В житті нашої Пластової Станиці, крім Гуртка Пластприяту, дуже поважну ролю відіграє Пластова Фундація, інституція створена для купна Пластового Дому. Сьогодні Пластова Фундація являється правним власником Пластового Дому, збирає пожертви і керує перебудовою дому.

Пластова Фундація, в такій формі, як ми її сьогодні маємо, народжувалася довго, але першими цеголками її фундаменту були дрібні ощадности Станиці, які майже від початку заснування Станиці, а пізніше також Пластприяту — відкладалися на фонд купна власного дому. Коли 25 травня 1957 року за каденції Станичного пл. сен. Володимира Савчака скликано першу нараду в справі купна пластового дому, на купно було вже зібрано майже три тисячі долярів. На цій нараді покликано до праці Комісію для набуття дому, яку очолив тодішній Голова Пластприяту, бл. п. Василь Пуйда. Комісія почала шукати за відповідним об'єктом, але її активність, по якомусь часі, змаліла, хоч Комісія зібрала понад півтори тисячі долярів.

4 жовтня 1959 року з ініціятиви пл. сен. Ярослава Падоха відбулася нова нарада в справі купна пластового дому. В цій нараді крім пл. сен. Я. Падоха взяли участь пл. сен. Володимир Хамула, тодішній Станичний і п. Володимир Саляк, Голова Гуртка Пластприяту і мгр. Зенон Івасик, член управи Пластприяту. Причиною цієї наради була пропозиція „Самопомочі" продажу її дому при 7-ій вулиці. Хоч тоді до купна дому не дійшло, схвалено на цій нараді відновити діяльність Комісії Купна Пласт. Дому. Ця Комісія, яку почали називати Ініціятивний Комітет для набуття Пластового Дому, діяла вже більш-менш постійно. Комісія оглянула багато об'єктів, деякі виявилися невідповідними; до купна інших, з різних причин не дійшло. В жовтні 1962 року Комітет довідався, що будинок при 144 Друга Авеню, в якому Станиця піднаймає домівку є на продаж. Комітет, вирішив, що цей будинок є найбільш відповідним для приміщення пластової молоді.

Незалежно, від відновленої 1959 року діяльности Коміте-

---

*) Пл. сен. кер. Ярослав Падох: „Як народжувалося велике діло. До історії Пластового Дому в Ню Йорку". Бюлетень Пластової Фундації ч. 1, квітень 1968 р.

ту, склад якого мінявся, але який працював систематично, в південному Брукліні, з ініціятиви інж. Романа Баранського, постав також Комітет придбання пластового дому в Ню Йорку. Інж. Баранський, як голова Комітету провадив збірку на фонд купна дому серед українського громадянства в Брукліні, зібравши поважну суму грошей. Ініціятива інж. Баранського вплинула на активність нюйоркського комітету, який на своєму засіданні 22 березня 1961 року вибрав інж. Баранського головою. Від того часу інж. Роман Баранський почав керувати цілістю справи, а не лише збіркою в Брукліні.

Остаточне рішення набути дім, в якому вже приміщувалася пластова домівка започаткувало нову сторінку в історії придбання пластового дому: утворення окремої установи, яка б зайнялася набуттям дому й стала його правним власником. І так постала Пластова Фундація.

Дві основні грамоти встановили основи існування та завдання нової установи: Основна Грамота, або Цертифікат Інкорпорації й внутрішній Статут Фундації. Одна вимагала затвердження стейтової влади, друга ухвали перших Загальних Зборів нової установи. По чималих трудах обі ці основні грамоти були встановлені й затверджені. Деяку трудність принесла сама назва „Фундація", яка вимагала окремого дозволу деяких стейтових урядових установ, а також питання членства Фундації, яке обмежено з оглядів доцільности до двадцятип'яти фізичних і правних осіб. Останніми є КПС, Станиця, Пластприят і Осередок Праці УПС. Фізичні особи Фундація вибирає з-поміж осіб, які не лише визнають засади й ідеологію Пласту, але й чинно допомагають їх здійснювати.

Отож в основу членства Фундації поставлено пластову активність, бо ж завданням Фундації є виключно служити Пластові.

Інкорпораційний Цертифікат був підписаний п'ятьма членами-основниками, так званими інкорпораторами, а саме Ярославом Падохом, Романом Баранським, Володимиром Саляком, Іриною Стецурою та Олександром Мотилем, 29 листопада 1963 року. Цей документ був затверджений Департаментом Стейту нью-йоркського стейту 26 грудня 1963 року під числом 122663/3584.

Після цього відбулися збори членів-основників, одні 18 січня та другі 25 січня 1964 року для поладнання правних вимог, зокрема підготови статуту Фундації та вибору, тимчасової управи, яка, згідно з правом, мала б урядувати до перших загальних зборів установи. Першим тимчасовим головою Фундації, вибрано пл. сен. Ярослава Падоха, а тимчасовою секретаркою пл. сен. Ірину Стецуру. Також вибрано Статутову Комісію, під проводом пл. сен. кер. Я. Падоха.

25 січня 1964 року на перших Загальних Зборах закінчено правне оформлення Фундації. Прийнято виготовлений Статутовою Комісією проєкт статуту Фундації, вибрано членів Фундації, фізичних й правних, а також вибрано органи Фундації. Головою став інж. Роман Баранський, першим містоголовою пл. сен. кер. Ярослав Падох, другим бл. п. Еміль Сушків, секретарем пл. сен. Вячеслав Вишневський, а фінансовим референтом п. Володимир Саляк. З уряду до Дирекції Фундації ввійшли станичний та голова гуртка Пластпряту. До Контрольної Комісії вибрано пл. сен. Богдана Кекіша, мґ-ра Петра Дармограя і Тимоша Шевчука, а до Товариського Суду пл. сен. Володимира Хамулу і мгр-а Олександра Мотиля. Правним дорадником став пл. сен. кер. Ярослав Падох. Схвалено купно дому при 144 Друга Авеню за ціну 86.500 долярів. Визначено комісію для переведення купна в особах Р. Баранського, Я. Падоха і В. Саляка.

Наступні Загальні Збори відбулися 13 березня 1965 року, 20 березня 1966 року і 6 травня 1967 року. На всіх Зборах головою Фундації перевибрано інж. Р. Баранського.

Варто завважити, що вже на перших Зборах сума збірки на Пластовий Дім виносила 41.210.25 долярів.

Протягом п'яти років існування Пластової Фундації, деякі її члени відійшли і на їх місце прийнято інших.

ПЛАСТОВИЙ ДІМ

Рідко яке громадське діло має таку довгу й драматичну історію, як набуття пластового дому в Ню Йорку.

Передусім довгі роки власник дому та власник довгорічного контракту найму дому не були схильні дім і право вживання дому продати. А коли один з них рішився на продаж, другий від продажі відмовлявся. А купувати дім без права його довгі роки вживати, чи купувати право вживання без власности дому, було також нерозумним. Треба було виждати, аж обі сторони погодяться на продаж своїх прав. Це сталося щойно 22 лютого 1964 року коли підписано передвступний контракт купна.

Власником дому був Хемікел Банк Ню Йорк Траст Компані, як довірений (трастист) Кетлин О'Конор Епстейн, на основі завіщання Джана О'Конора, з 1864 року. Факт, що безпосередний правний акт, який відносився до набутого дому, мав сто років, приніс чимало клопоту правному дорадникові Фундації др-ві Я. Падохові, і адвокатам Банку, який продавав дім. Остаточне набуття дому відбулося щойно 25 вересня 1964 року.

Власником довголітнього контракту найму була корпорація Родейл Пресс, Інк. яка відпродала свої права Фундації за 18,500 дол.

Ціна самого дому виносила 67.500 долярів, а разом з ціною найму, 86.000 дол. Половину цієї суми й кошти зв'язані з переведенням купна, покрила Фундація власними грішми, а другу половину здобула з гіпотечної позички, яку на догідних умовах признав Фундації Український Народний Союз у сумі 50.000 долярів. На „добрий початок" Український Народний Союз склав на купно дому даток у сумі 1.000 долярів.

Негайно після повідомлення пластового загалу про купно дому, скріплено збіркові заходи й за три місяці, у великій мірі завдяки збірщикам-батькам, зібрано суму 26.649 долярів від нових жертводавців, в першу чергу від пластунів і батьків пластової молоді, — членів Пластприяту.

ПЕРЕБУДОВА ПЛАСТОВОГО ДОМУ*)

Рішаючи придбати дім ч. 144 при 2-ій Авеню, Пластова Фундація зробила цей крок з повною свідомістю, що закуплений будинок може стати „Пластовим Домом" Станиці Ню Йорку лише після зреалізування ґрунтовної перебудови внутрі та назовні. Тому, з моментом формального перебрання будинку на власність 25 вересня 1964 року, Пластова Фундація почала робити заходи у будівельному уряді міста Ню Йорку з метою дістати потрібні дозволи та апробату пляну. Цю фазу закінчено восени 1967 року, після чого приступлено до самої перебудови будинку.

Сьогодні перебудова будинку в повному ході. Один, відновлений поверх Пластового Дому, Пластова Фундація передала в ужиток у вересні 1968 року.

Підготовка плянів перебудови будівлі базувалась на необхідности зреалізувати наступні пропозиції:

1. Дати на випадок пожежі, чи іншої аварії найбільш можливу охорону пластовій молоді і перевести перебудову згідно з усіма вимогами будівельного закону.

2. Привести дім до стану, яким характеризуються нові будинки, споруджені на підставі модерних принципів.

3. Використати приміщення в партері для комерційних цілей, чим створиться мінімальна фінансова база для покриття податкових зобов'язань, амортизації гіпотек та коштів зв'язаних з удержанням нового будинку.

---

*) Євстахій Ярош: „Технічний процес перебудови Пластового Дому в Ню Йорку", Бюлетень Пластової Фундації ч. 1, квітень 1968 р.

4. Обмежити кошти перебудови до границь запляновано-го бюджету в сумі 110 до 120 тисяч долярів.

У рямцях вимог Пл. Станиці й будівельного закону виготовлено архітектурний плян для двох горішніх поверхів. Цей плян став базою для формалізації паперів у будівельному уряді міста Ню Йорку, одержавши число 966/65 з датою 20 травня 1965 року. Треба відмітити, що з законного боку, справа дозволу на перебудову Пластового Дому зазнала більших комплікацій, як звичайно буває, з огляду на те, що:

1. Потрібно було змінити вжиткове призначення будинку на молодечий клюб, в той час, як існуюче призначення обмежувалося до кабаретного та ресторанного вжитку.

2. Попередні власники дому не виявили під час продажі факту існування незанульованого ними подання в уряді на інший рід перерібки. Анулювання згаданого подання, хоч це лише справа формальностей, зайняла доволі часу.

3. Став правосильним новий закон для вжиткових зон міста Ню Йорку. Новий закон ставить високі вимоги до нових перебудованих будинків відносно пропорцій між висотою, кількістю та величиною поверхів, і поверхнею площі, що на ній побудована споруда.

Перші коментарі уряду до зложених плянів виявилися корисні, за виїмком вимоги замінити існуючу дерев'яну конструкцію підлог на залізобетонну. Згідно з вимогою, були виготовлені додаткові конструкційні деталі.

Коли ж перші кошториси на залізобетонну конструкцію вказали на дуже високі кошти перебудови, прийшлося глибше простудіювати закон з метою прослідженнь, за якими умовинами допускається дерев'яна конструкція для публічних будинків в Ню Йорку. Такі умовини існують без особливих проблем для одноповерхових будинків. Для вищих споруд потрібний дозвіл апеляційної інстанції т. зв. „Уряду Стандартів і Апеляцій". Пластова Фундація вибрала цю дорогу, як одинокий спосіб погодження коштів з наміченим бюджетом, апеляційний уряд розглянув справу 18-го липня 1967 року з позитивним вислідом.

Скомплектовані нові пляни, що повністю відповідали вимогам закону, були апробовані будівельним урядом кількома етапами, які закінчилися восени 1967 року.

Одержавши урядовий дозвіл на перебудову будинку, Пластова Фундація звернулась до будівельних підприємств подати свої оферти на будівельні роботи. Українське будівельне підприємство М. Крумшина з Йонкерсу, виявило найдогіднішу ціну в полученні з осібними офертами для електричної системи фірми В. Голинського з Ірвінґтону, сталевих виробів фірми Interstate Iron Work, Inc., з Ню Йорку та системи автоматичного зрошування компанії Aqua Sprinkler and Fire Alarm

Co. N. Y. Приймаючи їх оферти, Пластова Фундація підписала відповідні контракти в листопаді 1967 та в лютім 1968 р. Загальна сума контрактів: $ 106,619.00

Перебудову розпочато розбіркою одного поверху в листопаді 1967 року. Загально переведено такі роботи:

1. Усунення усього існуючого устаткування двох горішніх поверхів, включно з існуючими вікнами. 2. Будова нових передільних стін на двох горішніх поверхах. 3. Інсталяція нової електричної системи на двох горішніх поверхах. 4. Інсталяція нової системи санітарних устаткувань на двох горішніх поверхах. 5. Інсталяція нової системи огрівання гарячим повітрям для двох горішніх поверхів. 6. Інсталяція нової освічувальної системи на двох горішніх поверхах. 7. Нові підлоги, стіни, стелі й вікна на двох горішніх поверхах. 8. Інсталяція комплетної системи автоматичного зрошування усіх приміщень будинку, включно із партером та підвалом. 9. Комплетне відновлення сходових кліток та двох входів до будинку. 10. Надбудова сходів 9-тої вулиці для встановлення виходу на дахову площу. 11. Будова сходів до підвалу, створюючи доступ до крамниці „Веселка" та додаткового доступу до підвалу з тротуару на 9-ій вулиці. 12. Усунення існуючого парапету при 2-ій Авеню та заступлення новим. 13. Чищення та оздоблення зовнішніх стін відновленого будинку.

Архітектурний плян розкладу двох горішніх поверхів, які займатиме Пласт розробив інж. І. Заяць, узгляднюючи вимоги й побажання, які випрацювали члени Станичної Старшини. Інж. І. Заяць виконав загальні архітектурні пляни і перебрав увесь професійно архітектурний нагляд над перебудовою дому. Дуже багато допоміг Технічній Комісії інж. І. Сумик. Він випрацював детальні архітектурні пляни, конструкційні деталі та ескізи для апеляційного подання. Під час розробки плянів інж. А. Сумик звертався до багатьох будівельних підприємств, щоб дістати від них кошториси та оферти на підставі остаточних плянів. Інж. Р. Галібей, пл. сен. Ю. Ференцевич та п. Володимир Кух виробили пляни і специфікації електричних та санітарних систем і системи огрівання.

Інж. Е. Ярош подбав про професійне завірення плянів, зложення аплікацій в будівельному уряді та переведення й оборону справи в апеляційному уряді.

Плянування відбулося під наглядом Технічної Комісії Пластової Фундації. В склад Комісії входили: Р. Баранський, І. Заяць, В. Вишневський, Т. Гірняк, В. Саляк і Е. Ярош (Голова Комісії).

Усі професійні услуги зв'язані з підготовкою плянів та старання перед аґенціями уряду, вищезгадані особи виконали безплатно і заощадили Пластовій Фундації 7 до 8.000 долярів.

Подані тут факти технічного і правного порядку віддзеркалюють лише частинно всі труднощі, які мусіла подолати Технічна Комісія Пластової Фундації, щоб приступити до останнього етапу — до самої перебудови. Ті процедури забрали майже 3 роки. Руками згаданих вгорі осіб виготовлено багато плянів, які змінювано, чи то на вимогу урядових чинників, чи з метою шукання менш коштовних доріг. А. Сумик, Р. Баранський, Є. Ярош обійшли десятки урядів. Треба було виповнювати велику кількість формулярів і написати не меншу кількість листів. Панове, які виконали цю працю, в більшості, не є пластунами і, в більшості, навіть не мають дітей в Пласті.

Члени Пластової Фундації в Ню Йорку:

Правні члени:

1. КП Старшина в ЗСА
2. Пластова Станиця в Ню Йорку
3. Пластпрят в Ню Йорку
4. ОП Сеніорів в Ню Йорку

Фізичні Члени:

5. інж. Роман Баранський
6. пл. сен. Вяч. Вишневський
7. пл. сен. Тарас Гірняк
8. мгр. Петро Дармограй
9. п. Іван Дмитрик
10. п. Ніна Ільницька
11. п. Бронислава Ковалів
12. пл. сен. Володимир Корнага
13. мгр. Олександер Мотиль
14. пл. сен. Ярослав Падох
15. пл. сен. Богдан Саврас
16. п. Михайло Савицький
17. п. Володимир Саляк
18. інж. Богдан Соболта
19. пл. сен. Осип Стецура
20. пл. сен. Тарас Триш
21. пл. сен. Володимир Хамула
22. п. Тиміш Шевчук
23. пл. сен. Михайло Юзенів
24. інж. Евстахій Ярош

Члени Дирекції Пластової Фундації в Ню Йорку вибрані на Загальних Зборах дня 6 травня 1967 року

Голова:	інж. Роман Баранський
1-ий заст.:	пл. сен. Павло Дорожинський (Станичний)
II-ий заст.:	мгр. Олександер Мотиль (Міст. Пластпр.)
III-ий заст.:	пл. сен. Вячеслав Вишнеський
Секретар:	п. Ніна Ільницька
Фін. реф. і Адм. Пл. Дому:	п. Володимир Саляк

Орг. Реф.:	пл. сен. Осип Стецура
Представники ОПС:	пл. сен. Володимир Дармохвал
Предст. Пл. Станиці:	пл. сен. Володимир Корнага
Предст. Пластприяту:	п. Володимир Керод
Члени:	п. Іван Дмитрик
	п. Бронислава Ковалів
	п. Михайло Савицький

Організаційно-збіркова Комісія:

Голова: пл. сен. Осип Стецура
Члени: інж. Богдан Соболта
п. Іван Дмитрик
п. Бронислава Ковалів
пл. сен. Вол. Корнага
п. Михайло Савицький

Технічна Комісія:

Голова: інж. Євстахій Ярош
Заст. гол.: арх. Іван Заяць
Члени: пл. сен. Вячеслав Вишневський
п. Володимир Саляк
інж. Ром. Баранський

Контрольна Комісія:

Голова: мгр. Петро Дармограй
Члени: пл. сен. Михайло Юзенів
п. Тиміш Шевчук

Правний Дорадник:

пл. сен. Ярослав Падох

Товариський Суд:

пл. сен. Ярослав Падох
сл. пл. Еміль Сушків († 1968)
пл. сен. Тарас Триш

Леся Храплива

ЮНАЦЬКИЙ ВІРШ

З нагоди 20-річчя Пластової Станиці в Ню Йорку

Ми любимо ватру,
Ми любимо сміх,
І потиск лівиць,
Що єднає усіх,

І пісню при ватрі,
Заплетений круг:
І зправа і зліва
Найкращий твій друг!

В Пласті ми зросли,
Пласт рідня нам і дім,
У домівці ясній
Нам найкраще усім.

Найкраще, як місто
Ще темне, у сні,
Зібралися ми
У мандрівку одні —

Побачити як
Загорить небосклін,
Бо там, за верхами,
Найкраща з країн . . .

Нам добре, як прапор
Угору летить:
Внизу йому тісно,
То ж лине в блакить,

І серце заб'ється
У ранок один:
— Внизу тобі тісно!
Змагай до вершин!

Ми кличемо гордо
І радісно: „СКОБ!".
У нас однострій
Повний вмілостей, проб,

На грудях відзначок
Із таборів рій,
На серці ж лілейка,
Це знак наших мрій!

Ми любимо Пласт,
Що від двадцяти літ
Між мурами тут
Нам мов казка стоїть.

Батьки тут росли,
Ми зростаємо теж;
Життя нам візьми,
Та Пласту не візьмеш;

Пласт — наше життя,
Пісня, ватра і сміх,
І Батьківщини чар,
Що єднає нас всіх!

Ніна Ільницька

ЮВІЛЕЙНІ СВЯТКУВАННЯ В 1969 Р.

Молитвою подяки і проханням, щоб Всевишній благословив і на майбутнє працю Пласту — Пластова Станиця в Ню Йорку розпочала святкування свого 20-літнього ювілею.

В суботу 8 березня, в церкві св. Юра відправлено Службу Божу в наміренні Пласту. На ній було присутніх 288 юнаків, юначок і старшого новацтва, понад 100 сеніорів і старших пластунів та близько 100 батьків. Всі пластуни приступили до Св. Причастя. Після Служби Божої в авдиторії школи св. Юра відбувся святочний Апель, а згодом спільне снідання, приготоване Управою Пластприяту. Про 20-літню працю Станиці говорив станичний пл. сен. П. Дорожинський. За жертвенну працю Станиці признано відзначення різних ступенів 27 юнакам і юначкам, 18 старшим пластунам і пластункам і 14 сеніорам.

Група юначок з 18 курення відспівала кілька пісень, а юначки Марта Зєлик, Ізя Павлюк і Славко Шуль продеклямували „Юнацький вірш" Лесі Храпливої, написаний на 20-ліття Станиці.

15-16 березня пластова молодь продовжувала ювілейні святкування пластовою виставкою. Кожний курінь мав свою окрему виставку. Тут треба сказати, що юначки приготовили свої виставки багато старанніше, як юнаки, а може вони краще зберігають свої хроніки, фото, відзнаки, як також експонати, виконані для різних нагод на пластові змаги, тощо. Зокрема 2-ий Курінь юначок, який, як і наша Станиця, існує 20 років, зберіг дуже багато матеріялів від самого початку свого існування. Виставка 2-го Куреня ім. Лесі Українки дала добру ілюстрацію не тільки 20-літньої праці куреня, але і Станиці. Жаль, що не можна того сказати про виставку 3-го Куреня ім. гетьмана Івана Мазепи, який є також однолітком Станиці.

На новацькій виставці найцікавіші мабуть були знімки з костюмівок. Думаю, між відвідувачами, не одна, сьогодні вже сама мама, переглядаючи ці альбоми, побачила в них себе і на коротку мить пережила ще раз чарівну казку новацьких днів.

В суботу 15 березня на бенкет для відзначення 20-ліття

Станиці прибули численні представники наших громадських організацій, пластуни та батьки, діти яких виховувались і виховуються у пластових рядах. Разом в бенкеті взяло участь 300 осіб.

Заля Українського Народного Дому, як усім відомо, не визначається спеціяльною елеґантністю, але декорації, виконані за проєктом молодого пл. сен. Тараса Гірняка змінили її достеменно. Ширші кола ню-йоркської громади пам'ятають Тараса Гірняка, як оформлювача казки „Летючий корабель" і балету „Попелюшка". Його декорації залі Народного Дому створили атмосферу інтимности, легкої елеґантности і виразної стилевости в пластовому дусі.

Такими самими словами можна схарактеризувати і цілий перебіг бенкету. На ньому не було довгих промов, безконечних привітів й описувань, в найрожевіших кольорах змальованих осягів, що є таке притаманне більшості наших святочних бенкетів. І тут незаперечний успіх пластової імпрези.

Після відкриття програми теперішнім Станичним пл. сен. П. Дорожинським, в імені всіх станичних, які працювали впродовж 20-ти років промовляв пл. сен. Вуна Раковський, перший Станичний ню-йоркської Станиці. Він сказав, що зроблено в минулому і якими шляхами, на його думку, повинна піти праця в майбутньому. Від Пластприяту говорив перший і довголітній голова — інж. Б. Соболта; він коротко розповів, яку працю вложили і батьки пластової молоді в розквіт нашої Станиці. Від усіх громадських установ Ню Йорку промовляв мґр. Роман Гуглевич. У своїй дуже короткій промові він підкреслив, що українське суспільство з признанням дивиться і належно оцінює тиху, муравлину, без реклям, працю Пласту.

Одною з перших мистецьких точок програми був вірш „20 років", написаний і виголошений пл. вірл. Уляною Близнак. Читачі „Юнака" і „Свободи" мали вже нагоду зустрічатися з поетичним доробком У. Близнак. Далі ст. пластуни Володимир Лойко і Юрій Шевчук виконали дві пісні в супроводі ґітари; пл. сен. Осип Стецура, який своїм співом чарував не одну вже авдиторію — відспівав, як звичайно чудово, три пісні. Для загалу українського громадянства О. Стецура — добрий співак, для пластової братії він ще і добрий пластун. Акомпаньювала О. Стецурі молода піяністка пл. розв. Юліяна Осінчук. Її талант в музичному світі не підлягає дискусії. Дуже вдалим був виступ співочого гуртка юначок 30-го куреня. Ця група, яка складається з 11 дівчат, постала самочинно півтора року тому. Її спів є повний свіжости, ніжности і розуміння музичної культури. Керує групою пл. розв. Квітка Цісик.

Івась Керницький-Ікер, — який виступив з гумореской, був дійсно, за словами ведучого програмою, Піка Пясецько-

го, кращий від найсмачнішого шампану, який звичайно подають на ювілеях, а якого на пластовому святі не було.

І на сам кінець про пл. сен. Піка Пясецького, який провадив програму цілого вечора. Він був головною особою, яка надавала тон цілій імпрезі. Його легкий гумор, надзвичайно спостерегливий дотеп спричинилися до того, що цей бенкет дістав своє власне нестандартне обличчя. Навіть така точка всіх бенкетів, як представлення присутнім діячів організації, яке звичайно зануджує публіку до неможливости, у Піка Пясецького перетворилася в незвичайно цікаву гумореску. Без злоби, а з дотепом схарактеризував він і представив всіх колишніх станичних до теперішнього включно. Криві дзеркала мають різні кути. Такі, які викликають сміх тому, що вони лише трохи підчеркують певні маркантні риси і такі, які ті риси цілком спотворюють і тоді перестають бути смішними. Криве дзеркало Піка Пясецького мало цей перший кут. І тому його сатира була дружнім шаржем. Завдяки йому про пластовий бенкет можна сміло сказати, що він не був лише звичайним відзначенням ювілею, але приємною товариською зустріччю.

І ще кілька слів про тих, яких не було видно на чільних місцях за президіяльним столом, які не промовляли і не виступали. Це про Діловий комітет, який посвятив багато тижнів праці, щоб підготовити цю ювілейну зустріч з громадянством. Успішне переведення її є безперечно, заслугою Ділового Комітету на чолі з його головою, пл. сен. Ігорем Декайлом.

Треба також згадати, що крім морального успіху був також успіх матеріяльний. Цим останнім всі радіють з огляду на перебудову Пластового Дому. Пластовий Дім це найбільша турбота пластової братії. Це недоспані ночі станичних керівників. Він для них не є лише дім, мертва річ. Він для них майбутнє ню-йоркської Станиці. Тому дохід з бенкету призначений на перебудову Пластового Дому.

пл. вірл. Уляна Близнак
30-ий Кур. УПЮ-ок ім. С. Галєчко

ПЛАСТОВІЙ СТАНИЦІ В НЮ ЙОРКУ

Вже двадцять років тут живе Станиця,
Продовжує ідею пластову,
В великім місті ватру Сокола будує
І від малят виховує провідників,
щоб берегти Вогню.
Вже двадцять років.
Скільки в тому часі
вона вже врятувала
таких, що може і не знали б, хто вони
і де їх рід
Вона їм розказала все.
Про Україну, про степи, про море,
Заохотила до пісень
до мандрів
до пригод.
Вона нам показала приязнь,
дорогу до висот,
мету у нашому житті.

пл. сен. Мирослав Раковський

В 20-РІЧЧЯ СТАНИЦІ

Пластова Станиця в Ню Йорку святкує нині 20-річчя своїх народин. З малого немовлятка, яке народилося 1 травня 1949 року вона розвинулася вже до повноліття та розрослася так, що ледве вміщається в своє убрання, в отой пластовий дім, що його в поті чола переробляють для неї її адоратори-ентузіясти.

По правді першою організаційною одиницею на цьому терені був мішаний юнацький курінь, який засновано при кінці 1947 року.

Коли ж до Ню Йорку та околиці приїхало кілька сеніорів та старших пластунів і пластунок, ми скликали на 1 травня 1949 року сходини усіх пластунів та пластунок, прізвища та адреси яких нам були відомі. Було нас на цих сходинах 7 членів сеніорату, та 32 членів УСП і УПЮ. Ми оформили пластову станицю та вибрали її перший провід.

Зі скромних початків вона розрослася у найбільшу одиницю в ЗСА.

Очевидно, Станиця мала свої проблеми і то не малі. Ось деякі із них:

Однією з перших проблем, на яку ми натрапили, коли приїхали сюди було питання: включатися, чи не включатися в американський скавтінґ. ДП-скавти, до яких ми належали в часі побуту в ДП таборах, були пов'язані з міжнародною скавтовою організацією. Міжнародна скавтова конференція, яка відбулася в Моасан, вирішила, що ДП скавти, переїхавши до нових країн поселення, повинні ключитися в скавтові організації країн нового поселення. В ЗСА та в Канаді були обосторонні спроби контактів між новоприбулими пластунами з місцевими скавтовими організаціями і то на різних поземах, починаючи від індивідуальних контактів між поодинокими пластунами та скавтами аж до розмов „на вершинах", між головними проводами. Усі ті контакти, зокрема на найвищому рівні, доволі швидко дали ясний образ ситуації: якщо ми хочемо вдержати нашу національну ідентичність, то мусимо мати свою окрему організацію. Цією дорогою ми пішли, і я до нині переконаний, що це була одинока можлива розв'язка.

Другою проблемою було відношення до обох наших Церков. В таборах ДП ми привикли до того, що українське священство, католицьке й православне, мало доволі добрі взаємні контакти і тому для нас була цілком природною співпраця з обидвома Церквами. Приїхавши до ЗСА, ми застали тут зовсім відмінну ситуацію. Ми пробували нав'язати зразу зв'язок з обома Церквами, католицькою і православною, та дістати від них підтримку. Вселенський другий собор привів до радикальної зміни у відносинах поміж різними християнськими віровизнаннями. Між тими, що найбільш радіють контактами між католицькою і православною Церквами є напевно Пласт, а зокрема Станиця Ню Йорк, яка якраз сьогодні гостить у себе представників обох віровизнань.

Ми мали та до деякої міри ще маємо проблему з програмою Пласту. В Україні Пласт був парамілітарною організацією. Однострій, подібна до військової дисципліна, були атракцією для молоді та давали рамці для програми спрямованої на будучу військову, чи допоміжну службу. Впоряд, марші з наплечниками виповненими піском, і т. п., вправи заповнювали велику частину зайнять молоді. В Америці інший дух: мілітаризм і дисципліна тут не мають багато прихильників. Ми в нашій програмі для молоді, постепенно відкинули велику частину отих парамілітарних елементів, але нам не цілком вдалося заповнити посталу прогалину новою тематикою, яка була б справді атрактивною для тутешньої молоді. Маємо надію, що студії, які переводить на своїх семінарах Головна Комісія Пластового Конґресу Другого, дадуть успішну розв'язку цих проблем.

Очевидно, що це далеко не усі питання, які стояли перед нами від часу, коли ми сюди приїхали. Багато з них з більшим або меншим успіхом нам вдалося поступово так чи інакше розв'язати. Але є одна проблема, яка нам приходиться спеціяльно важко: це недостача добре вишколених та відданих пластовій справі провідників молоді, або, як ми їх звичайно називаємо пластових виховників.

В скавтінґу ця справа поставлена дуже просто: якщо в якомусь місці, звичайно при якійсь церкві, чи при школі, найдеться група батьків, які заінтересовані, щоб їх діти належали до скавтінґу, то вони одержують дозвіл (чартер) на ведення скавтової одиниці. Частина батьків проходить відповідний вишкіл, складає скавтове приречення та, на підставі номінації згори, починає вести виховну працю; друга частина батьків веде адміністрацію скавтової одиниці та допомагає номінованим лідерам у їхній праці.

В нас цілий тягар виховної праці лежить на сеніорах та старших пластунах, що вийшли з новацтва та юнацтва. Але ряди сеніорів-ентузіястів меншають з року на рік,

а старші пластуни обтяжені шкільними зайняттями, і на громадську працю їм не лишається багато часу.

В 1955 році, закінчивши свою каденцію і уступаючи з посту Голови КПСтаршини в ЗСА, я, на підставі мого майже трирічного досвіду, подав на Крайовому Пластовому З'їзді ряд рекомендацій для наступної КПСтаршини. Між іншим я тоді казав: „Проблема достаточної кількости кваліфікованих виховників є питанням „бути-чи-не-бути" Пластові в ЗСА... Я вже кількаразово принагідно звертав увагу на поважну і досі невикористану потенціяльну енерґію, яка криється в Пластприяті. Річ у тому, що якраз Пластприят, а конкретно кажучи, батьки пластунів, є дуже заінтересовані в правильному вихованні молоді. І якраз цей круг осіб повинен бути, з природи речі, найбільш схильний жертвувати не лише гроші, але й свою працю та вільний час для виховання своїх дітей". На жаль конкретних результатів з цієї пропозиції в нас досі не було.

Правда, доходили до нас вістки, що в Канаді деякі члени Пластприяту виконують виховні функції, але справа вповні розкрилася для нас аж 22 лютого ц. р. на четвертому семінарі Головної Комісії Пластового Конґресу Другого. Я довідався там з сатисфакцією, зі слів одного з доповідачів, п. Коморовського, члена Пластприяту в Торонті, що там цілий ряд членів Пластприяту включився у виховну працю, а сам п. Коморовський веде вже 7 років юнацький курінь з добрим успіхом. Варто завважити при цьому, що п. Коморовський засвоїв собі незвичайно глибоке знання методики виховання та організаційної структури не лише в Пласті, але й в різних скавтових організаціях, та що він працює по клясичній лінії самовиховання юнаків в рамках гуртка.

Вернувшись домів з цього семинара, я пішов спати і приснився мені ось такий дивний сон:

Мені снилось, що Станичному Проводові в Ню Йорку вдалося підшукати двадцять батьків нашого новацтва та юнацтва, які мали добрий підхід до молоді та були схильні працювати кілька років як виховники пластової молоді. Станичний Провід запросив тих батьків на сходини та запропонував їм стати повноправними пластунами та зложити пластову присягу, щоб вони могли як слід виконувати усі функції пластових виховників — відбирати від своїх вихованків новацьку обіцянку, згл. пластову присягу юнаків, носити разом з ними пластовий однострій там, де того треба, і т. п.

Знаючи застереження деяких батьків, членів Пластприяту, до оформлення в сеніораті, Станичний Провід вияснив відразу оцим кандидатам на виховників таке: батьки, які бажають працювати як виховники молоді, а не хочуть брати участи в сеніорському житті, не мусять належати до ніяких

сеніорських куренів, ані партиципувати в зайняттях Осередку Праці УПС. Вони мусять тільки для порядку та для обліку зареєструватися в місцевому Осередку Праці УПС, який напевно буде гордий з того, що матиме на своєму списку активних членів. Батьки, які по певному часі праці хотіли б відійти зі сеніорату, можуть це кожночасно зробити за попереднім повідомленням Проводу Станиці, але вони повинні по змозі допровадити до кінця розпочату працю.

Мені далі снилося, що таке вияснення задоволило заінтересованих батьків, що в дискусії один з них нагадав навіть слова Аристотеля, який сказав: „не має більше божественної цілі в житті людини, як та, щоб правильно виховати не тільки своїх дітей, але й дітей інших людей".

Батьків, які погодилися працювати пластовими виховниками поділено на дві групи: тих, що хотіли бути виховниками новацтва та тих, які хотіли працювати з юнацтвом. Кадра Виховників підшукала між теперішніми та бувшими виховниками найкращих фахівців, які перевели з батьками теоретичний та практичний вишкіл. Батьки дістали до рук всю потрібну літературу: для новацьких виховників: правильник УПН, видання Орлиного Круга та американські видання для Каб-Скавтс; для юнацьких виховників: правильник УПЮ, „Життя в Пласті" Дрота, Посібник Зв'язкового, Пластові Табори, та всякі посібники Бой-Скавтс. Батьки дуже пильно студіювали усю цю літературу, а рівночасно помагали вести гнізда, згл. курені. Кожний вишкіл закінчився однотижневим табором, і всі батьки пожертвували на це один тиждень своїх вакацій, щоб набрати практичного знання.

Після закінчення цілорічного вишколу, 20 батьків було готових перебрати пости впорядників новацьких роїв та юнацьких гуртків, а навіть гніздових та зв'язкових юнацьких куренів. А що число оцих виховників було більше, ніж число виховних постів, які треба було обсадити в Станиці, то Станична Старшина почала організувати між шкільною молоддю, зокрема при католицьких та православних церквах і при інших установах, нові пластові частини. Число новацтва, яке останніми часами маліло, тепер нагло почало зростати. Рівночасно почало зростати число юнацтва. В цей спосіб загроза зменшення пластового доросту була відвернена.

Ось так закінчився мій дивний сон. Я розповів Вам його тут, бо може він Вам до чогось пригодиться.

І дозвольте мені, Всечесніші Отці, Дорогі Друзі та Подруги, Батьки та Приятелі, закінчити моє слово сердечними побажаннями для 20-літньої Ювілятки старим римським привітанням:

Віват, Крескат ет Фльореат, хай живе, росте та процвітає Пластова Станиця Ню Йорк! А за основу свого розвитку хай візьме цей плян, що мені виснився, або інший ще кращий!

пл. сен. Петро Пясецький (Пік)

СЛОВО СТАРОСТИ

на бенкеті з нагоди 20-річчя Пластової Станиці в Ню Йорку, 15 березня 1969 року

Хотів би і я докинути кілька слів до ювілейних святкувань 20-річчя Пластової Станиці в Ню Йорку.

Тепер це зветься Станиця!... Колись не було станиць, були коші! На чолі коша стояв кошовий. А що не було демократії, він мав повну владу над усіма частинами коша: гніздами, куренями. А тепер... — у новому демократичному світі, в Пласті не командується більше, а проситься і дякується: „Прошу стати на струнко... Дякую, прошу спочити!"

Станичний в цьому устрою, це звичайний „дженітор" пластової домівки. Найчастіше побачите його з мітлою в руках, або як пнеться по стінах і вікнах і „фіксує" усякі неполадки. Він має багато обов'язків і ніяких прав. Приміром, коли юнаки влаштовують забаву, станичного не повідомляють! Дізнається він про це аж тоді, коли установа, що винайняла залю, шле станичному скаргу, що даний курінь задовго тягне з заплатою. Тоді станичний знає вже напевно, що була забава.

А знаєте чому це так? А тому, що завели на руїнах українського мілітаризму у Пласті демократію!

Як усі ми знаємо, основоположник Пласту, д-р Олександер Тисовський — Дрот написав „Життя в Пласті". Начальний Пластун проф. Северин Левицький — Сірий Лев — старшина Українських Січових Стрільців вніс життя в Пласт, а сотник і згодом полковник Січових Стрільців Іван Чмола — Чмоль, прийнявши теорію Дрота та впровадивши життєрадісний стиль Сірого Лева, виховав нас у дусі строгої військової дисципліни.

А сьогодня є так: кошові (пластунів і пластунок) не підлягають станичному в справах виховних; а що в Пласті не є справою виховною? Не знаю! Зв'язковий зв'язується прямо із КПС і тому не підлягає, ні кошовому ні тим більше станичному. Зв'язковий це щось в роді „політичного керівника" при юнацькій курінній команді. Були й колись зв'язкові, але, в старому устрою вони сповняли функцію

дорадників курінних команд і їм не снилося, що можуть не підлягати кошовому.

Знов же, коли йдеться про новацтво, то маємо гніздових. З ними клопоту немає, бо всі вони природним способом підлягають Головному Гніздовому на всю Америку, пластунові сеніорові Наді Кулинич. Одинока гніздова, несвідома існування якоїсь ієрархії взагалі, це подруга Стаха Гойдиш. Вона зі своїми новачатами живе в зачарованому світі казки. Казки розказує новачатам, казки з ними виводить — чи то на залі, чи в лісі і казкою сповнена ціла її істота. Вона щаслива! Не будіть її із цього казкового сну, бо могла б побачити реальний світ і перестала б говорити казку і чарувати нею своїх новачат, для яких казка, це водиця джерельна, це їх радість і життя їх пластове!

Має Станиця також визначних працівників, які переходять від діловодства до діловодства, або і без діловодства та видайно і постійно працюють для Станиці. Один з найвидатнійших, — це пл. сен. Володимир Корнага — пореклом Льорд Корні. Чи є хтось, хто не знає Корні? Та ледви, чи могла б взагалі існувати ню-йоркська Станиця без Корні? Всюдисущий, всевидющий, і невсипущий Льорд Корні! Як до праці, так і до забави перший!

Проживає (а бодай 20 літ проживав) на терені Станиці видатний український мовознавець, пл. сен. Михайло Турко. Учить безплатно української мови кожночасного станичного, за що йому сердечна дяка від всіх бувших станичних і від теперішнього також. За моєї каденції, поставив мені питання, чому усякі накази діловодів Станиці, що розліплені на стінах домівки, писані . . . польською мовою? Я порадив йому, щоб цього скандалу плазом не пустив! Щоб написав до „Свободи" статтю на цю тему і щоб зазначив, що це я такі накази пишу, та щоб підписав статтю повним прізвищем. Має однак добре серце, пощадив мене.

Але повернімось до станичних . . . Отож за двадцять літ існування ню-йоркської Станиці було таких станичних — „дженіторів" — чотирнадцять!

Перший із них інж. Мирослав Раковський — пореклом Вуна. Уосіблення такту і рівноваги духа. Навіть коли комусь „пса вибирає", то робить це делікатно, спокійно, але разом з тим не менше есенціонально і документно. Він зрештою вже сам представився, бо мав „головну" промову.

Другий з черги був д-р Іларіон Домбчевський. Характеристика його коротка: милий, симпатичний, добряга! Обидвох перших станичних деякий час заступав пл .сен. Ярослав Бойдуник, теперішній Голова Крайової Пластової Старшини. Кожному ясно, що для мене найкраще про прикмети Голови КПС не говорити. Одне тільки хочу сказати: пл. сен. Бой-

дуник завжди з'являється там, де Пласт в потребі. Любить працю, а праця його! Був він третім урядуючим станичним.

Четвертий був пл. сен. Мирон Левицький — пореклом „Лісовик", колишній хорунжий УСС. Мирон Левицький тихий, а ревний працівник на пластовій ниві. А далі в роках 1953-54 станичним був друг Михайло Юзенів. Тоді ще дуже молодий сеніор — він звивався в Станиці успішно, бо „ніщо нам бурі, ні тривоги..." А далі через два роки провадив Станицю пл. сен. Олекса Сокіл, пореклом Пташок. Файний з нього пташок? Привів до Станиці цілий курінь своїх власних синів і одно гніздо доньок-новачок, та летом вірлиних крил Скоба полинув під хмари разом з цілою Станицею.

Потім один рік очолював Станицю пл. сен. д-р Володимир Савчак — пореклом Шейк Тунезійський. Проживав він в Африці довший час, та коли арабів стали французи притискати, Шейк героїчно „відв'язався від ворога" на кращі позиції і опинився в Ню Йорку. Бо ж усяко могло бути. А ну ж ствердили б, що Савчак араб і доказуй, що не араб! — Він людина енерґійна, рішуча, простолінійна і як правник з уродження, знає напам'ять усі пластові закони і правильники, що йому придалося в його службі на славу Станиці! Зараз він Голова Крайової Пластової Ради, тож краще не розводитись над його властивостями, яких, доречі багато...

В роках 1957-1959 станичним був пл. сен. Володимир Хамула. А його порекло таке: нащадок Джінґісхана, Мурза Глинянський, Хамула Бей. Оце недавно перебув родинну трагедію, Мурзу-молодшого „кіднапували". Мусів за свого пса ще раз платити. Перший раз платив, як адоптував його. Як станичний, був відданий справі аж до самопосвяти. Власноручно малював пластову домівку і очевидно злетів з драбини, поломивши руки й ноги. На його кістках будується Пластовий Дім.

Його наслідником 1960 року став пл. сен. Володимир Рак. Небагато мені про нього з того часу відомо, а це знак, що був добрий станичний. Виконував обов'язки сумлінно, завжди крокуючи вперед і ніколи взад!

1961 року станичним був пл. сен. д-р Тарас Гунчак. Тремтіла перед ним Станиця, бо острий був хлопака і не дав собі в „кашу наплювати" здемократизованим достойникам Станичної Старшини. А коли в кінці 1961 року передав Станицю мені, то, між іншим, в розмові зі мною став критикувати „пластовий впоряд", зредаґований ще в Баварії, 1946 року. Зробив замітку, що цей впоряд до американських обставин ніяк не підходить! І запитав мене прямо: „Який ідіот зладив цей впоряд?" Я чоловік скромний і правдомовний, тож кажу: „Я!" На цьому розмова скінчилася, і я перебрав Станицю.

Але я був властиво самозванцем! Мене ніхто не вибирав.

Мала тоді Станиця аж троє Загальних Зборів для вибору старшини, і ніяк не можна було когось „вгамувати" на пост станичного. А хотіли ми тоді вибрати станичним когось із старших пластунів, бо дуже нас старих ганьбили, що не хочемо їх допустити до відповідальних діловодств. Не вийшло! І коли вже треті Загальні Збори добігали до трагічного кінця, то, щоб запобігти компромітації, я сам зголосився до диспозиції. Тоді перший раз, я став „босом" моєї дружини, яка прийняла пост містостаничної. А коли додати, що кошовим був Корні, а Христя Навроцька кошовою, то вже не потрібно запевняти, що пластова дія в Станиці пішла побідним маршом, а я мав дуже мало до говорення, як що взагалі . . .! Кажуть, що, такого станичного, як я, ще ніколи не було, нема і не треба! . . .

По мені пост станичного перебрав пл. сен. Тарас Триш. Любив Пласт і урядував у дусі любови. Діяв в цьому дусі два роки, а все одно не залюбився, хоч стільки прекрасних пластунок мав у своєму гарнізоні. Перебірчивий із нього кавалір. А треба знати, має велике щастя до дівчат! На котру гляне, кожна йому подобається! По нинішній день парубком остався. За цей час пл. сен. Володимир Хамула себто Мурза, вилизався із усіх своїх ран і взявся назад тягнути станичну тачку до кінця 1965 року.

Від 1965 року по сьогоднішний день, станичним є пл. сен. Павло Дорожинський — пореклом Карий. Припав йому найтяжчий час, бо пластова домівка за його каденції уявляла собою комплетну руїну. А зараз дім в перебудові, що завдає станичному багато клопоту. В цих умовинах він робить що може. Але він нічого не може! І без помочі приятелів Пласту, ніхто нічого не вдіяв би. Тому я кажу йому: „Вйо Карий, тягни далі!!"

пл. сен. Мирон Левицький

ЯК Я ВАС БАЧУ . . . *)

Часто приходить мені на думку ця велика правда: для праці з дітьми не треба великої мудрости: для них треба лиш серця.

Без цієї мудрости, навіть без пластової, прийшов я колись, кілька вже років тому між Вас у Станицю і став Вашим Станичним . . .

Можу і мушу ствердити, що треба було великого завзяття з моєї сторони, щоб відбути визначену каденцію. Труднощів було дуже багато, і коли мені вистачало сил боротися з ними, то мушу ствердити, що сил цих додавали мені **ви — наші і мої діти . . .**

Пройшли роки, і як звичайно, затирається зло і труднощі, а залишаються в пам'яті світлі, радісні хвилини, що їх провів я з Вами — Діти . . .

Ще нині пам'ятаю Вас майже всіх з обличчя і коли стріну Вас на дорозі чи побачу в домівці пізнаю Вас. А коли побачу в очах Ваших, чи в кивку-поздоровленні, що й Ви мене не забули, радісно мені і я вдячний Вам, бо ж це є вся нагорода . . .

Стрічаю я Вас на дорозі, чи бачу в домівці і запримічую всі зміни, які заходять у Вас. Не ті Ви вже, що були тому вісім років . . . Більшість із Вас була тоді новацтвом і молодим юнацтвом, лише деякі молодим старшим пластунством.

Тут входжу я, в так улюблену в старших людей, сферу спомину. Бачу Вас — новаків з жовтими хустками — в суботи в домівці. Ви виповнюєте її своїми співами а то й збитками. Нині Ви вже старші пластуни, й може забули, що були колись такі маленькі . . .

Бачу Вас, тепер рослих, дужих старших пластунів, чи розквітлих і милих старших пластунок — молоденьким юнац-

---

*) Пл. сен. Мирон Левицький, колишній наш Станичний написав цей допис ще 1958 року, коли Станиця святкувала своє 10-річчя і Станична Старшина плянувала видати з тієї нагоди одноднівку. Допис пролежав в архівах до нинішнього дня. Його зміст одначе не постарівся і тому ми його подаємо нашим читачам.

твом. Бачу Вас на Стейтен Айленді, Ваші розгарячені тереновою грою обличчя.

Пам'ятаю Свято Листопадового Зриву... Я Вас побачив тоді вперше: Свинтух, Корнага, Білоус, Клюфас, Содоль і інші.

Пригадую науку танців а потім практичні вправи на скромних наших забавах у домівці... Тоді ще любили Ви свою домівку і сходилися численно на забави. Ваші мами і сеніори приготовляли буфет і разом з Вами переживали Ваші перші радості. В куті домівки „Коко" перегравав пластинки, а голосник розносив по залі звуки наших ще рідних пісень. Під ритм стрілецьких пісень і нашого меланхолійного танґа ставили Ви свої перші кроки в забаві і в житті.

Часто я тоді збоку дивився на Вас. Признаюся, що бачив я тоді у Ваших особах себе самого з-перед багатьох років. Бачив, як несмілими кроками підходив тоді молоденький юнак до панни... своєї однолітки юначки, як незручно кланявся він і несміло починав фокстрота чи вальса. Ці хвилини остали незабутні, бо стільки невинности, і чару молодости стрічається нечасто. Я сидів часом і годинами, аж поки батьки не забирали Вас додому, бо одинадцята година була невмолима.

Були й святочні накази і гостини Сірого Лева і Крайової Пластової Старшини і пізні наради. Це вже переживання зі старшими, не з дітьми, тому інші. Бачу наших Пластприятелів — інж. Клюфаса, інж. Соболту і других. Бачу все таку віддану Вам сеніорку Е. Гойдиш і батька Слижа і зв'язкових Василика і Бакальця і кошову Очку, зв'язкову Олю...

Минулося... не один крок вперед пішли ми і всі стали ми старші. Ви, тодішні діти стали зріліші, а ми старші віком, ще старшими.

Я дивлюся на Вас сьогодні.

Виступає на сцені наш хор „Думка" і ось більше як половина співаків так добре знайома мені. Це ж пластуни. З ними стрічався я тоді в домівці, до них може не одно слово сказав чи часом може й погнівався. Вони виступають і чином сповняють те, чого хотіли ми навчити їх в нашій домівці словом. Певно, може заслуга тут не вся наша. Може неодного з Вас ще вигріло ясне сонечко нашої України. Але всежтаки Ви наша гордість.

В домівці чи в таборах заходитеся біля менших від себе. Це знову Ви — наше колишнє юнацтво чи новацтво. Значить праця цілого ряду Ваших станичних, кошових, виховників — не була даремна.

Бачу Вас, на каледжах на університетах — і там Ви старі наші знайомі. Поступами в науці дивуєте других, в університетських клюбах і на різних сходинах несете Ви прапор України і всіма силами намагаєтеся поставити його на рівні

з прапорами вільних народів. Багато з Вас пнеться вже вгору, багато з Вас вже на поважних постах . . .

Багато з Вас, колишніх наших дітей вже подружені і тут найважливіше Ваше завдання — виховати нове покоління Ваших дітей, в ідеях Пласту і в любові до нашого народу. Коли й тут покажетеся Ви вірними засадам, що їх колись чули Ви від нас, тоді справді праця Пласту була недаремна!

Подумаймо і про майбутнє . . .

Роки йдуть і прийде час, коли до Вас, колишні наші новаки — новачки, юнаки — юначки, чи старше пластунство, прийде поклик стати на наше місце.

Ви мусите вже тепер про це думати, Ви мусите усвідомити собі, що стаючи пластуном чи пластункою Ви взяли на себе обов'язок — добровільний, але тим важчий обов'язок праці для прийдешніх наших поколінь у Пласті.

Думка ця для Вас, нині може ще дивна, — але подумавши, мусите ствердити, що обов'язок цей є конечний. Добро Вашої дитини, необхідність боротьби за її світовідчування, за те, щоб і вона не пропала в чужому морі, мусять стати і напевно стануть Вам ясні. Тому думайте про це завчасу, приготовляйтеся обняти а навіть беріть вже у руки і працю і кермо дорогої нам усім Організації — Пласту.

Розуміється, підхід до праці над молоддю в ідейнім і національнім дусі зміняється, але Ви є якраз покликані ці зміни відчути, ці зміни примінити до раз на завжди незмінних головних засад Пласту „Вірність Богові і Україні".

пл. сен. Евстахія Гойдиш

ПЕРША НОВАЦЬКА КОСТЮМОВА ЗАБАВА

Здається це було так недавно — а все ж скільки то років минуло від того часу як в Станиці Ню Йорк відбулася вперше костюмова новацька забава, під назвою „Баль у князівни Сніжки".

Це було взимку 1952 року. Новацтво нашої Станиці постійно збільшувалось і ми гордилися і раділи нашими найменшими пластунами, яких було вже майже 150.

Ідея новацької забави зродилася в першу чергу з бажання дати дітям „казку одного дня", дати їм щось інакше від того світу, що їх оточував і запровадити їх у інший край — чарівний, добрий, де всі живуть дружньо, де ще не перевелись княжни, казкові лицарі, а чарівні квіти знають людську мову... Задум був добрий, але відразу стало питання, як вдержати порядок і дисципліну серед великої кількости дітвори, що ще не вміла слухати наказів? Це турбувало усіх новацьких виховників. І тоді прийшла думка, що найкращий спосіб, щоб діти слідкували за змістом забави — це зробити їх співвиконавцями казки, не артистами для публіки, а учасниками дії.

Гніздовими новачок в цей час були пл. сен. Поля Книш і пл. сен. Дарія Хухра, а з тодішних сестричок пам'ятаю Любу Іванчук-Федун, Дарію Покінську, Віру Комаринську-Криштальську, Марту Доберчак-Терлецьку, Олю Гладишовську-Савчук, Надю Кулинич, братчиків Влодка Кулинича і Влодка Слижа.

При першій зустрічі з новацькими виховницями й виховниками мій проєкт забави не викликав великого захоплення, а радше сумнів, як така велика кількість дітей буде виступати „без проб" та як можна буде їх в короткому часі навчити хоч би найпростіших рухів. Та помимо сумнівів „як це все буде виглядати", новацькі виховники взялися до праці.

Поодиноким роям розділено їхні „ролі", скликано сходини батьків і представлено в загальному плян забави та строїв. Кожен рій дістав проєкт строїв і точно окреслене завдання. Але ніхто властиво не знав точно цілости змісту за-

бави; кожна група мала лише свого провідника, своє число і своє завдання.

Зима 1952 року була морозиста. В пластовій домівці — холоднеча й тіснота. В кожному куточку кімнати відбувалися сходини й на місце на будь-яку „пробу" цілости не було ніякої надії.

Зацікавлення забавою серед батьків зростало і ми з великою напругою чекали дня і години її „прем'єри". В неділю, 24-го лютого, о годині 3-ій пополудні в залі школи оо. Василіян при 9-ій вулиці, зібралося поважне число батьків та гостей. Місця для виступаючих ставало щораз менше. В кутку залі було щось в роді сцени, на якій старші пластуни „збудували" засніжену гору, а на її шпилі поставили престіл для княжни Сніжки. Всі групи дітей розміщено за порядковими числами по бічних кімнатах і там ждали вони наказу, щоб у відповідному часі ввійти на залю.

Перед завісою стояла (тоді ще старша пластунка) Леся Храплива й читала казку:

„Давно, давно, перед літами, на високій горі стояв старий старезний замок . . .

В долині ліс шумів таємну казку і розказував прохожим, що в тому замку живе прекрасна князівна Сніжка . . ."

В тій хвилині відкрилася завіса і перед очима глядачів з'явився прегарний вид. На високому престолі сиділа в сніжно-білій одежі князівна, а у її стіп сиділи біленькі сніжинки. (Князівною була Оксана Луців, а зі сніжинок пригадую собі теперішню зв'язкову 30-го Куреня УПЮ-ок Адю Бойдуник і Дарку та Марійку Кульчицьких.).

Музика й зміст казки вели дітей у зачарований, далекий світ. На залі була тиша, лише появу кожної нової групи молоденьких співвиконавців казки публіка вітала щедрими оплесками. Строї новачок і новаків були кращі від всіх сподівань. Добрі матері натрудилися чимало і виконали їх мистецько. Строї квітів були чарівні; лицарі були дійсно казкові; весна, літо, осінь зі своїми почотами творили мальовничі групи; рій метеликів захоплював присутніх й чарував своїми прегарними кольорами.

На жаль, було мало місця на дефіляду всіх груп, бо заля була куди менша, як ті, в яких тепер відбуваються дитячі забави.

Однак вдоволення дітей і батьків було велике.

Від того часу минуло багато років і кожного року відбувається така новацька забава, як ця перша.

Вели ми наших новачат такими забавами у княжі тереми, вели їх полями й лісами України, возили ракетою довкруги світу, запускалися в глибину моря, в Різдвяну ніч відвідували крамниці з іграшками . . .

Багато, багато було таких казок та годі їх усіх пере-

лічити. Але кожного разу забави відбувалися в дружній атмосфері співпраці новацьких виховників із батьками та членами Пластприяту. Багато незабутніх хвилин пережили ми разом при підготовці тих мандрівок у казковий світ.

Довголітній досвід переконав нас, що діти люблять казку. Ми бачили їх під час кожної забави щасливими і веселими. Це був їхній день, їхнє „свято". І хоч ті казкові забави вимагають багато праці і від виховників і від батьків, нам не можна перестати влаштовувати їх — бо вони приносять незвичайні переживання дітям, а це для нас — велика нагорода!

пл. сен. Надя Кулинич

КОЛИСЬ І СЬОГОДНІ

Колись рій новаків складався з дітей, що саме прибували до ЗСА. До кожного роя часто прибували нові хлопці; старші віком не мали новацьких проб, лише хустки і однострої, привезені з Европи. Однострої були піскового кольору а штани і сорочка не все були тої самої краски. Малі ростом новаки виглядали смішно у завеликому для них одязі. (малих чисел в переселенчих таборах не можна було дістати).

Новаки прибували до ЗСА з різних країн Европи та з різних переселенчих таборів — але всі вони володіли добре українською мовою. Старші віком новаки звичайно вже встигли відбути дві або три кляси в таборовій школі. Вони вміли вже читати і писати і тому з ними легко можна було переводити гру Кіма. Затямити і записати всі предмети не справляло їм труднощів. Вони хотіли читати книжечки, але їх не було. Багато дітей вже знали книжки перевидані в таборах, а нові не появлялись. Нечисленні видання „Готуйсь" і „Юних друзів" були знані всім старшим новакам, а „Мій приятель" не був кожному доступний, бо два доляри за річну передплату були для багатьох великими грішми.

Шкіл українознавства ще не було. Діти мали цілу суботу вільну; хіба, що дехто з них вчився гри на фортепіяні. Отже ніхто не спішився. Діти радо ходили в суботи на сходини чи на прогулянки, а в неділі легко було зібрати їх на прохід до парку чи за місто. Більшість дітей приходила на сходини і їздила на прогулянки саме тому, що батьки працювали.

Влітку діти, які не їхали на табір, залишалися в місті, бо в багатьох батьків не було грошей на таборову оплату, не кажучи вже про виїзд на літнисько.

Новацтво горнулося до Пласту, радо перебувало на усіх зайняттях та імпрезах, а ті, що мали добрих братчиків не хотіли іти з домівки додому.

Сьогодні — рій новаків це зжита група дітей. Вони знають себе ще з музичного садочку й їхні батьки також добре знайомі з собою. Вони ходять до одної кляси до школи Св. Юра, крім цього ходять разом на різні приватні лекції, справляють спільно уродини і т. п. — одним словом зростають разом. Правда, коли до їхнього гурту попаде хтось новий,

хто не був з ними в садочку, не ходив до тої самої кляси, не був на таборі в тому самому рої чи гнізді — він залишається чужим.

В рої, сьогодні, всі на тому самому рівні новакування; звичайно всі мають ті самі новацькі проби і відбули ті самі табори. У всіх однострої нові, на міру, й хоч дорогі, кожний новак обов'язково „зношує" два однострої, заки дістане новий при переході до юнацтва.

Але теперішні новаки мають велику проблему з українською мовою. Хоч більшість з них говорить нею зовсім вільно, але привичка зі школи тягне до англійської мови. Коли тільки один хлопець кине слово по-англійськи, то відразу всі переходять на цю мову. Та, нема де правди діти, хоч вони говорять обома мовами, англійську знають краще. Тепер тяжко переводити з ними зорову гру Кіма і вимагати, щоб всі швидко записували. Не всі вже пишуть по-українськи, а про скорість нема що й казати. Із читанням те саме, хоча вибір книжок тепер великий, читачів мало. Трапляються лише нечисленні добрі читачі, що здобувають навіть вмілість з читання. Але назагал читання українських книжок заступив телевізор і комікси, при яких не треба думати і багато розуміти.

Завдяки вимогам Пласту, більшість дітей ходить в суботу до шкіл українознавства і там збільшує своє знання української мови. В школах знову творяться групи тої дітвори, яка знає себе з пластових зайнять. Сьогодні більшість дітей ходить не лише до суботньої школи українознавства, але на цілий ряд приватних лекцій: музику, малярство, декляматорство і т. п. Діти, на бажання батьків, цілі суботи перебувають на додаткових зайняттях і аж вечором приїзджають втомлені домів. У висліді, батьки часто звільняють перевтомлених дітей з пластових сходин, а зробити прогулянку в суботу чи неділю майже неможливо. Кожну неділю батьки, або діти мають зайняту, або імпрезами, або плянами батьків, і часто приходиться довго шукати в календарі одну неділю в році на новацьке свято весни.

Сьогодні треба намовляти дітей їхати на новацький табір. Діти мають можливість вибору: вакації на літниську над морем, в горах, подорож з батьками — чого ж їм вибирати табір?

І сьогодні треба намовляти не лише новаків, але ще більше їхніх батьків, щоб вони післали свою дитину на табір.

ЧИСЕЛЬНИЙ СТАН ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ НЮ ЙОРК

Дата	УПН			УПЮ			УСП			УПС	Загальн.
	н-ів	н-ок	разом	ю-ів	ю-ок	разом	п-ів	п-ок	разом		стан
1 травня 1949				20	20	40	16	2	18	5	63
7 жовтня 1949				16	36	52	25	4	29	18	99
17 вересня 1950	48	32	80								290
22 вересня 1951	64	31	95	56	49	105	39	38	77	68	345
27 вересня 1952	76	66	142	71	66	137	34	37	71	66	416
4 жовтня 1953	104	74	178	92	70	162	44	30	78	70	488
17 жовтня 1954	133	85	218	107	105	212	55	36	91	81	602
15 жовтня 1955	149	100	249	120	108	228	18	37	55	117	649
16 грудня 1956	116	84	200			230			85	105	620
20 жовтня 1957	105	89	194	118	136	254	33	49	82	124	654
26 жовтня 1958	58	82	140	140	116	256	45	68	113	106	615
13 грудня 1959	58	77	135	140	130	270	45	78	123	106	634
18 грудня 1960	80	62	142	121	139	260	43	71	114	115	631
3 грудня 1961	85	96	181	104	119	223	43	60	103	126	633
14 грудня 1962	123	118	241	111	106	217	59	52	111	114	683
27 жовтня 1963	94	77	171	106	119	225	78	74	152	117	665
6 жовтня 1964	81	57	138	123	123	246	80	91	171	111	666
27 лютого 1966	96	81	177	126	132	258	87	90	177	112	724
12 березня 1967	64	105	169	125	118	243	84	75	159	131	702
17 березня 1968	84	96	180	100	135	235	82	75	157	120	692
30 жовтня 1969	93	88	181	104	121	225	77	72	149	115	670

ПІСЛЯСЛОВО

Коли Станична Старшина винесла рішення, що 20-літній ювілей нашої Станиці належить відзначити окремою публікацією і доручила цю справу мені, як референтові преси, спершу ані я, ані інші члени Станичної Старшини не мали точного образу як це ювілейне видання мало б виглядати. Найлегше, безперечно, було видати одноднівку зі святочним матеріялом і про таку ми спочатку говорили. Але, чимбільше я думала про доручений мені обов'язок, тим ясніше усвідомляла, що святочна одноднівка не сповнить свого завдання. Справа в тому, що молоде покоління, що зростає тепер в рядах Пласту нічого не знає в яких тяжких умовинах творилася наша Станиця і не знає про працю тих, які працювали раніше, і всі ми, це ж таке властиве людській вдачі, забуваємо тих, яких вже не бачимо в домівці. На щастя жодна праця не пропадає. Затирається хіба лише пам'ять про працівників. І щоб пам'ять про них не пропала, ми спільно рішили, що наше ювілейне видання повинно віддзеркалювати двадцятлітню працю Станиці.

Та, задум це одне, а переведення його в життя це друга і не все легка справа. Про це я переконалася дуже скоро, коли почала розшукувати архівні матеріяли. Здавалося б справа проста. Ми провадимо книги, виготовляємо квартальні, піврічні і річні звіти, пишемо накази, прокотоли і т. д., але використавши їх для звітування в КПС чи на загальних зборах Станиці, вже не задаємо собі труду зберігати їх дальше.

В станичному архіві виявлено масу паперів, але велика частина з них не мала документальної вартости. Майже не було випадку, щоб бодай за котрусь одну каденцію було збережено повне діловодство; як були протоколи, то не було звітів, як був звіт коша пластунок, то бракувало звіту коша пластунів, або навпаки, не кажучи вже про курінні архіви, зокрема УПЮ-ів, яких майже немає.

Правда, мені все ж таки вдалося розшукати чимало матеріялів, за деякі роки більше, за інші менше. З цієї причини в „Огляді праці" не всі каденції є однаково насвітлені. Я свідома того, що деякі справи не висвітлені, але в тому немає вини ні моєї ні інших членів редакційної колегії, які опрацювали поодинокі роки, і я дуже жалую, що через неповні архіви не вдалося відтворити хроніки Станиці вповні. Тому й не дивуйтеся, коли дехто з Вас, шукаючи за своїм прізвищем, чи за згадкою про ту чи іншу подію — їх не знайде. Це сталося не зі злої волі, але

(ще раз повторюю) через те, що ми дуже погано зберігаємо архіви. А знов же, коли б ми доповнювали хроніку усними інформаціями — ця історія станичної праці не мала б документальної вартости.

І тут я дозволю собі заапелювати до всіх, хто колинебудь буде в майбутньому працювати в Станиці: зберігайте, друзі, архіви! Архіви це не старі, непотрібні папери, які зайво займають місце в шафі, архіви, це живий доказ праці і її вислідів. Шануймо і зберігаймо докази праці наших попередників. Кожна праця має десь свій початок, але не думаймо, що починаємо її ми, бо тоді треба було б прийти до висновку, що на нас ця праця і кінчається. А ми бачимо на прикладі 20-річчя нашої Станиці, скільки людей вложило в її розбудову своєї праці і скільки ще зараз вкладає, та скільки нових робітників ще прийде працювати. Ми бачимо, що в праці є тяглість, пов'язаність і нерозривність.

Зберігаймо діловодство Станиці, зберігаймо докази нашої праці!

І тут слід згадати пл. сен. Омеляна Стешина, якому, до певної міри, завдячуємо появу цього збірника, а іменно, коли б він, свого часу, не врятував і не зберіг архіву перших чотирьох років, який викинено як „непотрібну річ" — я, не маючи матеріялів про початки Станиці, не могла б підготовити це ювілейне видання в такій формі, як воно появляється.

І на кінець я почуваюся до обов'язку подякувати: пл. сен. Наді Кулинич за щиру допомогу — за опрацювання і виготовлення, на підставі архіву новаків, списків новацьких виховників; пл. сен. Стасі Гойдиш за матеріяли про гнізда новачок; пл. сен. Дарці Бойдуник і пл. сен. Володимирові Корназі за поміч при відтворенні огляду праці юнацьких куренів і листи юнацьких виховників; пл. сен. Ользі Качмарській за хроніку 2-го Куреня УПЮ-ок ім. Лесі Українки; пл. сен. Лесі Юзенів і пл. сен. Миронові Левицькому за допомогу розшукати архівні матеріяли в КПС; пл. сен. Михайлові Пежанському, пл. сен. Юрієві Ференцевичові, пл. сен. Володимирові Корназі, пл. сен. Наді Кулинич, пл. сен. Ользі Качмарській, пл. сен. Миколі Кузьмовичеві за фотознімки; пл. сен. Тимошеві Білостоцькому за технічне оформлення сторінок зі знімками і всі поради зв'язані з друком; пл. сен. Ользі Кузьмович і пл. сен. Володимирові Савчакові — співредакторам цього збірника за гарну співпрацю; пл. сен. Лесі Храпливій за мовну коректу „Огляду праці рр. 1948 — 1968"; пл. сен. Іванові Близнакові за друкарську коректу; ст. пл. Богданові Хомутові за мистецьке оформлення обкладинки, та другові Станичному, пл. сен. Павлові Дорожинському за дружню співпрацю в часі моєї десятимісячної праці над цим ювілейним виданням.

Ніна Ільницька

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ВИДАВНИЧИЙ ФОНД

Ресторан — О. Т. Лешко	$ 50.00
М'ясарня „Броди"	50.00
„Бібльос" — Я. Щербанюк	50.00
М'ясарня — Куровицький і Син	50.00
Ресторан — Бардиґула і Боднар	30.00
Склеп з напитками — Роговський і Кефор	25.00
Адвокат Роман Олесницький	25.00
Бюро продажі реальностей — Леня Проць	25.00
Ресторан „Одеса" — О. Т. Сливка	25.00
Бюро книговедення, Йосип Сидор	25.00
„Арка" — Пастушенко і Поритко	25.00
М'ясарня „Асторія"—Василенюк і Гуменюк	25.00
Ґалянтерія „Еко" — І. Гошовська	20.00
Ґалянтерія — Марія Марко	10.00
Ґалянтерія — Алмор Ко.	10.00
Склеп дитячих товарів — М. Пирський	10.00
Висилкове бюро — М. Гориславський	10.00
Квітярня „Голівуд"	10.00
„Карпати", склеп з взуттям — Лозинський	10.00
Жіноча фризієрня — Р. М. Кушнір	10.00
Ґалянтерія — Р. Іваницький	10.00
„Діядем", крав. сальон — В. Заклинський	10.00
Споживча крамниця — Шевчук	10.00
М'ясарня „Ілько" — І. Тащук	5.00
М'ясарня — Кершньовський і Син	5.00
Споживча крамниця — Хомут	5.00
Володимир Сушків	25.00
інж. Роман Баранський	10.00

Листа пластунів

пл. сен. Дмитро Косович	$ 100.00
пл. сен. Володимир Дармохвал	50.00
пл. сен. Осип Диба	25.00
пл. сен. Володимир Корнага	25.00
пл. сен Марта Ярош	25.00
пл. сен. Христина Навроцька	20.00
пл. сен. Павло Дорожинський	15.00
пл. сен. Микола Андрейко	10.00
пл. сен. Дарія і Ярослав Бойдуник	10.00
пл. сен. Ігор Декайло	10.00
пл. сен. Ольга Дзядів	10.00
ст. пл. Олег Ільницький	10.00
пл. сен. Атанас Мілянич	10.00
пл. сен. Роман Рогожа	10.00
пл. сен. Мирон Заклинський	6.00
ст. пл. Адя Бойдуник	5.00
пл. сен. Михайло Івасівка	5.00
пл. сен. Богдан Макарушка	5.00
пл. сен. Ярослав Падох	5.00
пл. сен. Лідія Черник	5.00
пл. сен. Володимир Залуський	3.00
пл. сен. Петро Пясецький	3.00
пл. сен. Борис Керіш	2.00

З М І С Т

Від Редакційної Колегії 5
пл. сен. Павло Дорожинський: Слово Станичного 7
20 Років, Хронологічна Історія 9
Виховники Нашої Станиці 56
Юнацькі Курені 65
Гурток Пластприяту в Ню Йорку 75
Пластова Фундація 83
Леся Храплива: Юнацький Вірш 91
Ніна Ільницька: Ювілейні Святкування в 1969 92
Уляна Близнак: Пластовій Станиці в Ню Йорку 95
Мирослав Раковський: В 20-річчя Станиці 96
Петро Пясецький (Пік): Слово Старости 100
Мирон Левицький: Як Я Вас Бачу . . .! 104
Евстахія Гойдиш: Перша Новацька Костюмова Забава.... 107
Надя Кулинич: Колись і Сьогодні 110
Чисельний Стан Пластової Станиці Ню Йорк 112
Ніна Ільницька: Післяслово 113
Список Жертводавців на Видавничий Фонд 115

ДОДАТКОВИЙ СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ВИДАВНИЧИЙ ФОНД.

Висилкове Бюро — Корчинський і Ганкевич	$ 25.00
пл. сен. Корчинський Зенон	10.00
пл. сен. Шехович Володимир	10.00
пл. сен. Гнатковський Володимир	5.00
пл. сен. Куровицька Ірена	5.00
пл. сен. Юзенів Михайло	5.00

Запримічена помилка

На 15-ій сторінці знимок повинно бути:
3 Кур. УПЮ-ів — 1952.

Пластова Станиця
в Ню Йорку

березень 1970 року

Високоповажані Пані і Панове !
Дорогі Подруги і Друзі !

В залученні пересилаємо Вам книжку " 20 РОКІВ ", збірник з нагоди 20-річчя Пластової Станиці в Ню Йорку.

В цій книжці Ви найдете перегляд праці нашої Станиці за 20 років. Вона пригадає Вам минулі роки Вашого,або Ваших дітей, пластування.

Історія нашої Пластової Станиці це покищо перша того роду хроніка, яка появилася в пластовому світі.

Ми віримо, що Ви оціните великий і безкоштовний труд друзів, завдяки яким ця книжка появилася.

Ціна книжки - - 5.00 - - долярів
Просимо чек чи моні ордер виписати на Пласт, Інк.

З пошаною і пластовим привітом

С К О Б !

Пластова Станична Старшина

= =

Цю частину просимо відрізати, виповнити і повернути в зал.конверті.

В залученні пересилаю 5.00 дол. за книжку " 20 РОКІВ "

Дата . . . . .

Підпис і адреса:
. . . . . .
. . . . . .